

Svenska Canada-Tidningen

THE SWEDISH CANADA NEWS

ARG. (YEAR) 34.

(Lösnummer 10 Cts.)

WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 19 AUGUSTI 1926.

(Lösnummer 10 Cts.)

N:r 33

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Folkmängden i västra Canada har avsevärt ökat.

Folkkräkningen visar, att invånarantalet ökat med 5 procent sedan 1921.

Preliminär rapport.

Den nyligen fullbordade folkkräkningen i västra Canada visar, att invånarantalet i Manitoba, Saskatchewan och Alberta ökat med cirka 5 procent sedan 1921.

Enligt den 1 Juni i år påbörjade folkkräkningen utgör f. n. invånarantalet i nämnda valkretsar 803,826 jämfört med 759,308 år 1921.

Dessa uppgifter delgavs i en preliminär rapport, som i dagarna utsåts från statistisbyrån i Ottawa. Resultatet av folkkräkningen inom övriga 34 valkretsar komma att offentliggöras inom en snar framtid.

I de federala valkretsar i Manitoba, fem i Saskatchewan och fem i Alberta äro inbegripna i ovan anförda siffror. De nu delgivna siffrorna utvisar att invånarantalet i de valkretsar i Manitoba, som äro applanter, rapporten, ökat. Dessa valkretsar äro som följer:

Brandon, Lacombe, Marquette, Selkirk, Springfield, St. Boniface, Winnipeg North Centre, Winnipeg South Centre, Winnipeg South.

I Saskatchewan har en ökning i folkmängden förekommit i Last Mountain, Long Lake, Regina och South Battleford under det att invånarantalet i Swift Current valkrets minskats. Folkmängden i staden Swift Current har emellertid ökat med 655 personer sedan 1921.

I Alberta utvisar Calgary, East Calgary West, Camrose och Vegreville en stark ökning, under det att Medicine Hat utvisar minskning.

Följande tabell visar nuvarande folkmängd och ökning sedan 1921.

Manitoba		Saskatchewan		Alberta	
1926	1921	1926	1921	1926	1921
Brandon	39,735	38,500	Last Mountain	35,591	34,064
Lacombe	31,150	30,694	Long Lake	33,544	32,308
Marquette	37,243	34,482	Regina	43,993	40,429
Selkirk	41,725	41,265	South Battleford	40,333	35,979
Springfield	34,186	30,836	Swift Current	39,976	40,305
St. Boniface	38,953	35,429	Saskatchewan		
Wpg. South Centre	65,929	63,812	Calgary East	40,281	38,076
Winnipeg South	48,855	32,943	Calgary West	41,982	40,122
			Camrose	38,974	38,274
			Medicine Hat	25,420	36,395
			Vegreville	35,481	30,593
			Städer		
			Brandon	16,422	15,397
			Calgary, Alta.	64,903	63,305
			Medicine Hat, Alta.	9,219	9,224
			Moose Jaw, Sask.	19,022	19,285
			N. Battleford, Sk.	7,785	4,108
			P. la Prairie, Man.	6,501	7,766
			Regina, Sask.	37,978	34,432

En ny jättestygmaskin.

Den kände flygmaskinskonstruktören dr Edmund Rumpler framlade som föret medeltida, härskölden på "Det vetenskapliga luftfartsbolaget" Årsmöte i Düsseldorf en fantastisk plan, som sågs vara lika lätt att genomföra som att bygga en medeltida flygmaskin.

Dr Rumpler har till en början bestämt sig för att föreläsa en föreläsning om den gamla flygmaskinstryper, vilken som bekant utgöres av två eller två plan, som bära den egentliga flygkroppen, på vilken motor, last och passagerare anbringas. Detta system att anbringa tyngden mitt under planen medför, anser dr Rumpler, en lättare och påkostad konstruktion, än så inriktad, att personal, last, passagerare och driftmedel placeras i själva härplanen och lika fördelade över hela deras yta från den ena vingspetsen till den andra. Under planen finnas liot sex pontoner, ungefär som på en vattenflygmaskin.

Den märkliga luftkraftskostan skulle förses med tio motorer, var på 1,000 hästkrafter. Så många motorer anbringas för att göra maskinen lätt driftsaker. Den skall nämligen kunna hålla erforderlig fart med blott 6 till 7 motorer. Med alla tio i gång skall maskinen kunna uppnå en hastighet av 275 kilometer i timmen. Dimensionerna bli naturligtvis större än hos någon hittills byggd flygmaskin. Längden mellan vingspetsarna blir 94 meter, maskinens längd från fören till aktern 30.3 meter och höjden 9.2 meter. Denna koloss skall kunna medföra 130 passagerare förutom 23 manns besättning och sex tons last.

Maskinen skall byggas med tanke på en route Hamburg-New York. På 36 timmar skulle man tillryggelägga detta avstånd, medan de snabbaste ångare behöva sju dygn. I dessa 36 timmar ha inberäknats 6-7 timmars uppehåll på asorerens i härplanen inriktade komfortabla hytter för passagerarna samt matsal, rökstuga och en promenadkorridor. Denna korridor skulle utgöra gränslinje mellan passagerarnas område samt maskinens värda propeller och motorutrustning skulle vara placerade i ett stort rum i mitten av maskinen.

Den märkliga luftkraftskostan skulle förses med tio motorer, var på 1,000 hästkrafter. Så många motorer anbringas för att göra maskinen lätt driftsaker. Den skall nämligen kunna hålla erforderlig fart med blott 6 till 7 motorer. Med alla tio i gång skall maskinen kunna uppnå en hastighet av 275 kilometer i timmen. Dimensionerna bli naturligtvis större än hos någon hittills byggd flygmaskin. Längden mellan vingspetsarna blir 94 meter, maskinens längd från fören till aktern 30.3 meter och höjden 9.2 meter. Denna koloss skall kunna medföra 130 passagerare förutom 23 manns besättning och sex tons last.

Frankrike behövs andra nationers hjälp.

Poincaré har börjat bringa ordning i finansväsendet.

I Frankrike har den nye premiärministern Poincaré börjat bringa ordning och reda i statsmaskineriet. Han har tillsatt polisen att hindra alla demonstrationer mot utländska turisterna, tillkännagivande: "Frankrike behövs andra nationers beviljande; vi behöva nya lån, och vi måste överenskomma med Amerika om återbetalandet av lånen." Deputeradekamraren gav strax förtroendevotum åt den nya ministären, och senare gillade den 3 dennes med stor röstöverväldighet Poincarés skatteförslag; men ministären gick den 4 dennes ej in på premiärministerns plan att anställa omedelbar omröstning rörande krigsskuldernas avbetalande.

En orsak till att franska statsfinanserna är i dåligt skick har man upptäckt. Skatterna inbetalas ej punktligt. Regeringen har ett fördröjande på mindre än \$162,400,000 i obetalda skatter för flera år tillbaka.

Från Paris meddelas den 7 aug., att senaten med en majoritet av 281 röster mot 6 godkände premiärminister Poincarés finansplan för stabilisering av francvärdet. Kamraren godkännande var enstämmigt. Det nya förslaget omfattar bildandet av en amorteringsfond och projektet skall utföras i samråd med franska statsbanker. Premiärministerns förslag angående ett tobaksmonopol antogs också med överväldigande majoritet i senaten.

Av allt att döma är Poincaré de olika partiernas förtroende och kommer säkerligen att ännu främmande erhålla deras understöd. Men nöden har heller ingen lag och det gäller ju ingenting mindre än om Frankrike skall bli bankruttnässigt eller inte.

Den franska senaten och deputeradekamraren har ajournerat för en längre tid och kommer troligen, icke att sammanträda igen förrän någon gång på senhösten.

Strängare diktatur i Grekland.

Enligt telegram från Aten har general Pangalos utfärdat en proklamation till folket, i vilken det heter, att diktaturen i framtiden kommer att fylla sin uppgift under ännu strängare former än hittills. General Pangalos har vidare som svar på det avslag hans anbud fick av oppositionen lätit häkta några av oppositionsledarna, nämligen de båda f. d. ministerpresidenterna Kafandaris och Michalopoulos samt f. d. inrikesministern Papandreou. En av oppositionens ledare vid namn Papanastasiu, mot vilken häktningsordet likaledes utfärdades, lyckades i god tid sätta sig i säkerhet. Hans bostad bevakas emellertid av gendarmar, som förhindrar, att någon lämnar eller beträder densamma. Samtliga häktade ha deporterats till ön Naxos i Ägöiska havet.

Regeringen i Ångora befallde den 6 dennes att American Chamber of Commerce i Konstantinopel skulle stängas.

J. T. Thorson liberal kandidat i South Centre Winnipeg.

Anses vara ett värdefullt tillskott till landets politiska liv.

En Rhodes Scholar.

Till Liberalernas banerförare i Winnipeg South Centre valkrets utsågs förra måndagskvällen å Fort Garry Hotel Joseph T. Thorson, huvudprofessor vid Manitobas Juridiska Fakultet. I en ledande artikel på tisdagen skriver "Free Press" bl. a. om den nyutsette kandidaten: "J. T. Thorson, huvudprofessor för Manitobas Juridiska Fakultet, som har utsetts till liberal kandidat för South Centre valkretsen vid de inptund-

J. T. Thorson.

de allmänna valen, är en fin medborgare och en välkommen till utgå till ytterst värdefullt tillskott till landets politiska liv." Mr. Thorson föddes i Winnipeg av isländska föräldrar den 15 maj 1889 och är således blott 37 år gammal. Eftersom han har redan haft tillfälle att visa ypperliga prov på sina utomordentliga kvaliteter såsom yrkesman och människa. Han fick sin första skolundervisning vid Carlton School, Winnipeg och efter fortsatta studier vid Winnipeg Collegiate Institute graderade med de högsta betyg, som någonsin erövrats av en student. Under hela sin skoltid var han berömd för att erövra nästan varje tillgängligt pris, och på grund av sina fina egenskaper både som student och människa tilldelades han den största ärebetygelsen, som kan tillfalla en ambition ut i världen. Han blev nämligen utsett till Rhodes Scholar och studerade under trene år vid Oxford Universitet, England, där han avlade de sin Jur. Kandid. Examen och utnämndes till Barrister vid Middle Temple, London, en utomordentligt ära för en engelsman; och huru mycket större för en man från kolonierna. Han kallades till rätten i Manitoba, 1913 och praktiserade ett par år i Winnipeg varefter han skrev in sig i den 223-je skandinaviska bataljonen med kapten rang, tjänstgörande vid fronten ända tills vapenstillståndet. Hemkommen praktiserade han i Winnipeg till 1921, då han utnämndes till sin nuvarande

Kronprinsparet tar avsked.

Den 4 augusti vid middagstiden gled den stora japanska ångaren "Shinyo Maru" ut från San Franciscos hamn med det svenska kronprinsparet ombord. Våldiga folkmassor hade infunnit sig på kajen för att bjuda de kungliga gästerna farväl samt önska dem ett härtligt "Lycka på resan", vilket kronprinsen och hans gemäl voro synbart rörda, när de nu togo avsked av det land, där hundratusentals av deras stamförfäder byggas och bo, och de de månhönda aldrig mer skola återse.

Resan ställdes först till Hawaii, där de kungliga resenärerna skola stanna under två veckor. De ha undangett sig något som helst officiellt mottagande därstädes och komma att bo i en villa på Waikiki Beach. I sitt sista tal till svensk-amerikansk publik före avresan, vilket kronprins Gustav Adolf höll i San Francisco den 1 dennes, riktade han ägna och kronprinsessans vägar en avskedshälsning till alla Sveriges åttlingar i Amerika.

Wu och Tsjang taga till offensiven.

De båda marskalkerna söka forcera Nankingspasset.

Från Tientsin telegraferas till Vossische Zeitung, att Tsjang-tso-hs och Wu-peifu trupper ha börjat ett koncentrerat angrepp mot nationalarmens nordväst om Peking. Sedan två dagar tillbaka bombarderar mukdemans artilleri Kuominchus ställningar vid Lung-hu-sjan. De båda marskalkerna försöka forcera Nankingspasset för att tilltvinga sig genommarschen.

Xves i södra Kija ha striderna blossat upp på nytt. Kantonregeringens trupper, som befinna sig på trammarsch i nordlig riktning, ha överträt den av Wu-peifu tidigare besatta huvudstaden i Honan, Tsjang-sjan. Wu-peifu har därpå givit order om att offensiven i söder skall igångsättas.

Från tillförlitligt håll uppgives, att den bolsjeviske diktatorn i Kanton, Tsjang-kai-sjek, och hans ryske rådgivare Borodin inom kort väntas ankomma till Tsjang-sjan. Man förmodar, att bolsjevidiktatorns resa betyder, att ytterligare en expedition från Kanton kommer att rycka norrut mot Wu-peifu.

Nya orosmoln sväva över Europa.

Man har icke sedan 1914 varit så nära krigsavgöranden som just nu.

Hottfulla krigsmoln börja åter samlas sig över Europas horisont och det är allmänt erkänt, att de gamla värden, att man icke sedan 1914 varit så nära krigsavgöranden som just nu.

Med anledning av bulgariska rövars infall i grannländerna har Jugoslavien, Rumänien och Grekland den 6 d., sänkt ett gemensamt ultimatum, varit det fördras, att bulgariska regeringen skall fängsla och straffa rövarne. Rumänien och Serbien hota att tränga in på Bulgariens område, och den rumäniske prefekten har sagt ifrån, att för varje soldat från hans folk, som skjutes skola 25 bulgarier dödas. Det spända förhållandet mellan Bulgarien och Rumänien har gjort, att fullkomligt krigstillstånd är rådan- det vid gränsen och öppna fientligheter tros kunna utbryta när som helst.

Tjecko-Slovakien, ett annat av de efter världskriget nybildade rikena, har också sina besvärigheter. Det landet hade en general Gadiu, vilken spelade en så stor roll i det nationella livet där, att han blivit kallad "Tjecko-Slovakens unge Napoleon." Men i likhet med andra kraftmännikerna av självständig läggning handlade han på eget bevåg, utan att fråga till höger och vänster. Följden blev att han landsförvisades. Tjecko-Slovakien fascister — så kallar sig ungdomen där, liksom i Italien — påstå, att det var genom bolsjeviskistänkandet som general Gadiu landsförvisades.

Befolkningen i Elzas-Lothringen, som tillhörde Frankrike i omkring 300 år innan den för 40 år sedan blev tysk, fordrar nu oavhängighet av Frankrike. Förespråkarna härför säga, att de ingalunda längta efter att en gång till bli kjonerade av tyskar; men de föredraga fullständig oavhängighet, sedan de nu lärt sig hur det är att ha det bättre.

Spilttringen inom bolsjeviskistaget berättas bli allt värre och värre. Trotsky, Zinoviev och Kameneff påstå ha bildat ett triumvirat för att söka störta de nuvarande ledarna. Många bönder och en hel del av bolsjeviskistämorna, som Trotsky bildat, rapporteras understödda triumviratet. Bolsjeviskist regeringen, som ej är säker på truppernas lojalitet, har upplöst hela kompanier och bemänt soldaterna. Kronprins Gustav Adolf har stängts av myndigheterna, så att spionerna ej skola få kunnas om oppositionens planer. Den 3 dennes spordes, att marinledarna gjort uppror. Samma dag telegraferades, att Odessas röda trupper gjort uppror mot regeringen, vilken laktager en härnackad tystnad.

Den allmänt tilltagande rivaliteten mellan Italien och Frankrike är också upphov till oroliga känslor inom diplomatiska kretsar i Europa. Genom en föreläse mellan Italien å ena sidan och Rumänien och Grekland å den andra, en föreläse som går ut på att Italien skall försöka de bägge sistnämnda länderna med krigsmaterial, och genom underhandlingarna angående en rumänisk-rysk-italiensk pakt, har Italien osäkligt erövrat ett

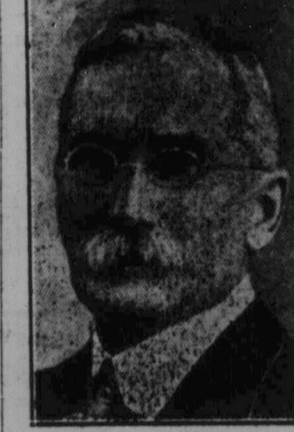
Imperiella konferensen skall behandla författningsfrågan

Premiär Hertzog av Sydafrika i favör av en skriven konstitution.

Ett nödvändigt steg.

Enligt meddelanden från London komma Sydafrika, den Irändska Fristatens och Canadas regeringar att vid den imperiella konferensen, som skall hållas i oktober månad, framföra begäran om en bestämd förklaring angående relationerna mellan de dominionernas regeringar och moderlandet.

Premiär Hertzog av "Sydafrika" tycks vara i favör av att en skriven konstitution författas för Imperiet.

Premiär Hertzog.

Han har med bestämdhet opponerat sig mot den engelska opinionen att Imperiets styrka ligger just i den elasticitet, varmed relationerna mellan dominionerna och moderlandet under nuvarande förhållanden kunna ändras allt eftersom omständigheterna kräva.

Den Irändska Fristatens ministrar hålla före, att en bestämmelse borde göras med avseende å dominionernas relationer till sådana makter, som Förenata staterna och Frankrike samt att man i dominionernas nya charter ändrar de missförhållanden, som för närvarande göra sig gällande ifråga om att t. ex. hänskjuta rättsmål, som förut avjorts i dominionernas högsta domstolar, till överhusets juridiska överdomstol.

Desmond Fitzgerald, den Irändska Fristatens utrikesminister, framhåller, att ingen domstol äger rätt, att på något sätt inblandas i rätts-

(Forts. å sid. 3.)

Krisen i Mexiko.

Kriget mellan stat och kyrka fortgår i Mexiko. Öppna fientligheter ha förkommit här och där. På ett ställe anföll katolska kyrkogångare den 30 juli allmänna åklagaren och några äldre män, varefter polisen inkrad och drev angripna tillbaka. Den 31 juli döddes på ett annat ställe tre personer och skadades många, då polisen och kyrkogångarna rådde i strid, varefter 50 av kyrkofolket häktades. Den 1 dennes hade arbetarnas stor parad i Mexikos huvudstad, sedan de nu lärt sig hur det är att ha det bättre.

Enligt engelska marinstabens i april 1917 till Washington avsånda rapport

Svenska ungdomens amerikafärd.

Stort intresse förefinnes inom alla kretsar därhemma.

Den tidigare ommärkta Svenska ungdomens Amerikafärd 1927, som skall till uppgift ha att hit till Amerika sända över en trupp folkdansare, sångare och allmogespelmän, för att bringa svenskarna härute en erinran om deras gamla hemland, har överallt i Sverige mött stort intresse. Skilda inkomna dagligen till färdens expedition talrika instämmanden i det allmänna utrop, som snart torde komma att publiceras i vidare kretsar. Mer än 1,000 personer i ledande ställning från landets olika delar ha redan givit saken sin anslutning. Bland dessa undertecknare av utropet märkes flertalet regeringsledamöter, ett stort antal av rikens statsmän, kommer att ges ett borgmästar- och andra kommunala representanter, varjämte mer än hälften av de ansvariga männen för Sveriges tidningspress redan ha hunnit att ge företaget sin anslutning, och man räknar med att få alla landets cirka 2,800 kommuner representerade bland undertecknarna. Till alla Sveriges kommunalordförande har riktats en hemställan om att på varje ort skaffa färden ett ombud, och från ett 500-tal ha svar redan ingått, medan de övriga väntas inom de närmaste dagarna. Den hälsningsadress, som skall medföras till amerikansvenskarna, kommer att tees ett konstnärligt utförande och texten till densamma är skriven av förtfarrinnan Selma Lagerlöf.

De deltagande gruppernas sammansättning kommer att ske i början av augusti månad och sedan vidtagna de omfattande övnings- och utbildningsprogram för den fullständiga representation, varom de inkomna anmälingarna bära vittne.

Exkursionsprocesser om Hohenzollernarnas gods.

En process av internationell räckvidd öppnades nyligen i Windhoek. Parter i målet äro exkjesse Wilhelm och å andra sidan Sydvestafrikas administratör och registratör, och saken rör hohenzollernarnas egendom i Sydvestafrika. Exkjesarens advokat framhöll inför rätten, att egendomen registrerats såsom tillhörande en familjefond, vilken grundats 1733 av Fredrik Wilhelm I av Preussen till nytta för hans familj och deras efterkommare. Advokaten hävade, att familjefonden icke berödes av Versaillesfördragets konfiskationsbestämmelser, och framhöll, att rätten borde taga hänsyn till fördragets anda vid tolkningen av art. 257, vilken åsyftade rena straffbestämmelser och borde tolkas strängt efter bokstaven.

En tillfällig handelstraktat, som skall gälla i sex månader, undertecknades den 6 aug. mellan Tyskland och Frankrike. Överenskommenheten skall träda i kraft efter presidentens dekret och senare ratificeras av riksdagen. Vidare underhandlingar för Åstadkommandet av en permanent traktat komma utan dröjsmål att påbörjas.

Den tillfälliga handelstraktat, som skall gälla i sex månader, undertecknades den 6 aug. mellan Tyskland och Frankrike. Överenskommenheten skall träda i kraft efter presidentens dekret och senare ratificeras av riksdagen. Vidare underhandlingar för Åstadkommandet av en permanent traktat komma utan dröjsmål att påbörjas.

Den tillfälliga handelstraktat, som skall gälla i sex månader, undertecknades den 6 aug. mellan Tyskland och Frankrike. Överenskommenheten skall träda i kraft efter presidentens dekret och senare ratificeras av riksdagen. Vidare underhandlingar för Åstadkommandet av en permanent traktat komma utan dröjsmål att påbörjas.

Spionhistoria från kriget.

Svenska Tribunes-Nyheters Paris-korrespondent har i dagarna offentliggjort följande märkliga historia. Då världskriget rasade, visade vi så gott som ingenting om kriget. Det låter paradoxalt, men — var icke det mesta av tidningarnas krigsreportage propagandafärdigt? Det är först nu, sedan de hemliga arkiven öppnats — naturligtvis icke alla — som vi få på fullt autentiska rapporter baserad kunnas om det som hände under åren 1914-1918. När en gång alla de hemliga aktstyckena bli offentliga, skall arbetsmaterialet bli så omfattande, att dess analysering kommer att kräva flera generationers forskningsmöda och skarpse. Hur många studier skola icke under de kommande seklen bestiga Parnassen på avhandlingar om det världsdrama vi upplevt! Visserligen finns det redan i nationalbibliotekens stora salar, fyllda med krigslitteratur, men 90 procent av denna litteratur är ur vetenskaplig synpunkt värdelös — propagandasammal. Och även de återstående 10 proc. måste grundligt rensas, för att man skall få fram sanningens guldgrubba.

Enligt engelska marinstabens i april 1917 till Washington avsånda rapport

Clemenceau, Frankrikes "Tiger", visar sina klor.

Har i ett öppet brev värdjat till president Coolidge i skuldfrågan.

Frankrike ej till salu.

Georges Clemenceau, Frankrikes premiärminister under världskriget, som av sina landsmän fått smeknamnet "Tigern," har tillstått president Coolidge ett öppet brev, var i han värdjat till denne att ej behandla krigsskuldfrågan som en blott och bar kommersiell sak. Som man lätt kan förutse rör sig den gamle statsmannen med allt annat än ömma ordalag, och han säger rent ut, att den av Berenger och Mellon föreslagna skuldöverenskommenheten är omöjlig samt hotar Frankrikes oavhängighet. Han skriver bl. a.:

"Vi äro guldämrar, ni äro kreditörer. Det vill synas, att detta behandlas endast som en sak för kassans departement. Men finns det inga andra sidor att taga med i räkningen? Hittills har Englands europeiska politik gått ut på att hålla de kontinental nationerna i styr genom intervention samt genom att spela den ena mot den andra. Jag är säker om, att mannen på gatan börjar få ögonen öppna för vidsträckt ryer. I närvarande stund är det emot Amerika, som Frankrikes känsla av osäkerhet är riktad. Om nationerna voro af förtroende, skulle världens öde avgöras av bankirerna."

"Ni fordrar av oss betalning av en krigsskuld, ej en kommersiell skuld. Ni vet, likväl som vi, att vår kassakista är tom. I ett sådant fall måste guldämrarna underteckna reverser, och detta är just vad ni begär av oss; och likväl borde var en av oss veta, att kontant uppgörse skall ske på utsett dag. Det är en offentlig hån, att i denna affär från det blott inbillade betalningsdådet, vilka skola leda till lån mot solid säkerhet i Frankrikes territoriella besittningar, liksom fallet var med Turkiet. Något sådant, mr. president, måste jag upplysa er, att vi aldrig skola acceptera. Frankrike är ej till salu, ej ens till dess vännar. Fritt kom det till oss, och fritt skola vi lämna det. Om Frankrike skulle försvinna under sina fienders och svurna "vännars" luvg (ordet vännar användes av Clemenceau själv med citationstecken), så skall det återstå av landet ett namn, som man kan vära stolt över."

Den förra premiärministerns uppträdande vid Frankrikes öppning för världskriget samt besöket i Förenata Staterna för att ha ingått separataff med Tyskland, som han kallat ett blodsfördrag med den gemensamma fienden. Skrivelsen avslutas med uttryck av värdnad och aktning för president Coolidge såsom Förenata Staternas överhuvud samt med en hänvisning på den vänskap han lyst för det amerikanska folket i femtio års tid.

Kinesiska trupper hindrade den 7 dennes G. C. Hanson, amerikansk konsul i Harbin, Mandchuriet, från att lämna sitt hem. Han fordrar från om ursäkt för denna oförsämdhet.

Spionhistoria från kriget.

Svenska Tribunes-Nyheters Paris-korrespondent har i dagarna offentliggjort följande märkliga historia. Då världskriget rasade, visade vi så gott som ingenting om kriget. Det låter paradoxalt, men — var icke det mesta av tidningarnas krigsreportage propagandafärdigt? Det är först nu, sedan de hemliga arkiven öppnats — naturligtvis icke alla — som vi få på fullt autentiska rapporter baserad kunnas om det som hände under åren 1914-1918. När en gång alla de hemliga aktstyckena bli offentliga, skall arbetsmaterialet bli så omfattande, att dess analysering kommer att kräva flera generationers forskningsmöda och skarpse. Hur många studier skola icke under de kommande seklen bestiga Parnassen på avhandlingar om det världsdrama vi upplevt! Visserligen finns det redan i nationalbibliotekens stora salar, fyllda med krigslitteratur, men 90 procent av denna litteratur är ur vetenskaplig synpunkt värdelös — propagandasammal. Och även de återstående 10 proc. måste grundligt rensas, för att man skall få fram sanningens guldgrubba.

Enligt engelska marinstabens i april 1917 till Washington avsånda rapport

Daulin's
Latest Bar!
BIG HIT

BEHAGLIG
SALJES ÖVERALLT

ORDET
FRIT

Det är underligt att man kan leva när man ej fått någon mat på hela dagen, det riktigt vattnades i munnen, när man tänker på alla nyvärtta ägg, som komma att knäckas i den närmaste framtiden. En behaglig känsla denna gången är, att jag är alldeles solo, inga kontrollanter som äro otäcka nog att räkna och säga "så och så mycket, så och så många lade han i sig."

Frankommen till villan frapperades jag av den vackra platsen, deastom såg frun i huset ovanligt hyggligt ut. Efter en stund får jag uppmaning att sätta mig till bords och som vanligt är man ju mer än villig att efterfölja den befalingen. Nu blev det att äta tills det blev tid att krypa till kojs. Söndagen den 1 augusti började man med att äta och efter det man lagt en förvarlig vilostund på maten klädde sig i badkostym, badade och sam så länge man orkade, vilade sig tills det återigen blev tid att äta. Resten av veckan förtjöt på ungefär samma sätt med undantag av att jag började ryperera för en kommers som jag skulle hålla kommande lördag.

Bland de nyförvärvade vännerna räknar jag "Fred" 13-åringen allra först, sedan kommer naturligtvis hans närmaste vän, Teddy, som ska skiljas på rodninken, vilka såg till att sina samarbetspartier på hans område.

Söndagen den 8 augusti gjorde vi en tripp över den 6 mil långa sjön, för att hälsa på mr. och mrs. Nord. Mr. N. är bror till Göran Olsson-Föllinger, och då kan man tänka sig att han är musikalisk. Hans två söner Olof och Simon spela fiol, och voro synnerligen intresserade, när jag tog fram min fiol, och drog några tvåaktiga jämtlåt, tills det blev tid att återigen sätta sig till bords och njuta av den välgädda maten. Hoppas vi få återuppliva detta besök då de äro hos mr. Mellqvist och mr. Nord nästa sommar.

Steep Rock är nästan lika förskrämt som Winnipeg vad månken beträffar, jag menar nu ej det månken som man njot av i Sverige och vilket kallades "augustimånken", nej då, långt därifrån, denna sort av månken förvaras i flaskor med lufttätt kork och synes vara minst lika uppiggande som det förra. Det flinns även ett månken namnt 3 och vilket med förklarlig sätt sig på hjässan på män i 40-årsåldern, och som av unga flickor betraktas som något avskyvärd. Nu är jag besatt på sidan om ämnet och för att undvika ytterligare avvikelser får jag väl lov att sluta.

John O. Norrhamn.

DAN.

EN MANSKENSTUR.

Lördagen den 21 juli kom antingen en veckas semester för underkänd. Förberedelserna började med att jag tvättade mig så gott sig göra låt, packade kappäckar, samt ansträngde mig särskilt att ej bortglömma min badkyst.

Armbågningen ned till West Side stationen, blev som vanligt uppsjuten till elvte timmen, men tack vare lokomotivförarens vänlighet blev jag instuvad strax innan svartpölje började röra på sig.

Se, så där ja, platsen var ju tillräcklig för mig ånsån mina dimensioner på sista tiden börjat bli oroväckande. Det synes att vara många medmänniskor ute på semesterresa, alla i kupa se så gilla och bebitna ut. För att vara säker om att ej bli avspårad när kondföraren kommer, litar jag på mitt respess vilket med stora bokstäver pekar på Steep Rock, tummar beläret på pluskan som "denns kärna" befinner sig i bakfiken inneslutande flera, dollars, hämtar en nypa frisk luft, vid det öppna fönstret och försöker i betraktelse. Hoppas nu bara att min gode vän P. Mellqvist, som inviterat mig, möter mig vid stationen. Ja, tåget stannar och vid en hastigt ut i genom fönstret ser jag med stora bokstäver "Steep Rock" och kommande mot kupédörren, vännen Mellqvist. Jag roser mig skakar av mig storsvada och tåkdamm, griper felan med ena och kappäcken med andra handen, stiger av tåget under försök att se så imponerande ut som det möjligen anstår en stor, stadbo. När jag vid sidan av mr. Mellqvist och hans 17-åriga son stegar i väg i riktning mot Lake Manitoba, där hans villa är belägen, känner jag en livgivande vindfläkt snayande sig fram vid den minst sagt, förtrolande sjöstranden, tänk att få vara i denna omgivning en hel, lång vecka.

Herr Gräddproducent

Vet Ni att mjölkfarmaren i provinsen Manitoba nu har sin egen affär och således står närmare förbrukaren? Vill Ni själv ha den största delen av förbrukarens dollar? Om det är så, skänker Ni Eder gräddor till vårt butag, som står under ansvarigt och kompetent ledning.

MANITOBA CO-OPERATIVE DAIRIES LTD.
846 Sherbrook St. Winnipeg, Man.

Det enda verkligt samarbetsande företaget som gör affärer i Winnipeg.

derna förrän han pensionerar på S. C. T. Tidningen är liksom försvand till ett bättre sedan den nye redaktören kom på tronen i redaktionshöret.

Vänligen, LUKAS.

LITET AV VARJE.

Ärade red. av S. C. T.
Det torde vara på tid igen att försöka skriva några rader för tidningen och hoppas jag redaktören är av den godheten, att han låter mig få en del spaltutrymme i vår ärade S. C. T.

Jag får då först säga några ord om väder och vind. För något över en månad sedan såg grödan tämligen lovande ut, men så kom det en förtärlig torka med stark värme och på grund därav hava våra förhoppningar med avseende å skörden i nägon mån grusats. För några dagar sedan fingo vi dock ett vägrännregn, vilket uppräckade grödan lite, synnerligast den som blev skedd sent i våras. Den står fortfarande grön. Veten däremot få vi nog börja skära inom en vecka eller så.

När jag sist skrev så skildrade jag något om Halvar Hansons livsår, död och begravning. Någon tid efter Hansons bortgång reste in kan, mrs. Hanson, samt dottern Paulina till Rochester för att söka läkarhjälp. Efter noggranna undersökningar befanns deras sjukdom vara av sådan beskaffenhet, att de måste underkastas sig en operation, vilket de även gjorde, och det lyckades rätt så bra. Mrs. Hansons sjukdom bestod i att det var någonting i ögat med gallblåsan, en åkoma som hon lidit av en följd av år och för vilken hon även sökt åttaliga andra doktors hjälp, dock utan resultat.

Dottern Paulina blev opererad för magår, och det lyckades bra. Men hon måste stanna i Rochester ännu någon tid, ty hon led samtidigt av någon ytterre åkoma, som hon skulle opereras för. Mrs. Hanson kom hem för en vecka sedan och är nu i det närmaste återhälsad.

Fastän sent, så få vi väl ändå inte urakallats att nämna något om den sedvanliga utflykten, som vi hade den 8 juli. I trots av regnet på förmiddagen så blev ändå tillställningen rätt så stor och gummorna serverade den allra läckraste mat. En vacker summa pengar inbringades vid tillfället.

Vad det kyrkliga beträffar, så kan jag meddela, att vi inte längre äro utan präst. Studeranden Altmén är fortfarande här och håller två predikningar varje söndag här i Percival. Gudstjänsten hålles på svenska språket på förmiddagen och på engelska på kvällen. Våra fruor sammanträdde till symöten varannan vecka då rätt så många samlas av såväl församlingens medlemmar som utomstående. Heder och tack, fruor, Gud skall lona eder. Även de yngre damerna ha sina symöten och samlas rätt ofta.

För övrigt går allting sin jämsna gång här. Jag får nu sluta dessa vader med en kär hälsning till tidningens läsare och läsarinor samt tidningens personal och allra mest till redaktören, som enligt min tanke är rätt mannen att föra redaktionspennan för vår ärade Svenska Canada-Tidningen.

Vänligen, H. OLSON, Percival, Sask.

SVENSKHETENS BEVARANDE

XI.

En svensk skriver med anledning av vad jag sagt om isländskans och engelskans bruk i svenskhetens tjänst. Han begär vidare upplysningar och språkprov samt säger sig vara "valdigt intresserad." Är han lika intresserad för ämnet som jag, då är han "valdigt intresserad." Det finns alla förutsättningar för att ännu flera skulle vara "valdigt intresserade." Tyvärr har icke min till mig alla omständigheter tillåtit mig att taga mitt och steg för att tillmötesgå brevskrivarens önskiingar, men jag blir månånda i tillfälle att röra något under de närmaste dagarna.

För att visa, att det ingalunda är onödigt att intressera sig för dylika studier, såväl som för att uppegga andra, har jag översatt ett stycke ur inledning till Eilhu Burritts "Handbok i sanskrit för den husliga hörden", vilket torde publiceras i ett kommande nummer på den plats där redaktören behagar sätta det.

Protester ha redan inkommit mot våra avsnickstävanden, och flera ha vi att förvänta. Vårt svenskhetsträvande kan och bör vara av sådan art, att dylika protester mista allt berättigande. Låt oss icke drömma om att behålla kommande släkten på vår egen eller våra förädrars ståndpunkt. Låt oss visa oss villiga att göra allt vad man begär av oss i fråga om att tillägga oss det engelska språket och allt förufigt, nyttigt och gott, som detta land har att bjuda på. Men låt oss icke icke stanna där. Om våra förädrars eller våra nu levande lördagens ståndpunkt ej duger för oss, så duger ej heller canadensarnes ståndpunkt, sådan den i allmänhet är sig. Låt oss vara fast beslutna att ej uppföra

någonting, som gör oss intellektuellt och andligt fattigare, fall vi mista det. Låt "Erovingrar" bli vår lösen, då kunna vi all in på en bana, och vi bli föregångarna för alla canadensare.

Det torde vara ovederlignligt, att språkstudium är grundläggande för all verklig lärdom och bildning. Följden av försømmelse av språkstudium äro uppenbara, vart vi än blicka. Det torde vara i synnerhet lantbefolkningens uppgift att avhjälpa denna brist. I städerna intresserar man sig mest för affärsutbildning — det är en följd av omständigheternas krav. Men affärsutbildning innebär just icke utbildning till människa. Tyvärr får människan i regel vika för affärsintresset. Varför skall lantbefolkningen eftersträva affärsutbildning för sina barn? Därigenom ökas den beklagansvärda benägenheten hos de unga att övergeva landet och flytta till städerna. Nå han hellre ge de unga på landet en utbildning, som utvecklar och förädlat det mänskliga i dem. Därvid kan man tryggt anvisa en plats åt språkstevenskapen, och med språkstevenskapen följer allt möjligt gott — ifall man så vill.

En sak, som blivit sorgligt försummad, är diktkonsten. Vi se visserligen försök att dikta på svenska. Ej heller tror jag, att vi ha något att gläsa över bristande begåvning hos vårt folk. Men vad som gör våra oräktniktare alster totalt värdelösa, är de icke beherska språket. Det verkar som en orfil, när en bildad människa läser deras poesi. För att idka skolskap är det oundgängligen nödvändigt, att man är i stånd att skriva ett felfritt språk samt i allmänhet har en omfattande språkkännedom. Äro särskild vikt för svenska diktare att det isländska språket; är särskild vikt för engelska diktare att det anleksiska eller fornengelska språket. Ju mera man därtill övertänker sig, desto flera praktiska skäl finner man för att låta sina språkstudier omfatta dessa tvänne språk.

Men jag fruktar, att vi härvidlag ha att kämpa mot ett blott enkelt okunghet, utan mot inrotade fördomar. Om en ung man eller kvinna skulle börja visa intresse för studier, månne hans eller hennes förädrar skulle hålla god min däri? Månånda skulle de med större sannolikhet frukta för att sådant skulle göra dem oförnöga till arbete. De vilja hellre, att deras barn skola lära alla slags odgyder, än att de skulle bli en smula "besynnerliga" eller stå efter för sina jämningria i fråga om ett dagsverk. Här behöves alltså uppbyggingsarbete. Vem skall utföra det?

J. B. Linderholm.

ERIC T. JOHNSONS SISTA PENNDRAG

Den i Calgary, Alta, så sorgligt omkomne mr Eric T. Johnson var som bekant en flitig medarbetare i denna tidning, och som sådan var han mycket uppskattad av såväl redaktion som läsare. Bland mr Johnsons kvarlätningskap hittades också här nedan publicerade brev, vilka genom pastor Anton A. Nelsons välvilja ställts till vårt förtogande, och som vi nu återgiva som en sista hälsning från vår värderade vän. Pastor Nelson skriver bl. a.:

"Red. av S. C. T. — Jag vill härmed innesluta ett par artiklar, som mr Eric T. Johnson var sysselsatt med att skriva den dag han omkom genom druckning. Dessa överlämnades åt mig av hans vännar, och de önskade, att artiklarna i fråga skickades till tidningen. Många i dessa trakter känna det tomt, sedan den begärvade och högt respekterade ynglingen blev bortkallad."

Har nedan följer den omkomnes sista bidrag till tidningen. — Red.

Från Calgary horisont.

Calgary, den lilla prästgården mellan Elbow och Bow River, präntens yttersta utpost i väster och inkorpserat till Klippiga berrens majestätiska naturreservat, frände ju, som vi minnas, sin femtiodåriga tillvaro förra sommaren. Att staden hunnit långt trots sin ungdom, därom vittna mångfaldiga ting. Vad som nu renast gjorde Calgary så beryktat, var ju den gåva, som staden föräddades av moder Natur, nämligen en oljebrunn, eller två, skulle jag kanske säga, och båda av såregen styrka och kvalitet. Det blev en s.k. oljeboom, och som min humoristiskt anlagde vän här yttrade sig: "Oljeaktierna gingo upp lika fort som drillarna gingo ner i Albertas torra hä!" Den verkliga "boomen" är slut, men det är blott en tidsfråga, när den kommer att blossa upp igen.

Samma år som Calgary firade sin 50-årigt tillvaro firades också ett 25-årsminne här, nämligen grundläggningen av den svenska lutherska kyrkan. Intresset för det kyrkliga livet har under det år, som gått, betydligt ökat, tack vare den energiske ledare kyrkan fått i pastor Anton A. Nelson. Pastor Nelson har i dagarna återkommit från en resa till Staterna, och att den resa ej var förgäves, därom äro vi övertygade, ty han medförde nämligen till Calgary en mycket sympatisk hustru. Bröllopet ägde rum i Northfield, Minn., den 23 juni.

Käntenskapstrevensan bland calgaryborna eller calgarysvenskarerna har den senaste tiden varit synnerligen stor. Förutom pastor Nelson är det ytterligare tvänne käntskap att anse. Samtidigt med pastor Nelson sammanvände mr William Johnson från Delacore, Alta, med miss Alberta Pearson, Calgary. Vignell ägde rum i brudens hem i närvaro av ett trettiotal inbjudna.

Lördagen den 17 juli sammanvände mr Charles Swanson med miss Anna Johnson, båda nykomna från Sverige. Vignell förtäddes i den kända förtärrinnan Mrs McClungs hem i närvaro av en del inbjudna.

Vi önska dessa ovan nämnda, vilka nu kastat ankra i käntskapets trygga hav, all möjlig lycka och glädje.

Theodorus.

Tillbaka till Canada.

(Forts. från ett föreg. nr.)

Vi lämnade Göteborg och den vinkande, månghövade skaran på kajen, och med flaggorna i topp glida vi genom hamninloppet förbi motorbåtar, lastbåtar och seglare, förbi vännar av svenska flottans här för tillfället stationerade prydnader. "Manligheten" och "Dristigheten." I högsommartid, i juli, med kas man mera begära av tillvaron än en färd över glittrande vågor. Visserligen är där ett visst vemod förknippat med en långtur som denna; visserligen föder doften av de mörkröda rosorna en känsla av saknad, en längtan tillbaka till rosenbatter och jordbruket, till nysslagan klöver och blommande ängar, men ändå: för attlingen av en urgammal vikingatätt är väl havet den lockande, fångande föreläsaren, som med sin oomständliga tjuvningsskrivna och med sin tjuvningsskrivna äventyrs historia lockar och alltjämt lockar de unga.

Den sista hälsningen vi fingo med på färden kom från friska barnamunnen — några hundra kolonibarn från Göteborgs stad, vilka här ute vid stränderna njuta en vederkvickande semester i saltvatten och sol, sådana äro denna kärnkornas hälsning.

Sedan de yttersta skären ännu en gång omfamnat med blicken, gå vi nu för att taga vårt rum på detta flytande hotell i anspår. De mörkröda rosorna planteras under tystnad i ett blomglas, och förbrödningsskålen dricks ur karaffen innehållande en härlig drova av det välkända märket "RIZO" (vatten).

Snart är måltidstimmens inne. Gemenskap ljufer, och med matlusten är i orubbt skick samlas samtliga till en äfta svensk välsmakad måltid. Man må, därom är jag vis, säga länge och väl både med ljus och lykta inom redaktionens anslutningar för att fäna en linje med ett mera ordnat system, en mera förekommande uppsättning än vad Svenska Amerika linjen bjuder på. Jag skriver ej detta i reklamäsyfte, men ett råd vill jag ge till alla och en var, som tänker på en hemresa: Är du svensk — res svenskt! Och du skall bli belåten.

Efter måltidens stiftas bekantkaper, och sedan ett par "piplock" uppenbarat sig på valplatsen, är det ej långt till en "svängom." De välkända "omerna tränga ned till hytter och sällskapsrum, vackra gäster i danssjuka hjärtan, och snart är hela däckets med deliga aspiranter på en hederligt svensk vals.

Ännu har ej den kringsvävande dansballeen angräpmit mig, ännu är moaständskraften obruten, och ivrigt utgående på den i Göteborg inköpta saxtorpsbåvannan går jag omkring och försöker verkta förestädigt. Plötsligt står jag ansikte mot ansikte med en gammal god vän från mitt första "hundår" där borta i vilda västern — Karl Hedlund, en praktisk norrlänning som nu varit hemma och skaffat sig en liten stot fru. Den ungdomskärleken — den rostar då aldrig!

Tillsammans njuta vi av de locktoner, de båda dragspelanioner och sända. Så förtlyter dagarna, och efter en god kvällsvard hemma vi framåt kvällsskröken av en biogra, där vackra motiv från gamla kära Sverige, underbara naturreservat från midnattsolens hemland, komma ännu olätkat avskeddssår att svida. Fjäll, åbodar och skärgårter, älvar, timmerflottning och sågverk, det är en fögnad för en son av Norrland, och här en liten ljuft från Skåneland för ett ägonblick taget gestalt på den vita daken, då blir det liksom faktigt i skåningens öga.

Efter bion taga vi oss en långpromenad längs "Stockholms strandpromenad", titta på männen, som äro "ysar" med sin frävaro, och lysarna till oceanakterns första folkare. Styrkta av den hälsbringande havsluften retirera vi till sovgumakern, och snart förkunnas ljudliga smark ringar, att individerna slunkit djupt i Morfot armar, vaggade till sömns som i föra dagar.

Och medan vi sova, sjunga marsåre i kör:

Sakta vi glida över den vida skummande oceanen till främmande land.

ROBIN HOOD FLOUR

ETERFRAGAN på detta beryktade mjöl ökas från dag till dag. ROBIN HOOD FLOUR sändes nu till nästan alla länder i världen.

Västerns Jätte

Stärkta av en vederkvickande sömn vakna vi pigga och krya nästa morgon. Den gode Gudon har åter sänt sin sol över glittrande vågor. En strålende sol och svenskar ombord på sin egen båt, med kungliga huvudsakens namn, det är ingen amerikafärd — det är en nöjesresa som få!

Vi äro ej ensamma på denna stora vattenöken. Det är dagar för stora fiskafångsten, och trölar efter trölar passera. Xn passera vi vid sidan om ett nät, än köra vi tvärs igenom över det, och man skulle tro, att det skulle förstöras, men de ligga djupt, och de flytande gummibollarna på vattnet ligga orubade på ömse sidor om båten.

Så passera vi Skagen och Skott, lands yttersta landtunga och med öar på ömse sidor går färden ut på Atlanterhavets vågber och vågdalar. Som en angenäm omväxling kom också en livbåtmonstring till stånd, och skrudade i livbåtens samlade vi kring den båt, som i händelse av fara skulle bli en "life saver" för oss. Huruvida dessa livbåtar kunna fylla någons uppgift i stormig sjö, är väl tvivelaktigt, men dess bättre är det ju så få tillfällen, då livbåtar behöva tagas i anspår på de stora havens.

GRÖNHACKELSE

"Fäkunnig gäst i högbank föresmås, men vittor har ständigt lagets öra, hur lagt han sätter."

Tegnér.

Jag kom att tänka på dessa ord i afton. Jag satt på en restaurang och åt min kvällsvard, då jag fick höra någon tala på ett sätt som förråde en utomordentligt munvighet. Jag såg mig omkring och fick en en man i typisk landsvägaridaredräkt, som satt på en stol vid dörken och talade till en kines, som kanske förstod hälften av vad han sade. Oj, oj, vilken talformåga han hade! I första förrättningen höll jag på att inbuda honom att taga plats vid mitt bord, så jag fingo underhålla mig med honom. Själva uppsatterskan, en ung kvinna med snygt utseende, lycktes tjuvad av mannens tal. Hon drog på smilbandet, där hon gick mellan borden, och när hon fick några ägonblicks ledighet, gick hon och ställde sig mitt framför landstrykaren samt gjorde då och då anmärkingar och försöker verkta förestädigt. Plötsligt står jag ansikte mot ansikte med en gammal god vän från mitt första "hundår" där borta i vilda västern — Karl Hedlund, en praktisk norrlänning som nu varit hemma och skaffat sig en liten stot fru. Den ungdomskärleken — den rostar då aldrig!

Tillsammans njuta vi av de locktoner, de båda dragspelanioner och sända. Så förtlyter dagarna, och efter en god kvällsvard hemma vi framåt kvällsskröken av en biogra, där vackra motiv från gamla kära Sverige, underbara naturreservat från midnattsolens hemland, komma ännu olätkat avskeddssår att svida. Fjäll, åbodar och skärgårter, älvar, timmerflottning och sågverk, det är en fögnad för en son av Norrland, och här en liten ljuft från Skåneland för ett ägonblick taget gestalt på den vita daken, då blir det liksom faktigt i skåningens öga.

Ööverträffade varor

Master Mechanic "Overalls" och Skjortor.
Peerless underkläder.
Peerless mössor.
Northland trikot varor.
Biltmore skjortor.
Fulvalu strumpor.

Vi föra ett fullständigt lager av speccivaror.
Högsta priser betalas för lantbruksprodukter.

J. W. BROWNE
Telefon 49 Teulon, Man.

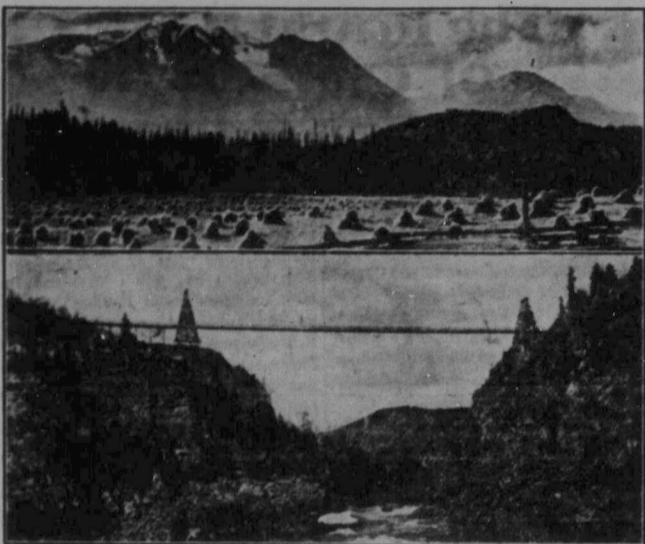
En skildring av Bukley Valley, B. C.

Aterblick på Bukley Valley's utveckling. Farmning, gruvidrift och skogsavverkning i framåtskridande. Nijugre konjunkturen väntas.

FÖR S. C. T. AV Y. M. WILHELMSON.

I avslutning till i föregående artikel behandlade Prince Rupert, B. C., vil jag nu lämna en skildring över den del av innerlandet öster om nämnda stad kallat Bukley Valley.

Transporter, och byggnadsarbetena beströta. I British Columbia engagerade hundratals vita män, kineser och indier att konstruera ledningen.

1) Lanskapen i närheten av Prince Rupert, B. C. 2) Bro i närheten av New Hazelton, B. C.

vet; i den centrala vid staden Smithers — 227 mil öster om Prince Rupert — 1600 och i den östliga delen 2350 fot.

Konligt gjorda beräkningar skall 1926 vara tiden för tirande av Bukley's 60-årsjubileum, ty dess historia kan väl sägas ha börjat just 6 decennier tillbaka.

Tidiga resande i de centrala delarna av British Columbia synas delar på närmare utforskade landssträckor, som nu benämnas Bukley Valley.

Den rulle, de första upptäckterna dera följde, var längs Skeena river från Fraser river vid Prince George. Dessa floder löde dem genom Stuart river till Yon med samma namn, där 1866 Simon Fraser sålde Fort St. James, vilket var första stället för någon handelsrepresentation i vad som numera kallas provinsen British Columbia.

Ännu en kurs följdes av de tidiga pionjärerna i deras sökanden efter vilberåd och budar, nämligen från Pacifickusten på Skeena river till sammanflödet mellan Skeena och Bukley-floderna — där staden Hazelton nu ligger — och vidare till Babinebergen.

Mellan Fort Fraser vid Stuart lake och nysannadgå flodförening ligger en landssträcka på cirka 290 mil, varav en viss del kallas Bukley Valley. För 1866 var detta område praktiskt taget okänt. Sällan eller kanske aldrig hade någon vit man rest hvar vägen genom dessama.

Från 1857 till 1865 gjordes flera mistyckade försök att förbinda En, rusa och Amerika medelst telegrafkabel. De fruktlosta ansträngningarna förnåledde vederbörande uppgöra den planen att bygga järn över Canada, Alaska och Sibirien för att på denna väg nå det eftertraktade målet. 1864 inleddes underhandlingar med British Columbias regering att utföra vissa byggnadsarbeten i detta avseende, men först året därpå lyckades firma Collins Overland Telegraph Company erhålla koncessionen på konstruerandet av telegraflinjen genom B. C. Denna rätt öfverflyttades sedermera på Western Union Telegraph Co.

Ingen tid förordades att utföra planerna. 1865 påbörjades aktionen i tre skilda samtidigt i British Columbia, Alaska och Sibirien. Bäst resultat för den förlagda ledningen ut experimenterades; material började

skulle emellertid aldrig komma att fullföljas till slut. Redan sommaren 1866 hade framgångsfullt en telegrafkabel lagts genom Atlanten mellan gamla och nya världen, varigenom linjen enligt den andra planen onödigtgjorts. Användandet av hela linjen norr om Queenst ställdes på framtiden. Konstruktörerna reste åt andra håll, och den uppfordra telegrafledningen lämnades åt sitt öde.

Den dyrbara järntråden visade sig vara synnerligen kärnkomen för indianerna. Bland annat använde de den till brobyggnader, vilka med hänsyn till konstruktörernas ytterligt primitiva insikter i dylika ting voro rena underverk. I Bukley canyon nära Hazelton fanns till 1906 en dylik av indianer förordad för med typpisk även i modern tid användt kaullerkonstruktion.

Ängående denna bör hörd jag vid samtal med några "oldtimers" nära Hazelton en tragikomisk historia, vilken mycket väl kan vara sann, men för vars överensstämmelse med verkliga förhållanden jag dock ej vill gå till borgen. Det sådes, att då indianerna efter sträckandet av tråden tvärs över den höga canyon med bästa formåda hade konstruerat bron, voro de långt från säkra på, huruvida deras mästerverk var i stånd att hålla en människas tyngd. De äldre och förståndigare bland indianerna höllo då kongress varvid beslöts att indiankvinnorna först skulle sitta på bron för att pröva dess eventuella hållbarhet. Komme kvinnorna lyckligt och väl över till andra sidan utan att bron sammanstörtade och dödade dem, kunde — indianerna väga följa efter. Men att dessa skulder riskerna sina värdefulla liv genom att först begiva sig ut på ett dylikt västestycke, föll dem aldrig in. Följaktligen erhöilo indiankvinnorna befallning att vandra öfver bron, vilket de också gjorde ej resonerande som en viss person i Färrik Ståhls Sägner: "Släpp ingen hm-hm över bron.

Lydiga och snälla indiankvinnor, eller hur? Huruvida deras avkomlingar äro fullt likartade är svårt att säga, men ett tvivlande drag går härutinnan åtminstone över mina bistra anletsdrag, ty härom dagen såg jag en indianstru med bobbar hår. A. ärade läsare, Ni skulle sett de n varelser med det bobblade håret och den lilla förtjusande midjan av en timmerstocks omfattning. För låt jag skrev väst indianstru; menade naturligtvis — d a m — (Utropstecknen bortlämnade av utrymmesskäl).

1870 sådes guld ha upptäckts nära Hazelton, vilket förde tusentals lycksökare till staden. Med undanå av mindre förekomster 150 mil därifrån invid en flod med stritt lopp tyllt av forsar och fall var dock det hela mera bluff. Livet bland gruvarbarna var rött och vitt, och många en fann en namnlös grav långt ute i ödemarken.

I vår moderna tid kan det vara förtressant att veta, att så sent som 1884 indianroligheter förekommo i

Bukley valley. Historien härom är i korthet följande: Staden Hazelton hade då endast en befolkning av ett 100-tal personer, sedan gruvidriften — för den gångsedes definitivt upphört. De vita försedde indianerna med diverse livsbehovigheter under sommaren, men på hösten efter regelstidens slut på Skeena river förländes fortfarande mindre partier skott. Strax därpå utbröt epidemii bland indianerna så skilt angripande barnen, vilka nästan alla dogo.

De äldre indianerna beskydde de vita för att ha blandat gift i sockret, och sammankallade ett 500-tal krigsgrustade män samt beredd sig på att gå till attack mot de vita. Dessa måste hastigt lördningsställa en försvarspost av sagdsäckar och timmerstockar. En afven underlindades de av en av dem trogen indian, att samma natt anföll mot fortet skulle göras. Genast uppdades stora stockeldar för att på platsen väl upplyst slättande förvarna i stånd att observera, envar indian, som kryppande i nordiska avsikter. Därigenom svalnade näst indianernas stridslystnad inför vetskapen om det kulgen, som skulle bliva följden av ett framryckande. Samtidigt sändes bud om hjälp till Victoria, men först två månader senare ankom en trupp rekeressodater i full utrustning, vilka strax beredde lugn och fred bland de röda.

1905 började rykten uppstå, att järnväg skulle anläggas genom landet till västkusten, och då tre år senare arbetet påbörjades, strömmade folk i stor skala dit att taga upp land och starta speciellt i 4 nyöppnade "townships". Det visade sig emellertid, att man varit något för hastig i tanken om landets utveckling, varför 1912 en stagnation inträdde. Efter allt att döma hade denna ej förtvätt lämnat in till 1914 då banan öppnades för trafik, men då utbröt världskriget, som för betydligt längre tid förhindrade återvändandet av kolonistörer till dalen.

De år av framgångsfråga om kolonisation hade emellertid fört det goda med sig, att de till full evidens vidgade landområdes lämplighet till odling. Då nu förhållandena åter stabiliserats, är det den allmänna övertvetygelsen, att agrikulterat rörelse återkommer. Trots att Bukley Valley nästan kan kallas ett timmerområde, finnes många farmar på ett 100-tal acres under odling med moderna byggnader och god kreaturstam. I stället för att vara till hinder för jordbruket bedrivande åro timmerföremästarna av god hjälp för nystartande farmare. På hvar kvartsektion finnes timmer i större eller mindre omfattning lämpligt till huggande av järnvägsskylar under långa vinternärdar, och detta tillförde 1924-25 farmarna i dalen en sammanlagd penningssumma av \$275,000.

Vid ett hastigt betraktande kan det synas, som om det faktum, att jorden i Bukley Valley i allmänhet är färdig till bearbetning förän början av maj månad, skulle vara liktydigt med alltför obetydligt växtlighet.

Önnevarande år med dess exceptionellt goda väderleksförhållanden startades dock värbukt redan första veckan av april. Övannämnda olägenhet är relativt sen skild bortommarandera erbjuda 18 a 19 timmars solsen och daggljus ut till 21 timmar av dygnets 24. Under iofverkan härav går sådesväxten hastigt såväl som och mogna.

Regnet är jämförbart rikligt med en medelsfäll på 19 tum riktligt; snofall 24 tum. I de omkringliggande bergen bibehåller sig snon till mitten av juli. I större delen av distriktet är aldrig sådana floder och källor tillflunnas underhållna av jälvatten.

Jorden har för odling tillräckligt djup. Material fördes under senaste isperioden ner från de omgivande bergen och avlade sig på naturligt sätt vid isens smältning. Till följd därav är landet i allmänhet av kupevad natur.

Vete odas i Bukley Valley, ehuru än nej i större skala företrädesvis berorende på svårigheter som till konkurrenskraftig pris kunna föra produktion till marknaden. Då i Prince Rupert-elevators färdigbygts förändrades detta helt och hållet, och många farmare komma att besta stora arealer med vete just på grund av utsikterna att erhålla goda priser. Därfor kan det med skäl antagas, att Bukley Valley kommer att inom en snar framtid bliva ännu ett starkt veteodlande centrum. Vid odlingsförsök för något år sedan erhöils ve av sådan kvalitet, att den i Vancouver graderades till högsta klassen. Vidare odlades havre, korn och råg. Försök med majodling företogs första gången 1924. Potatis synes väl lämpa sig i Bukley Valley och kommer mer och mer i marknaden.

Uppodande av nötkött, får och höns m. m. har bedrivits, lövande godt för framtiden. De väl solbelysta bergssluttningarna med göll och saltigt gräs samt skändig tillgång på frukt kallvatten äro idealiska för boskap utgörande en borgen för dem,

Every 10c Packet of WILSON'S FLY PADS WILL KILL MORE FLIES THAN \$8 WORTH OF ANY STICKY FLY CATCHER

Varje 10c paket av WILSON'S FLY PADS dödar mer flugor än \$8 värda av vad som säljs av alla apotekare, specialister och utvarehandlare.

Vilka slå sig på denna gren av farmning? "It was in the early days of '90" så började en gammal canadensare sin berättelse, då vi slår oss ner i det mjuka gräset, och han på min begäran berättade några episoder från sitt tidiga pionjärliv bland bergen i Bukley Valley. Han beskrev, huru som han med tung packning på ryggen mätader och år i sträck varit ute och strövat sökande efter guld och andra mineraler. Många hade hans äventyr och upplevelser varit, och ännu på gamla dagar var han fastbeslutet att åter begiva sig ut. — Man av sådant slag finnes många. Till och med då krafterna börja mattas, och Alderdomen tager ut sin rätt, tänka de under de långa vinterdagarna av sysslöshet ej på annat än att till våren åter draga mot de vida ödemarkerna. När så dagarna börja längas, och träd och blommor spricka ut i full värtgring, då kanske de för alltid vandrat in i döds-skuggans dal, men deras sista tanke har varit: "Till våren, till våren, då är jag ut bland bergen att söka guld."

Finns då mineraler i Bukley Valley värda ett sådant arbete? Svaret på denna fråga kan endast bliva ja. Det är en gammal, öfnad föremöster av guld, silver, järn, zink, koppar och andra produkter. Stora upptäckter ha också gjorts, men hittills ha kanske blott ett fåtal av de rätlösa sökarna belönats med framgång. Först och främst är orsaken här till den, att upptäckarna ej haft kapital till sitt forfarande, att starta verklig gruvidrift. De måste vänta, intill dess de ekonomiska konditionerna i distriktet vilja av den art, att den dyrbara gruvidriften i större skala kan finansieras. En annan målor är också den, att många rika mineralföremöster ligga så högt upp i bergen, att kommunikation svårigen kan åstadkommas för lönnande drift, såvida brytningen ej sker i stor omfattning.

Ehuru större framgång på grund av dessa seriösa svårigheter ännu ej varit förhanden, går dock utvecklingen framåt och är idag i en sådan position att man kan se här mot en snar framtid, då kapital att inköpa och utveckla de många forut upptäckta mineralföremöster lättare kan anförskaffas. Det är så mycket mera troligt, att dessa förväntningar på ett uppfyllas, som silver, bly och zink för närvarande stå högt i efterfrågan på världsmarknaden; ett förhållande som kommer att fortvara många år framåt.

Silver har hittills speciellt upptäckts i Hudson Bay Mountain nära Smithers. I detta berg märkes särskilt Duhite-gruvorna, varst innoverande våra rika silverfyndigheter. Ett malmprov taget tvårs över den nyupptäckta ådran rapporteras ha innehållt 2,100 ounces rent silver per ton varjämte ett starkt framträdande drag av koppar förmärks. Silverdraget har öppnats upp till en vidd varierande mellan 10 till 14 tum av solid maln utan ett spår av värdeos bergformation, och häruti finnes inlagda 2 tunn breda strimlor av finaste silver samt grå koppar.

Fortsatt bearbetning har resulterat i nya fynd av största värde, där malmen alltigenom bibehåller sin silverhalt. Guld har påträffats i Telkwa liksom också koppar och zink. I Dome Mountain öster om Telkwa har brygts i dagen guld inbäddat i ådror av kvarts.

Kol finnes i Telkwa och Smithers. Redan i föregående artikel påpekade jag, att med ökad sjöfartörörelse i Prince Rupert kommer att följa nödvändigheten av bunkringstation därstädes, vilket omedelbart föranleder livliga drift av i Bukley valley forut befintliga kolgruvor. Dessa torde inom kort bearbetas med all önskrift.

Berggruvor bedrivande i Bukley valley favoriseras i hög grad därav, att de klimatiska konditionerna äro runt äro goda. Landet är väl bevattat med floder ofta bildande häftiga forsar och fall, vilka i hög grad lämpa sig för skrävande av elektrisk kraft. Sådanda måste elektrisk energi ej hämtas från avlägsna utom distriktet liggande platser, varför dyrbara långtransporteringar undvikas, och i följd därav kostnaderna för erövande av stordrift hållas sig på lämplig nivå.

I Leon Trotsky flytt från Moskva, sedan två av hans anhängare arresterats och korrespondens anträffats, som tyder på att han varit inblandad i en komplott för att störta den rådande regeringen.

Imperiella konferens skall behandla författningsfrågan.

(Forts. fr. sid. 1.) mål, som blivit avgjorda i dominionens egna överdomstolar. Han erkänner, att denna praxis för närvarande tillämpas, men är icke nöjd med den skrivna förståelse härom, utan fordrar att denna bestämmelse skall inflettas i imperiets konstitution. Fristaten insisterar vidare på att generalguvernören skall vara en fristadare tillhörande Fristaten, såsom den nuvarande generalguvernören Healy är, och att vicekonungin icke äger någon som helst maktbefogenhet att blanda sig i landets politiska spörsmål annat än på generalguvernörens uttalande önskan.

Den situation, som uppstått i samband med generalguvernör Byngs tillvägagångssätt, har varit upphov till att dessa spörsmål komma att behandlas av den imperiella konferensen, och som stor ovisshet råder med avseende å huruvida detta ställningstagande var författningsenligt eller icke, anser man det nu nödvändigt att konstitutionella bestämmelser avlätas härom.

Den imperiella konferensen är emellertid blott en konsultativt församling som icke äger makt att utfatta lagar eller upplåva sådana. Den kan dock uttöna dominionernas vilja och sedan framkomma med rekommendationer till respektive länders regeringar om att sådana ådringar eller tillägg till konstitutionen göras, som av konferensen funnits vara förmånliga.

J. T. Thorson liberal kandidat i South Centre Winnipeg.

(Forts. fr. sid. 1.)

höga post vid den juridiska fakulteten. Vid sin utnämning var han endast 32 år gammal och de gamla ja, andra skakade på sina huvuden och skulle klara skivan. Men de hava till sin glädje och överraskning utnämnt att Joe Thorson, som har populärt kallas, visat glänsande kvaliteter såsom lärare, orator, och ledare. Under hans tid har Manitoba Juridiska Fakultet restis från medelmatris nivå till Canadas främsta Juridiska läroanstalt, med vilken endast McGill Universitet och Toronto Universitet i Canada samt Harvard och Columbia Universiteterna i Forenta staterna kunna tävla. Den unge professorn har kallats att hålla föredrag om Canadas konstitution och Storbritanniens koloniala lagstiftning till läroanstalter i Canada såväl som Forenta staterna.

Mr. Thorsons kandidatur har hälsats med livlig tillfredsställelse långt utanför Winnipeg gränser. Den tvivling fram i förgrunden en av de viktigaste frågorna på dagordningen, nämligen huru vi skola kunna bringa våra nobla, unga män ut skymundan för att deltaga i landets politiska liv. E. premiär King som vid sitt till i Winnipeg, berörde denna fråga, påpekade huru som en del falska tungkor sökte besudla män av ära, som kastat sig i den politiska kampen, ej endast för att vinna ena lagar, men också för att tjäna fosterlandet på bästa möjliga sätt. Mr. King uttryckte sin fruktan för att den amerikanska republikan, som för närvarande bedrivs av det konservativa partiet, skulle komma många att draga sig från ansvaret, som medföljer en politisk ansvarspost, t. ex. medlemskap av Parlamentet. Mr. Kings fruktan var befogad. Det tog Mr. Thorsons vinnars hela övertalningförmåga, att förna den yngre juristen att kasta sig in i den politiska striden. Han insåg dock slutligen att det var hans plikt emot Canadada att ställa sig till väljarnas förfogande. Hans integritet, främmande egenkapar såsom konstitutionsexpert, vittnare och debattör, och hans idealistiska syn på tingen, kommer att göra honom, om han blir vald, till en förebild för Canadas yngre politiska generation.

Vi skandinaviner hava alla skäl i världen att känna oss stolta över denna man, i vars ådror flyter vårt svenska skandinaviska blod, i vars häg trosars samma okvliga mod, som fört det skandinaviska namnet över världen på rikets och kamplens vingar. Omedelbart efter sin kandidatur kavlade mr. Thorson upp trogen till majoren och kastade sig in i striden. Så vi skandinaviner stå trotterarna och hjälpa honom vinna slaget. Det är ej Joe Thorson allena vi rösta för den 14 september, om vi understödda hans kandidatur. Nej, vi rösta då också för det bästa, som vi kunna önska oss och kämpa för i Canadas politiska liv.

I Beaker går ett obehäftigt rykte, att Leon Trotsky flytt från Moskva, sedan två av hans anhängare arresterats och korrespondens anträffats, som tyder på att han varit inblandad i en komplott för att störta den rådande regeringen.

(Forts.)

VI GARANTERA BESTÄMT ATT NI KAN MED LÄTTHEIT REDUCERA EDER ONÖDIGA FETTMA... DR. WEBBER'S REDUCING HERB TEA. Impoterat direkt från Tyskland i originala paket — absolut oskadligt — en ren, hälsosam produkt — ingen drog — ingen detsik. Låt naturen bortaga den onödiga bördan av fettma med detta helt och hållet oskadliga hälsot. Första paketet på 10 N användes reducerat på ett synbart sätt. Efter vikt genom en naturlig eliminationsprocess. Tre veckors förord (1 paket) endast \$1.25 portofritt och tullen betald. Tillfredsställföse garanteras eller pengarna tillbaka. Beställ nu — och börja med denna ytterst bekäma och effektiva reduceringsmetod.

AMERICAN IMPORTERS. 640 N. E. 4th St. Dept. "A" Minneapolis, Minn. Dr. Webber's hälsot och gröna hälsot är sålts och bevisats vara tillfredsställande i Tyskland sedan 1864. Säljes också av P. NELSON, 409 Dufferin Ave., Winnipeg, Man.

Spionhistoria från kriget.

(Forts. fr. sid. 1.) gaste motståndare var den celebre tyska spionen Irma Staub, en vacker och utomordentligt intelligent dam, hon talade flytande sex språk och hade fått sin utbildning i Berlin "spionkola." La guerre des cerveaux (hjärnornas krig) kallar författaren striden mellan de franska och tyska spionagerterna, en strid på liv och död, lika fruktansvärd som drabbningarna på slagfältet. Författarens första duell med den fruktade och av alla ententens detektiver förfördla Irma Staub är en av de mest spännande scenerna i spelet bakom världskrigets kulisser, ett spel, hittills endast skildrat i fantastiska anekdoter och romaner, men nu i sakliga polisrapporter och protokoll.

Detta dramas första akt utspelades i ett hotell i Lugano i Schweiz, alltså neutralt område; ententens detektiver hade följaktligen ingen häktingsrätt, deras första uppgift var att försöka locka de tyska spionerna över gränsen till Italien eller Frankrike. Det är i hotellets matsal. Vid ett av bordet sitta några internerade franska aviatorer samt en fransk major, permitterad; han vistas i Lugano för Laisans skötande. Majorerna är i själva verket den franske detektiven Lucieto. Han har anlagt denna förklädd för att icke bli igenkänd av Irma Staub, som bor på hotellet. Han hade tyss skuggat henne i Bern, men utan framgång. Det var ett stort misstag. Mlle Staub gick helt framt fram till honom på gatan; Monsieur Lucieto, jag vet, att ni är en fransk detektiv. Men vi befinna oss på neutralt område. Låt mig alltså vara i fred! Nu var han fransk major, absolut oigenkännlig, en gammal major med poänger, pump och pater i de franska officerarnes matlag. Irma Staub, som tagit in under namnet "baronessan d'Astremont" och sagt sig vara änka efter en stupad belgisk officer, gör sin entré i matsalen, "en charmant dam."

Majorerna visade, varför "baronessan" Irma Staub gästade Lugano. Det gällde det utomordentligt viktiga dokument, som en av de internerade aviatorerna hade i sin besittning. Till majorerna hade inrapporterats, att mlle Staub fått i uppdrag att kosta vad det ville försäkra sig om detta dokument. De franska aviatorerna hade naturligtvis ingen aning om att "baronessan d'Astremont" var identisk med den farliga spionen Irma Staub. Och majorerna låt dem vara i okunghet därom, för att de icke skulle genom en oförsiktig handling emittetöra den plan, han uttänkt för att få henne fast. Majorerna hade endast varnat dem för tyska spioner, och han tillträdde den aviator, som fått dokumentet sig anförtrött att vara på sin vakt. I aviatorerna rum hängde en stor tavla, mellan duken och kartongen anbruktas dokumentet. En dag gick det två dagar, tre dagar, ett dokument var kvar. Allting var all right. Aviatorernas beundran för "baronessan d'Astremont" blev allt hetare. Men hon höll sig mest till majorerna och gav honom vid en animerad middag en kyss på pannan. Så en dag uppenbarade sig "baronessans" sällskap en medfärders man, som hon presenterade som sin sväger: "Grève de Tirlemont, attaché vid den belgiska legationen i Rom." En vän, en allierad! Tänkte aviatorerna, bjödo "grève de Tirlemont" på middag, hurrade för ententen, och så blev han deras broder och kamrat i spel och dryck. Men majorerna telegraferade genast till polisen i Rom och Paris och bad om informationer angående attachén grève de Tirlemont. Rom svarade omgående, att någon med namnet Tirlemont ej var attacherad vid belgiska legationen. Från Paris kom svaret icke så snabbt, men när det kom, var det mycket upplysande. Parispolisen telegraferade, att "grève de Tirlemont" var identisk med en av Irma Staubs skickligaste medarbetare, en tysk officer vid namn Richber, som "arbetade under olika pseudonymer: greve de Tirlemont, baron de Korbeck, marquis de Verrieres, lord Greenock etc." Majorerna yppade ingenting för aviatorerna, som funno "grève" synner-

LAKAR OCH TANDLAKARE DR. S. C. PETERSON SPECIALIST I Hud, Köns, Urticaria och Venereiska sjukdomar, har flyttat från 401 till 506 McArthur Bldg. Övanför Child's Restaurant. Kontortid: 10-1, 2-5 och 7-8 Telefon A4165. Svenska talas.

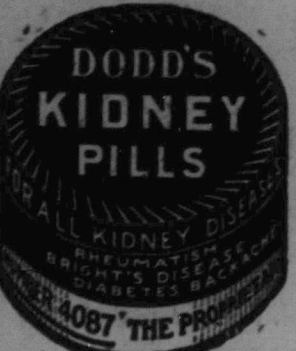
DR. BRANDSON LKARE 216 Medical Arts Bldg. Konsortimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen Telefon. A7087.

Praktik från Paris och New York sjukhus. Telefon 2099. DR. JOSEPH BOULANGER Läkare & Kirurg. License for Dominion of Canada av "The Medical Council of Canada" Radien behandlings, Eldeten laboratorien. Kontor & bostad: 1507 Jasper Ave., Edmonton, Alberta.

ADVOKATER: Privat tel. 8h. 5786; Kontor A4998 Skandinavisk Advokat W. J. LINDAL, B.A., L.L.B. Jurist, Skiltsätt, etc. Lärare Manitoba Law School. Great West Permanent Bldg.

Doyle, Costigan & Co. Advokat, juridiska ombud, notarier, etc. 845 Somerset Bldg. Portage Ave. Winnipeg, Man. Phone A1618

O. C. Boness, B.A. Jurist & Solicitor Skandinavisk advokat 106 Adams Bldg. EDMONTON, ALTA.

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller såndas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodd's Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Svenska Canada-Tidningen SWEDISH WEEKLY P. M. DANIEL, Managing Editor. Printed and published every Thursday by THE CANADA WEEKLY PRINTING CO. Ltd., a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 225 Logan Ave., Winnipeg, Man. TELEPHONE: A-9211

PRENUMERATIONSPRIS: Helt år i förskott \$2.00 Halvt år i förskott \$1.00 3 månader i förskott \$0.50 Helt år till Företags Staterna \$2.50 Helt år till Sverige \$2.00 Helt år till Norge \$1.50

Torsdagen den 19 Augusti 1926.

Partiledarnas ansvar.

I föregående nummer påpekade vi hurusom fem progressiva parlamentledamöter — Campbell, Fansher, Lucas, Boutillier och Kennedy — voro i främsta rummet ansvariga för den politiska konvulsion i Ottawa, som resulterade i avlysvandet av en hel del symmetriskt för västra Canada viktig lagstiftning.

Det är nu på sin plats att betänka huruvida dessa lagstiftare, efter den kris, som åvägberats genom nämnda personers beteenden, hade kunnat riddas, och om detta var möjligt, varest ansvaret för deras slöpande egentligen ligger.

Premiär Meighen påstod i parlamentet och sedermera i sitt Ottawa-tal, att Mr. Kings avsikt när han beordrade parlamentets upplösning, var att ge en annan chans åt de parlamentariska ledarna att återvända till sitt arbete. Sedan vi rådslagit om parlamentets upplösning och erhållit generalguvernörens godkännande därtill, var det min mening att tillsammans med folkets valda representanter bestämma passande tid för verkställandet av denna upplösning.

Den 23 juli höll Mr. King ett mycket uppmärksammat tal i Ottawa och framhöll då bl. a.: att "under de rådande förhållandena insåg jag, att man måste komma till ett avgränsat, tillfälligt mycket inträffande och ovisshet gjorde sig gällande för att på ett för landet hedrande sätt kunna fortsätta med parlamentets förhandlingar, samt att endast en kungörelse ut från regeringen ämnade väjda till folket efter parlamentets sessionens slut, skulle ha gjort det möjligt att fullborda det arbete, som förelåg parlamentet. Det var icke min eller minas kollegers mening att upplösa parlamentet utan att först ha låtit generalguvernören ge sitt kungliga godkännande till de lagförslag, som av underhuset och senaten sålunda behandlats."

Härry King mening att, det icke var Mr. Kings mening att i och med parlamentets upplösning låta oinbeträdda sessionens arbete.

Mr. King resignerade från sitt ämbete den 28 juni och premiär Meighen mottog samma dag sin befatning. Fyra dagar senare upplöstes parlamentet genom ett s. k. konstitutionellt (order-in-council) och utan att generalguvernören kallats för att auktorisera de lagstiftningsförslagen, som vidtagits.

Likåsom tydligt, som att det främsta ansvaret vilar på de "progressiva flyktningarna" (likaså klart framträdande och så det faktum, att Mr. Meighen här det slutliga ansvaret för avlysvandet av årets lagstiftningsprogram.

Mr. Meighens förklaring kan hopsummeras som följer: När parlamentet icke ville godkänna den regering, jag föreslog för sitt fortsatta parlamentets sessionens program, såt jag helt

SKOLA VI BERÖVAS VÅR RÖSTRÄTT?

DET arbete, som utförts i Canada av icke-engelsktalande immigranter, har av personer och auktoriteter, som vilja erkänna sanningen, blivit uppskattat på ett sätt, som gör, att sådana invandrare nu hava vunnit anseende som landets bästa medborgare. Och utan att på något sätt kunna anklagas för självhävdelse torde vi såsom representerande en del av de icke-engelsktalande immigranterna, med allt berättigande, kunna säga, att många av västra Canadas välbyggda lanthen tillkommit genom strävande, ihärdigt och målmedvetet arbete från utlänningarnas sida. Canadas skandinaviska befolkning har synnerligast vunnit anseende och erkännande som medborgare av högsta rang. Det är skandinavisk arbetsduglighet, skandinavisk såväl mental som fysisk styrka som framskapat en mängd av de vackra jordbruk, som nu utgöra landets främsta inkomstkälla samt förvordat stora arealer av landets ödemarker till böljande skogsfäll. I skogarna har yxan förts av kraftig vikingar. Invid järnvägarna ligger flera hundra nordbor begravna och dessa gravhögar bära vittne om, att skandinaverna gjort mer och uppoffrat mer, än deras bekrädda del, då det gällt att, spanna järnvägsnät över våra vidmarker och vidsträckt slätter. I fabriker, i verkstäderna, vid sågverken, på våra fiskvatten, i våra gruvskakt har skandinavien utfört och utför fortfarande ett arbete, som tydligt visar, att det skandinaviska folket icke ryggat tillbaka då det gällt att taga vara på landets resurser och förädla landets råvaror.

Sir Wilfred Laurier, Hon. Mackenzie King, Hon. Chas. Dunning, premiär Brownlee, premiär Bracken, premiär Oliver och hundratals andra personer hava uttrytt sig i berömda ordalag över det arbete, som utförts och utföres av skandinaverna. Och om de icke erhållit annan ersättning för sitt arbete, så hava dock skandinaverna tillika med andra utlänningar efter behörig vistelse i landet tillerkänts samma medborgerliga rättigheter som engelsktalande invandrare.

Men, huru hava vi behandlats av den gamla behärdade och åttvecklingsodugliga konservatismens representanter? De politiska ledare, som bära ansvaret för den s. k. War Times Election Act 1917, och de män, som 1919 deporterade en hel del canadensiska medborgare, stå nu färdiga att beröva oss vår röst.

Som bevis för detta vårt påstående citera vi här nedan ett uttalande som gjordes härom dagen i Lennox, Ont., av George Wright, en konservativ kandidat: "Jag bryr mig icke om varifrån en man eller kvinna kommer till Canada, om de komma från annat håll än de brittiska öarna, hava de ingen rätt till valseldn under den generations livstid de representera." (I do not care where a man or a woman comes from into Canada; if they come from other than the British Isles they have no right to the ballot during the lifetime of the generation they represent.)

Än den plattform, varifrån dessa ord, detta hot, denna skymf mot utlänningarna yttrades, befann sig även Hon. Arthur Meighen, Canadas nuvarande statsminister, samt hans tre kollegor R. J. Manion, E. B. Ryckman och J. D. Chaplin. Och alldeles stund dessa senare icke på något sätt opponerade sig emot yttrandet ifråga, får man säga för givet, att det fallts med deras samtycke.

Det är lätt förklarligt varför Meighen och hans kampanjer önska beröva utlänningarna deras röst. Skandinaverna och en hel del andra europiska invandrare kunna icke sympatisera med Meighens politiska åsikter, och på grund därav måste naturligtvis utlänningarnas enda politiska vapen (valseldn) oskadliggöras.

Frågan blir då den: Skola vi tillåta detta vapen ryckas oss ur händerna av politiska ledare som är egoistiskt syfte stå färdiga att utföra vilket författningsförslag som helst? Vi veta mer än väl, att Meighenismen icke äger något större antal anhängare bland skandinaverna här i landet. Men en hel del nordbor hava låtit sig föras bakom ljuset av en del s. k. "progressiva" personer, sådana som t. ex. Campbell, Lucas, Fansher och Kennedy, män, som av allt att döma äro blott och bart förkladda meighendän. Det ligger därför en stor fara uti att rösta för dessa personer ty därmed löpa vi risken att bli berövade våra medborgerliga rättigheter.

Den svenska tidningspressen, särskilt de ledarsidorna, har varit övertygligt skildringar från boxningskampen Scott-Persson. Sålunda upprepade idrottsledare referat — i ett enda nummer — icke mindre än 214 gånger — eller cirka tio meter text.

Namn de svenska, man eller kvinna, som röt på dylika uppmärksamhet. Nu vilja vi säga, att vi inte ha omot Harry Persson som människa — han är ett barn av sin tid och är en bygdlig själ. Men vi vilja påminna honom, då han läser det här, uti tillbakadraget i London, som bragt befraktad, är ringare än intet. Den enklaste svenske bonde, som lagt en stubbe eller ett stenblock på gatan, under plögen, har utfört en tusendubbel större bragd — som bragd betraktad. För att inte nämna, var den verkliga kulturinsats som är frägn."

Som motivit avporträtter Minaretten en annan, verkligt hjälte, sergeant A. P. Cornelius i Boden, som gjort stora bragder i flygtransport av sjuka.

"Han har vägat livet i kamp mot de hårda elementen — för att ej skjuta in i rikt tid, med de sjuka han haft ombord på sin flygmaskin. En gång var han nära att störa, en annan gång fick han ansikte försträckt i 50 graders kyl. Sjuktransporter, under så yttrats svåra förhållanden som upppe i Norrlands nordöstra delar, är en insats för kulturen i människokärlens tjänst! Infor de bragderna — även som idrottslig prestation betraktad — försvinner Harry Perssons knock-outslag i Holland Park som en ljuvlig obetydlighet."

Generalskap Helene Semenov, hustru åt tsargeneralen Gregori Semenov, lämnade d. 5 dennes i Paris för det hon sått på svar och juveler, som hon lånat från andra ryska flyktningar.

Blå floden i Kina, Yangtzejiang, har på senare tiden översvämmat sina bränder, förstört kyrkorna, på en sträcka av 2,000 kvadratkil, dödat 3,000 personer och bortdrivit 250,000 från det översvämmade landsområdet. I Korea ha också översvämmningar lagt rum på senaste tiden med anledning av svåra rågnstormar och 75 personer ha drunknat i provinzen Kogendo.

Eget och andras.

För S. C. T. av DAN. Ingen grav kan göras djup nog för att bekräva sanningen. Men är inte före sin tid därför att man har klockan i bakfickan. Det ligger poesi i allt, icke minst i redaktörens papperskorg.

Det lönar sig inte att möta en kvinna. Låt henne bara gå, så skall hon snart möta sig själv. Det är att märka, att det var om mannen, som det sade, att det var för gott för honom att vara allena.

Många klaga över, att de ej hålla vad de förtjåna, men få av dem fatta, huru lyckligt detta är för dem själva. Kläder efter modernt amerikanskt mönster ha börjat användas av kvinnorna i Afrika. Näjs, Afrikas klimat är ju ganska passande därför.

En man i British Columbia påstår sig ha sett ett vidunder simmande i Lake Kootenay. Troligen var vidunderet ingenting annat än en hadande politiker. Många farmare undra över att en del stadsbor i bil fara 15 mil ut på landet för att kasta bort sina söndagsstundningar samt papperstallrik, tomburkar och annat skräp.

Den under världskriget mångbeträddade tyske färlmarskalken Ludendorff har nyligen erhållit skilsmässa från sin fru. Det ser således ut som om den gamle generalen utkämpat sin sista strid.

En domare i New York fällde härom dagen det utslaget, att en livkvan är ett fordon, som användes för lyx och nöje. Det är visserligen sant, att de flesta bostä sig med lyxen att efter döden åka i livkvan, men det är mera ovisst, om någon funnit nöje i den färden.

Frankrikes nye premiärminister Poincaré har utlovat att regeringen främdeles skall iakttaga den allra största sparsamhet. Man bör därför kunna vänta, att även de franska kröviskrigen i Marocko och Syrien skola föras på ett så ekonomiskt sätt som möjligt.

David Hume.

ETT HUNDRAPEMTIOÅRSMINNE.

Den skarpsinnigaste tänkare, som Storbritannien frambragt, är utan all tvivel David Hume. Han föddes på slottet Ninewells i Skottland år 1711. Redan som 12-13 års gosse började han sina studier vid universitetet och hängav sig med stor lust till läsning av klassiska och af filosofiska spekulationer. Hans strävande var att vinna riktighet som skriftställare, men han tvingades att vinna ekonomiskt oberoende in på förvärvsarbete och ägnade sig någon tid åt köpmansyrket. Enligt sina föräldrars önskan hade han slagit sig på studiet av juridik, men han utbytte snart detta mot filosofien och för år 1734 till Frankrike, där han i tillbakadraget lugn fick ägna sig åt sitt äktenskapliga liv. Under utövningen av olika diplomatiska ämbeten i England fick han sedermera tillfälle att flera gånger uppliva beaktenskapen i Frankrike med upplysningens främsta personligheter. Under sina resor som legationssekreterare besökte han även Holland, Tyskland, Österrike och Italien. 1767-68 var han understatsekreterare i utrikesdepartementet och drog sig åter därpå som privatman tillbaka till Edinburgh, där han dog den 25 augusti 1776.

Som skriftställare har han förtomt filosofin även ägnat sig åt historia. Hans främsta arbete på detta område är det berömda i torystiskt anda skrivna "The history of England" (1754-61). Som hävdeaktare har han blivit olika bedömd. Hans stora insats i kulturhistorien är hans filosofi, som förmåligast systematiskt utvecklingens erfara vi blott en succession av förlöpp, t. ex. att en boll, som stöter till en annan, sätter denna i rörelse. Att det ena förlöppet följer på grund av det andra, kunna vi ju ej värshäva, utan tänka vi oss till. Det är endast genom erfarenhet man lär, att det ena följer av det andra. Man kan åbsolut ej härleda verkan ur en analys av orsaken, på samma sätt som man ur begreppet triangel härleder satsen om dess vinkelsumma. Våra föreställningar förena sig så intimit med varandra, att en föreställning, när den dyker upp i medvetandet, drar med sig det associerade, och att det senare "faller oss in" med anledning av den förra.

Av denna sammanträngda framställning av Humes kunskapssteori torde det stå klart, att hans system är av negativt och uthärdande art.

Hans räkna (ratio) som normgivande för vår kunskap. Hans utgångspunkt var tvivel, icke det passiva, ofruktbara utan det aktiva, korrigering, genom vilket vi kunna leda oss fram till en verklig sanning, och hans första grundsatser är: jag tänker, alltså är jag till. Från denna sats, att det ovedersägligen gives ett tänkan- de subjekt, ett jag, går han vidare och reducerar fram obestridliga, i förnuftet vilande medfödda idéer om en Gud, en odödlig själ och en substans, d. v. s. en bärande av alla de skiftande företeelser, våra sinnen erfara. Denna s. k. rationalism (av ratio likamed förnuftet) utvecklades och modifierades sedermera av en bland annat de stora tänkarna Epicurus (1632-1677) och Leibniz (1646-1716), vilken sistnämnda omhelt byggde idealistiska världssåskåning kan betraktas som den mest epokbildande efter den store Platons tid.

I England är en motsatt tankelinje förhärskad. Här grundades av Francis Bacon den så kallade empirismen, den forskningsmetod, som utgår icke från ett tänkande jag och dess tvivel på företeelsernas cykelbild utan tvärtom från erfarenheten av företeelserna, sådana de te sig för oss medelst våra sinnen. För alla över erfarenheten liggande objekt äro vi uteslutande hänvisade till tron vars förgäpplighet icke kan bevisas. Filosofen får icke stöja sig på annat än naturvetenskap, säger Bacon, liksom denna själv endast får stöja sig på fakta och experiment. Några medfödda idéer finnas ej, endast fördomar av flera slag, vilka det för forskaren gäller att frigöra sig ifrån.

John Locke (1632-1704) utvecklade empirismen och byggde därpå sitt filosofiska system, vilket huvudsakligen är kunskapssteori. I sin avhandling om det mänskliga förståndet fastställer han gränserna för människans kunskapsformåga. Inga medfödda idéer kunna påvisas, alla våra föreställningar härstamma från erfarenheten. Var själ är vid födelsen ett oskrivet blad (tabula rasa), som med åren fylls med naturens skrift. Han särskiljer tingens egenskaper i primära, sådana tingen äga i sig själva, t. ex. utsträckning och rörelse, och sekundära, sådana de te sig för oss, t. ex. färg, lukt, smak. Locke föresätter emellertid en substans bakom tingens skiftande företeelser och ett subjekt som uppfattar detta. Denna förra förnekas av Berkeley (George Berkeley, irländsk filosof 1684-1753), vilken går ett steg längre än Locke, icke ens tingens primära egenskaper äro objektiva, utan något vi tillägga dem. Vi kunna ingenting veta om ett självis väsen: allt är subjektivt, tinget självt är ingenting annat än en begreppsseri: sammanfattningen av alla dess egenskaper. Våra begrepp måste motsvaras av något rent andligt. Det är Gud, som skriver på medvetandets tomma tavla.

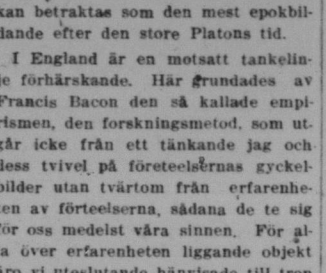
Vad Berkeley sagt om den materiella världen, att vi överallt endast erfara den eller den egenkapen men aldrig bärraren (substansen) av bestämmningarna, utsträcker Hume att gälla jaget och den andliga verkligheten. "För min del", yttrar han, "träffar jag aldrig på en särskild förmåelse eller föreställning, av värme eller kold, ljus eller skugga, kärlek eller hat, lust eller olust. Jag tänk aldrig på tag i mig själv utan en förmåelse och finner aldrig annat än förmåelser." — Om en andlig verklighet gives, sakna vi i varje fall möjlighet att erhålla säker kunskap om densamma. Varje tanke på en reell substans bakom företeelserna har Hume sålunda lämnat ur räkningen. Hade Cartesius börjat med tvivel på erfarenhetens innehalt, men fastställt det mänskliga förnuftet som kunskapskälla och rättensör, nedrivit Hume detta stöd och förkunnat sitt tvivel på förnuftets auktoritet överhuvudtaget. Därmed har han drivit skepticismen till sin spets. Ytterst kan det ej ges något tvingande grund för att en sats, som tänkan- det håller för riktig, skall vara sann. Det finns hos oss blott en stark böjelse för att hålla den för sann, men den kan bedraga. Liksom Hume förnekar tillvaron av en substans, bortförklarar han också kausalsammanhanget mellan tingen, med andra ord, sambandet orsak — verkan. I vår varseblivande erfara vi blott en succession av förlöpp, t. ex. att en boll, som stöter till en annan, sätter denna i rörelse. Att det ena förlöppet följer på grund av det andra, kunna vi ju ej värshäva, utan tänka vi oss till. Det är endast genom erfarenhet man lär, att det ena följer av det andra. Man kan åbsolut ej härleda verkan ur en analys av orsaken, på samma sätt som man ur begreppet triangel härleder satsen om dess vinkelsumma. Våra föreställningar förena sig så intimit med varandra, att en föreställning, när den dyker upp i medvetandet, drar med sig det associerade, och att det senare "faller oss in" med anledning av den förra.

Av denna sammanträngda framställning av Humes kunskapssteori torde det stå klart, att hans system är av negativt och uthärdande art.

VARDEPAPPER BÖRA ALDRIG FÖRVARAS I HEMMET — EJ HELLER PÅ KONTORET.

För en obetydlig summa kan Ni skaffa Er det skydd, som åtföljer en Safety Deposit Box. Vi skola med nöje uthyra en sådan till Er.

För förvaring av testamenter, obligationer, aktiebrev, köpebrev, försäkringsbrev, famildokument, mindre juveler etc. etc.

ELSA BRANDSTROMS VERKSAMHET.

Elsa Brandstoms verksamhet bland krigets offrar är alljämt livlig. Som bekant har hon i Tyskland inköpt tre stora gods: Schloss Neussorge, Marienborn-Schneidewitz och Gut Schreiberhühle. Marienborn är en kuranstalt för f. d. krigsfångar och kan på sommaren breda plats för sju-tio pensionärer. Över fem hundra personer ha även återunnit hälsa. Neussorge ha även flera tyska filantroper bidragit till finansieringen av detta företag. Elis Brandstoms skötsel är emellertid Schloss Neussorge, där förädlade barn få hem och moderlig vård. Det är barn av många olika kategorier, som samlats på Neussorge. Först och främst de små föräldralösa; av dessa har hon nämligen en sextio s. k. Stamtkinder. Ett annat slag av krigsfångar barn är "rekreationssbarnen", som komma till hemmet på längre eller kortare tid för att hämta krafter. Allt som allt rymmas i tvåhundrafyrtio barn på en gång i hemmet. Organistatjonen på Neussorge är minstertill. Alla barnen äro indelade i åtta familjer, och i spetsen för dessa står diakonissan. Annars ligger barnens uppfostran i händerna på s. k. "Jugendverwalterinnen", d. v. s. unga flickor, som gått genom kursen i barnuppfostran. Pojkarna stå under manligt ledni g. I det några s. k. arbetsstudenter handla deras uppfostran. "Alta Stamtkinder" gå i skola i det närbeliggande Mittweida. Barn på Neussorge växa upp till nyttiga medborgare under en varmjästad kvinnas förädlade inflyande. Schreiberhühle är en mindre lantgård i Brandenburg, där krigsfångar som fysiskt och psykiskt lida av fångenskapens följder finna en fristad och tillfällen till arbetsmöjligheter.

Marknadspriserna.

Winnipeg den 16 aug.

Table with market prices for various goods like VETE, RUG, and other commodities. Columns include item names and prices.

POLARHAVET

Är ännu en östlig gåta, yttrar dr. Pind Malmgren, Amundsons svenske meteorolog på nordpolfärden, nu anländ till Stockholm.

Det finnes ännu en myckenhet kvar åt kommande expeditioner. Vi ha genomfart en direkt linje — vad som finns på sidorna därom, veta vi ej mycket om. Så mycket veta vi nu, att på den sträcka vi genomfart och vid polen finns intet land. Men det kan mycket väl tänkas, att det ligger smärre öar åt canadensiska arkiplagen; det är en uppgift, som ännu återstår att utforska. Och vad som framför allt ännu i polarhavet är en gåta, är det obebodda, stora s. k. Tsarens land, som ligger norr och nordväst om Kap Tscheljuskin. Det landet, som ännu gommer sina hemligheter väl bevarade, känner man bara till sydkusten; man vet att det sträcker sig norrut, men man vet ingenting om dess inre och orgen har någonsin sett dess nordkust. Där gommer enligt min mening, säger doktor Malmgren till sist, polarhavet ännu en av sina största och intressantaste gåtor.

Japanska regeringen är nu sysselsatt med, att med tillhjälp av filmen visa Japans folk, att kriget inte enbart är en blodig och hemsk strid, utan även kan föras "på ett förgäppligt sätt." Den märklige filmen, som skall bevisa detta, har beretts av krigsdepartementet, meddelas från Tokio.

Japaniska regeringen är nu sysselsatt med, att med tillhjälp av filmen visa Japans folk, att kriget inte enbart är en blodig och hemsk strid, utan även kan föras "på ett förgäppligt sätt." Den märklige filmen, som skall bevisa detta, har beretts av krigsdepartementet, meddelas från Tokio.

Table with market prices for various goods like RUG, KORN, and other commodities. Columns include item names and prices.

Table with market prices for various goods like RUG, KORN, and other commodities. Columns include item names and prices.

THE WHITEST, LIGHTEST.

MAGIC BAKING POWDER

CONTAINS NO ALUM

Magic Bakpulver är alltid tillförlitligt vid bakning av "cakes" och småröd. Det innehåller intet alun eller orenligheter av något slag. Var säker att alltid få fatt på det rätta.

Medbrottslingen.

DETEKTIVHISTORIA.

AV S. A. DUSE.

Saken var egentligen ganska enkel. Ljligt enkel att man för formen skulle nämligen fortsätta förhöret. Men den anhöllne nekade ju så stärdigt, och han m å s t e tvings erkänna. Kommissarien Sanderson skulle alltså förlita sig själv om han inte kunde förde en attack mot den förhärda skurken.

Det tillfället var lämpligt. Detta förhöret hölls i den anhöllne lässmedens Nils Damms bostad, ett litet stunder på Söder och här var man ostörd. Detektiverna hade i dag på morgonen övervakat honom här, tillsammans med en ung vacker kvinna, som han kallade Helga. Flickan var förgrätn, föreföll mycket uppörd och visade en häftig skräck när detektiverna sade sitt ärende. Dumt nog hade de vid förhöret och undersökningen hos Damms glömt att ha ögonen på henne, och hon passade på att ge sig i väg.

Kommissarien hade nu tillkallat den bestämde herr Agaton Duffberg, som innehade manufakturhandeln i huset bredvid. De båda detektiverna hade skickats att spåra upp den försvunna flickan. Hon skulle den fräcka inbrottsljuven tvingas bekänna.

— Det kommer inte att hjälpa er det minsta, att ni nekar så här härdnackat, sade kommissarien och såg höftfullt på den unge mannen. Tvärtom. Jag anser er redan överbevisad om saken. Ni blir dömd antingen ni erkänner eller inte.

— Jag har inte ställt ett öre!

Denna fras appropade lässmeden med entonig rost val för tjugonde gången.

— Hör på, Damms. Ni inser väl att er historia verkar uppsittad. Ni säger att herr Duffberg i går, kvällen ringde de upp till er i telefon och bad er komma och dricka upp farstuderören till hans kontor. Han skulle ha lagt sin nyckelringa och kunde inte komma ut därför att dörren var låst även med den vanliga nyckeln.

Här gjorde kommissarien en paus.

— Båda detta låter ju mycket osannolikt, fortsatte han. Har man på teatrar, bryr man sig nog inte om att låsa det vanliga låset. Herr Duffberg förnekar också bestämt såväl detta som att han telefonerat efter er.

Agaton Duffberg nickade. Ja, sade han. Jag var ju inte inne på mitt kontor på hela kvällen. Två röda vännor kom och hämtade mig klockan sex. Och då låste jag i deras närvaro in pengarna i kassaskåpet, sedan jag märkt hundralapparna med bläckrita och skrivit upp deras nummer. Först nära midnatt gjorde jag med mina två vännor en titt in på kontoret — jag har litet snedvrida där, tillfälligt han urskulddade. Och då upptäckte jag genast inbrottet och stötte.

— Gott. Ni har således vittnen, som styrka era uppgifter, sade kommissarien. Men det har däremot inget i sig. Ni fortsatte han, vänd mot Damms. Jag återgår till era lögnor. Ni säger ju ha druckit upp läset till kontoret och gått in, men när ni fann såväl kontoret som butikens tomma, gick ni er i väg igen och stängde dörren efter er med patentlåset.

— Det är sant! utbrast lässmeden. Vart enda ord är sant! Jag gick min väg genast för jag förstod, att herr Duffberg på något sätt fått tag i sin nyckel efter som han sluppit ut.

— Hur vill ni då förklara, att man

under herr Duffbergs kassaskåp, som ni säger er inte ha varit i närheten av, hittat en liten dyrk, och bevisligen tillhör er, att kassaskåpet faktiskt blivit öppnat, och alla pengarna äro stulna? Hur vill ni slutligen förklara, att vi för en stund sedan här i detta ert rum hittade en av de stulna sedlarna, med herr Duffbergs namnteckning med bläckrita i kanten?

— Jag kan inte förklara någonting. Jag vet bara att jag varken druckit upp hans kassaskåp eller tagit ett öre. Jag har bara gjort vad jag per telefon blivit anmodad om, druckit upp en farstudör. Det är ju mitt yrke. På det kan jag väl inte bli fälld för något brott.

— Ett färligt yrke, sade kommissarien. Ett yrke, som mycket lätt kan missbrukas. Det är inte ni det första exemplet på. Prestelsen kan bli för stark. Se så, låtta nu ert hjärta och tala om allt!

— Jag har inte tagit ett öre. Och jag har inte varit i närheten av kassaskåpet, bedyrade Damms. Men vad hjälper det vad jag säger? Ingen tror ju på mig.

— Nej, sade Sanderson bestämt. — Om jag hade ställt herr Duffbergs femhundra kronor, så skulle man väl ha funnit mer än en hundralapp hos mig, eller hur?

— Såvida ni inte redan hunnit göra er av med resten eller lämnat pengarna till en medbrottsling, sade kommissarien. Det kommer nog så småningom i dagen. På vi bara tag i den där flickan, som så behändigt smög sig härifrån i morse, så kanske vi också få veta vart pengarna tagit vägen.

— Flickan? sade herr Duffberg förvånad. Vem är hon?

— Jag vet bara att hon heter Helga, sade kommissarien. Det har varit omöjligt att klämma ur Damms någonting om henne. Sannolikt är hon medbrottsling.

— Nej, nej! bedyrade smeden. Hon har inte det minsta med det här att göra. Blanda inte in henne.

— Det är oöndviktigt, försäkrade kommissarien. Båda det att hon var här i morse, gör att hon ådrar sig misstankor. Och så hade hon gråtit. Det hade varit ett uppträde mellan er, eller hur?

— Blanda inte in henne! böntöll Damms oigen. Hon är den herderliga flicka som finnes, det kan för resten herr Duffberg intyga.

Den direkta vädjan från den anhöllne, tycktes göra Duffberg smält generad.

— Är det Helga Bert ni menar, sade han, så anser jag henne höjd över varje misstänke. Jag instämmer med Damms att hon bör lämnas utanför det här. Hon är en mycket aktningvärd ung dam och av god familj.

— Jaa? sade kommissarien förvånad. Det förefaller mig i så fall litet egendomligt att hon anträffades här i dag på morgonen.

— Vi äro — förlovade, stannade smeden, och hade tänkt gifta oss till våren.

— Hm. Ett egendomligt sätt av en fastmo att våda fastman ryggen, när hon hör så grava beskyllningar riktas mot honom, som detektiverna gjorde i morse, sade kommissarien. Hon hade gjort bättre i att stanna kvar och svara på våra frågor — Varför var hon förgräten i morse?

— Det hör inte hit, svarade Damms trotsigt.

— Vart ni vart hon gått?

— Nej.

Hade kommissarien inte varit så helt och hållet upptagen av Damms, skulle han ha lagt märke till vilken förändring herr Duffberg undergick i det samma den försvunna flickan kom på tal. Ett oroligt och spånt uttryck syntes i mannens ansikte, och då han hörde att hon på morgonen varit hemma hos Damms, knöt han hotfullt händerna.

Kommissarien Sanderson fortsatte emellertid, outtröttligt som alltid, förhöret. Men då det visade sig omöjligt att tvinga Damms att bekänna, låt han till slut föra honom till polisstationen.

Agaton Duffberg tycktes, ju längre dagen led, bli alltmer nervös. Flera gånger ringde han upp kommissarien och frågade, om man ännu inte fått tag i fröken Bert. Helre än att hon skulle bli misstänkt och trakasserad, ville han ta tillbaka sin angivelse. Hon är en praktig flicka, sade han som förklaring på sitt intresse, arbetsam och duktig. Jag kände hennes far och mor — hon har varit föräldralös i flera år — och jag vill gärna hjälpa henne. Synd att hon låtit snärja sig av den där lymmelin Damms. Men kommer han väl inom läs och bom glömmen hon' honom snart.

Först sent på kvällen lyckades detektiverna spåra upp Helga Bert. Hon förnekade emellertid all kännedom om inbrottet och bedyrade att Damms var oskyldig. Då hon på morgonen hörde detektivernas beskyllning mot sin fastman, blev hon så förskräckt att hon besinningslöst sprang sin väg. Något annat kunde hon icke tala om.

Då man emellertid undersökte henne, fann man till allmän överraskning tre hopskrynkade hundrakronor, sedlar och många tior och femmor

instoppade innanför blusen: Hundrakronosedlarna voro märkta med bläckrita på samma sätt som den, som hittats hos Damms.

På alla frågor, svarade flickan bara med en störtkras av tårar, som detektiverna fingo tolka hur de ville. Kommissarien var för sin del övertygad om att dessa tårar betydde ett erkännande. Men för att få full klarhet i saken ringde Sanderson upp herr Duffberg och bad honom komma till detektivstationen och ta med sig nummerförteckningen på de stulna sedlarna.

— Den förteckningen har jag lämnat till advokaten Carring, sade Duffberg i telefon. Han hade hört talas om det fräcka brottet hos mig och kom till mig ombudad för att få del av detaljerna. Leo Carring måtte tycka att saken är intressant. Han skulle under dagens lopp göra ett försök att spåra upp de andra sedlarna.

Förargad över privatdetektivens inblandning måste kommissarien emellertid be denne komma hit med sedelförteckningen.

Leo Carring och Agaton Duffberg kommo ung-får samtidigt till Agatonsgatan.

— Jag har inte upptäckt någonting sade privatdetektiven. Ni kan ta tillbaka ert papper. Och han lämnade det till Duffberg.

Kommissarien fann genast att numren på de sedlar som funnits hos flickan stämde med förteckningen. En sedel förläddes, hon hade naturligtvis vänt på kl. För den andra sidan.

När herr Duffberg fick se den i sig badande flickan, blev han utom sig.

Det är galenskap! skrek han. Fröken Bert kan inte ha något med stolen att göra. Ni misstar er.

— Men här blev snart övertygad. Sedlarna voro verkligen dem som själv föregående kväll märkt med sitt namn, och numren stämde med hans förteckning.

De sedlar fröken Bert innehafvade voro otvivelaktigt de stulna, och sätet, på vilket hon förvarat dem, bevisade tillräckligt tydligt att hon var medbrottsling.

När herr Duffberg fick klart för sig detta och att fröken Bert skulle komma att häktas, undergick han en hastig förändring.

— Jag återkallar angivelsen! flämtade han. Jag tar tillbaka allthop.

— Det är omöjligt, sade kommissarien. Ett inbrott!

— Men om jag säger att ingenting stulits? Om jag bedyrar, att de där sedlarna inte äro mina, så skall väl ingen döma henne?

— Nej, sade Leo Carring kort, men ni blir i stället fäst för falsk angivelse.

Duffberg ryckte till.

— Jag? stammade han, skulle jag?

— Ja, antingen måste saken ha sin gång, och inbrottsljuven och hans medbrottsling få sitt straff, sade kommissarien. Det sista är emellertid otänkbart. Vi ha ju bevis både på Damms och fastmötens tillförlighet.

— Det får inte hända henne något ont! skrek herr Duffberg, som nu blivit alldeles villd. För jag vad som helst.

— Erkänn då att er angivelse var falsk, sade Leo Carring.

Agaton Duffberg ryggade och såg på privatdetektiven med förskrämmande blick.

— Erkänn detta, upprepade Leo Carring. Så skall jag hjälpa er.

— Hjälpa — mig?

— Ja, genom att bevisa att ingenting stulits ur ert kassaskåp.

Skräckolagen stridade mannen på privatdetektiven och drog sig bakåt tills han stötte mot väggen.

— Ni — kan — bevisa — ?

— Ja, jag roade mig med en liten huvustation hos er, sedan ni i dag gått ut. Och de sedlar polisen återfunnit hos fröken Bert hittade jag i skrivbordslådan. Jag tog dem i vittnens närvaro, märk det, och bad fröken Bert förvara dem, så, att hon skulle bli misstänkt. Jag ville nämligen se ert betende, när polisen skulle anhålla henne, för vars skull ni på detta gemensamt velat göra er av med en gyvnad rival.

Efter mycket besvär lyckades man få Duffberg att bekänna allt. Han hade arrangerat hela inbrottet, på förhand gömt en av sedlarna hos Damms och samtidigt tagit en av densens dyrkas, som han hade under kassaskåpet. Från Operakällaren hade han på kvällen ringt upp lässmeden och sagt att han var inestängd.

Leo Carring hade genomskådat motivet till detta skurkströk och genom att göra fröken Bert till ögonsegenlig medbrottsling träffat skurken i hans sårbaraste punkt.

Det må tilläggas att då flickan på morgonen gav sig i väg från Damms och detektiverna, var det för att lägga saken i den berömde privatdetektivens hand. Och för honom berättade hon också att Agaton Duffberg under mer än ett år förföljt henne med kärleksförklaringar, och att han hatade hennes fastman.

Käseri och skämt. Sommarnöjen.

Sommarnöjen äro av två slag; sådana som man hyr och sådana som man idkar. Sommarnöjena som man hyr äro emellertid rätt (tveklaktiga som nöjen betraktade och ha sin huvudsakliga betydelse därut, att de väcka en innerlig längtan till hemmet i stan och göra Återseendet glädje stor. Sommarnöjena som man idkar äro däremot roligare. Vi hålla oss därför till dem och hoppa över de förra, vilkas behandling kanske för övrigt skulle göra de olyckliga innehavarna ännu mera ångerköpta.

Sommarrens finaste nöje är alltså tennis. Detta moderna spel, består av en vit flanelkostym m. m. och bedrivs på följande sätt. Först sätter man upp ett nät tvärs över en plan, vilket kommer infödingarna att skratta. Infödingarna tro nämligen, att man sätter upp nätet för att fånga fisk, och visserligen vet man att ålen brukar gå upp på land under sommarmåttarna, men aldrig kan det väl falla en vettlig människa in att försöka ta ål med nät. Vidare tar man en flicka — är man flicka själv, så tar man ett tag med — och ställer henne resp. honom på den andra sidan om nätet, medan man själv ställer sig på den ena. Sedan tar man en boll och slår till den ett tag så att den flyger någonstans. Så tar man en boll till o. s. v. så länge förrädet räcker. Det hela är, som man behagade finna, mycket enkelt och lättfattligt.

Att spela krocket är inte fullt så fint. Ett krocketkost kostar nämligen inte mer än omkring tio kronor. Inte desto mindre bedrivs det fortfarande här och där av anspråklösa och moraliskt modiga människor. Krocket spelas med en klubb och ett klot. Man tar klubbans och smäller till klotet, så att det rullar en bit. Går det genom en bäge, så får man så en gång till. Träffar det ett annat klot, så får man slå två gånger. Vanligtvis gör det ingendera delen. Sedan är det fle-

dens tur. Han — eller hon — träffar naturligtvis ert klot. Det kallas för tur. Om ni hade träffat, så hade det varit skicklighet. Sedan tar han — eller hon — och lägger sitt klot intill ert, sätter foten på sitt eget och klämmer till med klubban. Var på han — men inte hon — blifst-saabbt lyfter foten upp till hakan och yttrar: Jäklar anamma! Eller något dylikt. Hon har mera självbehärskning. Så fortgår spelet tills någon har vunnit. Näst ett samtal om politik finns det ingenting som innebär så många möjligheter till ett uppiggande gräl som krocket.

Därmed överså vi till fiske, vilket bedrivs på huvudsakligen tvåanvändnings sätt. Det ena är att meta, vilket är mycket roligt, men kräver en rätt vidlyftig apparat. En metares utrustning består sålunda av smor, ost och sill, bubben och pilsen, brod, kall bifstek och kyckling och vad man annars kan hitta på i matväg. Dessutom medför man ett eller flera metsopn ävensom en burk med mask.

Sålunda utrustad rör man sig på morgonen till metastället. Det tros nämligen att fisken är mera lättlurad då han nyss har stigit upp än längre fram på dagen. Sedan man forankrat båten, sätter man en mask på kroken, spottar på den tre gånger och slänger ut. Man får inte glömma att spotta. Abborren tycker nämligen inte om mask som man inte har spottat på. Det är ju en underlig smak, men det angår ingen, det är abborrens ensak. Sedan sitter man och tittar på den lilla guppande kroken tills det börjar skrika i magen. Det dröjer vanligtvis inte så länge. Då tar man fram hävorna och åter en stadig frukost. Sedan tänder man sin pipa, och när man rökt ut den, tar man sig en liten lur. Vid middagstiden vaknar man, drar upp spöna och rör hem.

Det andra sättet är att rö med drag. Man kastar ut gaddrädet, tar linan mellan tänderna och rör några mil, helst engelska som äro kortare. Sedan nystar man i araget och förtojer båten. Det är betydligt enkla-re än metning.

Likheten mellan de båda fiskeme-

toderna är att man inte får någon fisk. Men man har väl fantasi.

Segling är också ett rätt enkelt nöje. Man tar en båt o. s. v. Men det okänt kan nöjet ådraga sig utövare både silverpokaler och ära. Det fordras bara att man kommer först. Till den ändas medför man en tyngofembästares motor i fickformat, som man oförmärkt sätter fast under båten. Men det måste var en fin och diskret motor som inte gör väsen av sig. Skulle man trots allt bli upptäckt så ber man om ursäkt och säger att man trodde det var en motor. Båstävling.

Seglingen kommer mig att tänka på bad, som också är ett härligt sommarnöje. Badet har en föränderlig upplivande verkan. När man stiger upp ur vägen, känner man sig som en helt annan människa än då man hoppade i, och det kan rent av hända en tankspridd person, att han inte känner igen sig själv utan ber att få bli presenterad.

Helt hör ju badet tas i havets saltvatten, men om man bor i ex. i Shara eller österund och har för lång väg, så att man inte hinner hem till middagen, så kan man ju också bada i vad man har närmast. Det finns ingenting som hindrar att man tar med sig lite salt i en strut och strör ut i vattnet innan man hoppar i, vilket nog har sin betydelse.

Har man inte tillfälle att segla, så kan man ju rö. Detta nöje bedrivs helst på kvällen på en stilla sjö med näckrosor. Man tar alltså en ung dam sätter henne i båten och rör ut. Sedan kan mycket inträffa. Man kan t. ex. kyssa den unga damen, sedan man först inprälat i henne nödvändigheten av att sitta stilla som ett lamm, om inte båten skall kantra. Eller den unga damen kan plocka näckrosor och falla i och man kan rädda henne med fara för sitt liv. Eller man kan tala i själva och bli räddad av den unga damen. En roddtur kan vara lika spännande som en roman.

Jo, det finns Åtskilliga att roa sig med om sommarens, om man vill gå en medelväg mellan att jaxa och att dessa i hängmattn. Purre.

På badstranden. — Du har inte på dig i dag i badet din nya badkostym som du i går fick från Helsingfors. — Badkostym? Inte var det någon badkostym. Det var min nya aftontoalett.

Värdesatt. Ola i Skolebo hade gift sig. Vid ett möte med grannen frågade denne, hur mycket han givit prästen.

— En krona, svarade Ola.

— En krona... vad sade prästen om det?

— Han bligade på käringa, och så gav han mig femtio öre tillbaka.

Inte bråttom. Telefonen, ringde en vist.

Hallå! svarade doktorn.

— Hör på, doktor, hördes en melankolisk stämma, det är något på tok med min fru. Hon kan inte få fram ett ord.

— Hon har kanske fått käkarna ur led?

— Tror ni det, doktor? Om doktorn har sina vägar här förbi någon gång nästa vecka, så kan ni gärna titta in och se efter vad som är att göra.

Beredde på. Några unga flickor sitta och samspåra om vilka män de helst önska gifta sig med.

Den ena: — Jag tycker att tyskar äro så trevliga så jag skulle allra helst vilja ha en tysk.

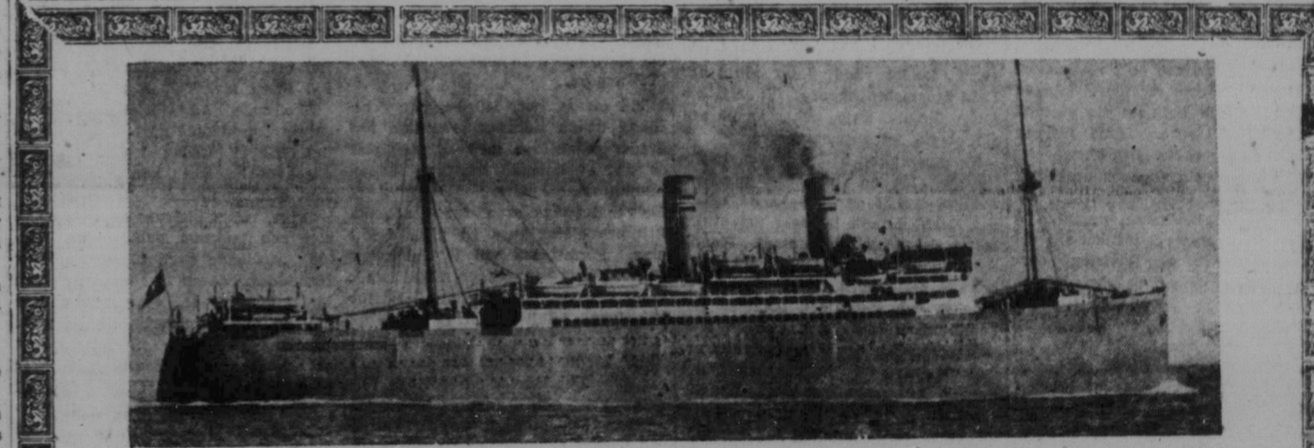
Den andra: — Jag vill då mycket hellre ha en fransman, för han är så chic.

En tredje utbrister: — Nej, se en fransman vill jag då rakt inte ha, för i Frankrike har dom tvåbarnssystem och det kan jag då verkligen inte stå ut med att få tvillingar var gång.

BLIV ICKE BLIND!

H. RUFUS ISAACS, D. O. Ogon-Specialist.

Dufferin—Main, Wpg. Tel.: J6213

Dahl Steamship Agency
 325 Logan Ave. Winnipeg, Man.
 General Steamship Agents

Närhelst en resa till gamla landet planeras, sak samma om det är till Sverige, Norge, Danmark eller Finland, äro vi i stånd att erbjuda bästa möjliga akkommodation som kan erhållas i någon direkt linje till Skandinavien.

Med avseende å priser vilja vi nämna, att vi alltid följa ett bestämt pris, och att detta pris icke kan ändras utan att bryta mot de överenskommelser som ingåtts mellan de olika linjerna. När vi därför tala om priser, styfta vi på de prisuppgifter som anföras å de av anghätsbolagen utgivna cirkulären eller seglingslistor. Därför finns det ingen möjlighet att erhålla ens en cents reduktion under det stipulerade priset, eller att betala en cent mer.

Förutbetalda biljetter. Vi kunna sälja förutbetalda biljetter med direkt linje från Sverige, Norge, Danmark eller Finland till Halifax, Canada, och det bemötande som givres är detsamma som erhålles å resa härifrån till gamla landet. För resan åtgår cirka 8 dygn, ibland några timmar mer och ibland mindre, beroende förnämligst på väderleken. Resan göres å på allt sätt modernare ångare (oljebämnare) och vi äro förvisade om, att resande från och till Skandinavien icke kunna få fördelaktigare bemötande än vad som givres när biljetten köpes från Dahl Steamship Agency, den äldsta etablerade skandinaviska ångbåtsagenturen i Canada.

Intet misstag kan begås av den som köper förutbetalda biljetter för skifningar och vänner i de skandinaviska länderna från oss.

Fri järnvägsresa från Bergen till Oslo samt till destinationsort som uppges å biljetten.

Dahl Steamship Agency
 WINNIPEG.

Sjukhjälpföreningen NORDEN

Stiftad 1900. Målar andra fredagen i varje månad. Scott Memorial Hall kl. 8 e. m. - Sekreterare: Emil Hallonquist, 336 Logan Ave. Sjuk-Ordf.: Emil Hallonquist 336 Logan Ave. Tel. A9653. Filanssekreterare: Alex's Christenson, 184 Scotia St., Winnipeg. Bliv medlem av Winnipeg's älska och finanslietta starkaste skandinaviska förening.

VASA ORDEN

Logen No. 259 "Strindberg". Mötet 1:a och 2:e torsdagen i varje månad. Columbus Hall, Graham & Smith Str., kl. 8:15 e. m. Sjuk-Ordf.: J. A. Gustafson 205 Logan Ave. Tel. A7021. Filanssekreterare: C. H. Nilson, 208 Logan Ave., Tel. A7021. Res. Tel. 25251. Sekreterare: Edvin Asplund, 529 Richmond Str. Vasa Orden har nu över 60,000 medlemmar. Logen "Strindberg" är Winnipeg's största svenska förening.

WINNIPEG

Pastor O. R. Gunnerfeldt med sin fru Roger avreste till Minneapolis, Minn., måndag för några dagars besök hos släktingar. Mr. Alfred Hakansson från Fort Frances, Ont. har under veckan varit på besök i staden. Han ånades förflutna resan till Kenora, Ont., väsent om hans dotter vistats på besök någon tid.

Familjen A. Lind, 141 Polson ave., avreste till Minneapolis, Minn., söndag med bil för att hälsa på sina släktingar mr och mrs Fundall med familj. De komma att stanna där till dops att skolorna i Winnipeg öppnas.

Mrs Axel Häggund och dottern Joyce, 721 Jubilee ave., avreste till Rivers, Man., den 14 da för att hälsa på mr Häggund, som är där på arbete. De komma att stanna där till dops att skolorna i Winnipeg öppnas.

Mr. A. J. Sandblom från Los Angeles, Calif., har i dagarna vistats i staden på genomsitt till västlandet. Mr Sandblom, som för första gången besöker Canada, befinner sig på lustresa genom landet. Hans intryck av Winnipeg vore de allra bästa.

Till rösterättigande, som uraktlåt att registrera, vilja vi meddela, att de kunna få sina namn uppförda i vallistorerna genom att infylla sig vid den s. k. Court of Revision, som sammankallas från och med den 24 till och med den 30 augusti från kl. 2 till 7 e. m. Se till, att Era namn infyllas i vallistorerna!

L. Oberg från Asanholts, Sask., befiner sig för närvarande på besök i staden. Han ämnar här invänta ankomsten av sin systerdotter, Ruth Bergqvist, från Stockholm, Sverige. Miss Bergqvist kommer att stanna här i landet cirka ett års tid för att idka språkstudier. Herr Oberg har förut vistats i Winnipeg och torde vara bekant för en hel del winnipeg-svenskar.

Ny Skandinavisk Restaurant har i dagarna öppnats i 254 Logan Ave. Restauranterna har fått namnet Svea och skötes och äges av Mrs. E. Nyberg och Miss. Valborg Ek, båda välkända för den skandinaviska publiken sedan deras tidigare anställningar i Norland Café. Vi få på det bästa rekommendera Restaurang Svea till våra älskade läsare.

Lokalbiblioteket no. 1 Tegnér kallas till möte fredagen denna vecka kl. 8 e. m. i Fountain House. Alla för bibliotekets intresserade personer äro på det hjärtligaste inbjudna att närvara. Bland annat rekommenderas att styrelse samt nominering av kandidater för styrelseval inom Nationalbiblioteket. Även andra viktiga ärenden torde komma upp på agendan.

Logen Framtidens Hopp av I. O. G. T. höll förliden torsdagskväll ett välbesökt möte, då bl. a. fyra nya medlemmar intogs. En del för logens verksamhet viktiga beslut fattades. Dessutom hölls tjänstemannaval, vilket utföll så att alla under föregående kväll invalda tjänstemän återvaldes. En hel del av logens medlemmar ämnar inom den närmaste framtiden företaga en utflykt till Teulon, Man., för att där samtidigt hålla en konsert.

En sak som borde beaktas. Då det kommit till vår kännedom, att skandinaviska lärare i våra skolor reparera till en del s. k. urmakareaffärer vid Main str., trots erlaggande av hög betalning, fåt sina klokar ordentligt reparerade, få vi härmed rekommendera en skandinavisk reparatör för alla s. k. urmakareaffärer.

med rekommendera en skandinavisk reparatör för alla s. k. urmakareaffärer. Oskar Landin, 135 Marion St., St. Boniface. Hery Landin har märkligt öfverförenhet i sitt fack, och ämnar han till varje reparations skriftlig garanti.

Atle. McDiarmid blev torsdagen den 12 de behållit sommarlov som liberal kandidat i South Winnipeg. In ett uttalande efter nominations uttryckte McDiarmid, att det var hans avsikt att på allt sätt föra en ren och bysstad valkampanj samt att han ämnade appellera till valmännen med det politiska program, som uppstade av västerns liberaler. Han var särdeles i favör av en lagstadgad frakttaxa samt färdigbyggnad av Hudson Bay järnvägen. Han förklarade sig samtidigt vara en avgjord opponent mot allt vad böga tullar heter.

Hastigt inbjudna och dog lilla Margaret Leona Larson, dotter till mr och mrs Claud Larson, 287 Ellen str., Winnipeg. Den lilla inbjudna var sju månader gammal och dog söndagsmorgonen den 8 augusti kl. 3. Mycket djupt sorgligt och saknad av föräldrar och övriga släktingar samt många vänner, som lärt att älska lilla Margaret. Begravningen hölls från Kerra begravningsbyrå i Adelaide str. lördagen den 10 aug. kl. 2 e. m. Pastor Gunnerfeldt officierade. Jordfästningen skedde i Brookside kyrkogård. En skara släkt och vänner följde Margaret på hennes sista färd. Margaret Leona Larson föddes den 1. nov. 1925 i Morse Place och var sju år gammal. Fyrd över lilla Margaret minnes! "Säll du, som menlös född ditt grav för ären, lik spåla blomman, som fall av om våren! Du i det stilla gick ned, du lilla, Fortn' ondskan hunnit ditt förstånd förvilla."

Dahl Steamship Agency, Norska Amerikalinjens Ängare "Bergensfjord" avick från Oslo den 11 da, med ett stort antal passagerare, ombord, varav 105 komma att landstiga i Halifax. Skandinaviska amerikalinjens Ängare "Oscar II" avick från Oslo den 7 augusti med 250 passagerare destinerade till Halifax, värest den väntades inträffa den 16 dennes. Svenska Amerikalinjens Ängare "Drottningholm" avick den 15 da från Göteborg med 1,149 passagerare, av vilka 105 komma att landstiga i Halifax den 22 da. Vid köp av Ängarsbiljetter till gamla landet vänt Eder alltid till Dahl Steamship Agency. Vi sälja biljetter för alla linjer och söka på allt sätt bistå våra passagerare.

En musikafon hålles i Svenska lutherska kyrkan härstädes söndagskvällen den 25 da kl. 8:30, då kandidat Bertil Lundh kommer att utföra större delen av programmet. Kandidat Lundh äger en stark omfångsrik och synnerligen klangfull tenorbariton, och säkerligen kommer han denna afton att tjusa publiken med sina prestationer. Vi återgiva härmed ett löst från hovsångaren John Forsell angående kandidat Lundhs sångförmåga: "Vid för mig denna dag företagen provsjungning har jag funnit herr kandidat Bertil Lundh vara i besittning av en särdeles välklingande, hög barytonstämma, varjämte föredragt utvalde om påtaglig musikalisk begåvning." Kandid Lundh är i besittning av flera sådana intygen från framstående mera inom musikens område, men det av hovsångaren Forsell givna vittnesmålet torde vara nog för att garantera, att de som besöka musikafonen den 25 da skola bli tillfredsställda. Allmänheten anmodas infylla sig mangrant. Kandid Lundh kommer att åkompagneras av miss Lilly Flodden.

Ett intressant föredrag. Folkkollläraren Ad. Hörén från Eksjö, Sverige, har i dagarna vistats i Winnipeg på genomsitt till västlandet. Besöket till Canada har föranlett företagits i studieort och kommer att omfattas besök vid jordbruksskolor, industriutställningar o. s. v. Fredagskvällen den 13 da, höll herr Hörén i svenska missionskyrkan härstädes ett mycket intressant föredrag om Sverige. Efter att ha anfört en del statistiska uppgifter angående vårt föderland, övergick talaren till att meddela något om landets industriella utveckling. Härunder följde han sig särskilt vid skogsvareriet samt den svenska fördlingen av skogsprodukter. Bland annat framhöll talaren att Sverige var i stånd att konkurrera med andra länder utifrån om avyttrandet av skogsprodukter, detta föranlåg att på grund av det sätt, varpå man förestätt sig att utnyttja landets floder då det gällde att transportera råvarorna till förädlingsplatserna. "Sverige har gått framåt på alla områden," sade han, "och den som"

SVENSKA AMERIKALINIENS

ansömg i tjänstgör. Sista söndagen i månaden hållas gudstjänster på svenska språket och inbjudas alla, som vilja höra ordet på detta språk, på det innerligaste välkomna. Svenska baptistkyrkan, hörnet av Logan ave. och Ellen str. Oscar R. Gunnerfeldt, pastor. Bostad Suite 3 Inglis Apt's, Notre Dame ave. vid Sherbrooke.

Vid förliden söndags morgongudstjänst, predikade pastor Hans Jorgensen från Melrose, Minn. Han framhöll Guds ord på ett mycket kraftigt och uppbyggligt sätt. Det norska språket talades. Mrs. Jorgensen samt miss Hall, mrs. Jorgensen syster deltog uti söndagskole-sessionen med sång. Pastor Jorgensen är en gammal vän och skolkamrat till pastor Gunnerfeldt från den tid då de båda studerade vid Bethel Academy i St. Paul, Minn. Familjen Jorgensens samt miss Hall äro på besök i Winnipeg för några dagar. Resan göres med automobil. Mötet i Starbuk inställdes på grund av då oerhörda regnet, som gjorde vägen ganska sländiga. Kvällsmötet var välbesökt. Waldemar Wickberg sjöng en solosång. "Jag vet på vem jag tror" åkompagnerad till piano av mrs. Gunnerfeldt. Pastorn höll en missionspredikan. Guds Ande var kraftigt med och värmdde och välsignade hjärtana. Förliden lördagsafton hölls liknande möte uti pastorhemmet. Mötet var välbesökt och mycket välsignat. De nya finska sångböckerna användes och syntes vara till allas stora förtjusning. De innehålla de mest utsköt vackra kyrksånger. Ett härligt bönemöte hölls på kvällen. Pastorsfrun bjöd alla de församlade på gott kaffe med tillbehör och bröder J. A. Fredberg bjöd på frukt. Våra sammankomster under den kommande veckan äro som följer: Onsdag kl. 8 e. m. Bethel-nationens månatliga möte i kyrkan. Torsdag kl. 8 e. m. bön och vittnesbördsnöte. Lördag kl. 7:30 e. m. finskt bönemöte uti pastorhemmet. Söndagen den 22 aug. morgongudstjänst kl. 10:30 f. m. Söndagskola kl. 11:45 f. m. Mötet i Starbuk kl. 2 e. m. hos Clarence Larson. Mötet hålles på engelska språket. Stort aftonmöte i Winnipeg kl. 7 e. m. Extra sång. Pastort predikar. Alla hälsas hjärtligt välkomna!

Missionskyrkan, Logan ave. och Ellen str. G. A. Quarström, pastor, 266 Ellen str. Tel. A.3078. Skollärare Ad. Hörén från Eksjö, Sverige, predikade gott och uppbyggligt förliden torsdag kväll. På fredagskvällen höll han ett intressant och upplysande föredrag om Sverige, vilket hördes av en ganska stor och tacksam publik. Herr Hörén predikade även förliden söndag förmiddag, då hans text var från Matt. 21: 28-31, över vilken han höll en mycket lärorik och praktisk predikan om vår medansvarighet uti Herrens vingårdsarbete. Efter predikan talade hr. H. en stund till söndagskolan. På kvällen predikade församlingens pastor om: "Vårt arv från Adam och vårt arv från Kristus" enligt Rom. 5: 12-21. Mötena voro mycket goda och välbesökta. Både på förmiddagen och kvällen förekom extra sång av mrs. Will. Nelson och miss Margret Eg. En av församlingens medlemmar, John Lundström, som vistats i Chicago, Ill., och som varit här på besök, sade åter farväl förliden söndag kväll för att återvända till Chicago, där han ingår en förmålig anställning. Han ämnar under veckan haft besök i pastorbostället av evangelist Edvin Lindholm från Warren, Minn., och studeranden Arnel Landerdahl från Tien, Minn., samt dr. A. G. Sandblom från Los Angeles, Cal. Dessa bröder besök var för oss mycket kärmt och trevligt. De voro också alla mycket förtjusna över vår trevliga stadt, Winnipeg. På torsdag kväll bliver som vanligt bibelstudium och bönemöte i kyrkan kl. 8. Låt oss alla söka vara med för att själva bli väl värmda samt värma andra. Nästa söndag den 22 augusti predikar av pastor G. A. Quarström kl. 10:30 f. m. och på kvällen. Extra sång. Alla hälsas välkomna! Våra möten äro goda och Herren är ibland sitt folk kom därför med och dela med oss välsignelsen. Söndagskola som vanligt kl. 12 middag. Predikaturer. Skandinaviska fria missionen, Logan ave. 296. Söndagen den 15 augusti. Bibelskola söndagskola kl. 4 e. m. Uppbyggelsemöte kl. 7 e. m. Skandinaviska välkomna! Nils Carlsson.

Dr Miguel Abadia Mendez, som nyligen valdes till president i republiken Colombia, inaugurerades högtidligt den 7 dennes. Och hans företrädare, Pedro Nel Ospina, eskorterades från presidentplatsen till sitt hem av tusentals vänner och beundrare. Vid den påttliga undersökning som nu pågår i Angola, mot flera medlemmar av kommittén för enighet och framskridande, varav David Bey var en av ledarna, har det kommit till dagen, att den traktat mellan Tyskland och Österrike, som förde Tyskland in i världskriget, har spårloft försvunnit ur den sublima Portens arkiv.

SVENSKA AMERIKALINIENS

ansömg i tjänstgör. Sista söndagen i månaden hållas gudstjänster på svenska språket och inbjudas alla, som vilja höra ordet på detta språk, på det innerligaste välkomna. Svenska baptistkyrkan, hörnet av Logan ave. och Ellen str. Oscar R. Gunnerfeldt, pastor. Bostad Suite 3 Inglis Apt's, Notre Dame ave. vid Sherbrooke.

Vid förliden söndags morgongudstjänst, predikade pastor Hans Jorgensen från Melrose, Minn. Han framhöll Guds ord på ett mycket kraftigt och uppbyggligt sätt. Det norska språket talades. Mrs. Jorgensen samt miss Hall, mrs. Jorgensen syster deltog uti söndagskole-sessionen med sång. Pastor Jorgensen är en gammal vän och skolkamrat till pastor Gunnerfeldt från den tid då de båda studerade vid Bethel Academy i St. Paul, Minn. Familjen Jorgensens samt miss Hall äro på besök i Winnipeg för några dagar. Resan göres med automobil. Mötet i Starbuk inställdes på grund av då oerhörda regnet, som gjorde vägen ganska sländiga. Kvällsmötet var välbesökt. Waldemar Wickberg sjöng en solosång. "Jag vet på vem jag tror" åkompagnerad till piano av mrs. Gunnerfeldt. Pastorn höll en missionspredikan. Guds Ande var kraftigt med och värmdde och välsignade hjärtana. Förliden lördagsafton hölls liknande möte uti pastorhemmet. Mötet var välbesökt och mycket välsignat. De nya finska sångböckerna användes och syntes vara till allas stora förtjusning. De innehålla de mest utsköt vackra kyrksånger. Ett härligt bönemöte hölls på kvällen. Pastorsfrun bjöd alla de församlade på gott kaffe med tillbehör och bröder J. A. Fredberg bjöd på frukt. Våra sammankomster under den kommande veckan äro som följer: Onsdag kl. 8 e. m. Bethel-nationens månatliga möte i kyrkan. Torsdag kl. 8 e. m. bön och vittnesbördsnöte. Lördag kl. 7:30 e. m. finskt bönemöte uti pastorhemmet. Söndagen den 22 aug. morgongudstjänst kl. 10:30 f. m. Söndagskola kl. 11:45 f. m. Mötet i Starbuk kl. 2 e. m. hos Clarence Larson. Mötet hålles på engelska språket. Stort aftonmöte i Winnipeg kl. 7 e. m. Extra sång. Pastort predikar. Alla hälsas hjärtligt välkomna!

Missionskyrkan, Logan ave. och Ellen str. G. A. Quarström, pastor, 266 Ellen str. Tel. A.3078. Skollärare Ad. Hörén från Eksjö, Sverige, predikade gott och uppbyggligt förliden torsdag kväll. På fredagskvällen höll han ett intressant och upplysande föredrag om Sverige, vilket hördes av en ganska stor och tacksam publik. Herr Hörén predikade även förliden söndag förmiddag, då hans text var från Matt. 21: 28-31, över vilken han höll en mycket lärorik och praktisk predikan om vår medansvarighet uti Herrens vingårdsarbete. Efter predikan talade hr. H. en stund till söndagskolan. På kvällen predikade församlingens pastor om: "Vårt arv från Adam och vårt arv från Kristus" enligt Rom. 5: 12-21. Mötena voro mycket goda och välbesökta. Både på förmiddagen och kvällen förekom extra sång av mrs. Will. Nelson och miss Margret Eg. En av församlingens medlemmar, John Lundström, som vistats i Chicago, Ill., och som varit här på besök, sade åter farväl förliden söndag kväll för att återvända till Chicago, där han ingår en förmålig anställning. Han ämnar under veckan haft besök i pastorbostället av evangelist Edvin Lindholm från Warren, Minn., och studeranden Arnel Landerdahl från Tien, Minn., samt dr. A. G. Sandblom från Los Angeles, Cal. Dessa bröder besök var för oss mycket kärmt och trevligt. De voro också alla mycket förtjusna över vår trevliga stadt, Winnipeg. På torsdag kväll bliver som vanligt bibelstudium och bönemöte i kyrkan kl. 8. Låt oss alla söka vara med för att själva bli väl värmda samt värma andra. Nästa söndag den 22 augusti predikar av pastor G. A. Quarström kl. 10:30 f. m. och på kvällen. Extra sång. Alla hälsas välkomna! Våra möten äro goda och Herren är ibland sitt folk kom därför med och dela med oss välsignelsen. Söndagskola som vanligt kl. 12 middag. Predikaturer. Skandinaviska fria missionen, Logan ave. 296. Söndagen den 15 augusti. Bibelskola söndagskola kl. 4 e. m. Uppbyggelsemöte kl. 7 e. m. Skandinaviska välkomna! Nils Carlsson.

Dr Miguel Abadia Mendez, som nyligen valdes till president i republiken Colombia, inaugurerades högtidligt den 7 dennes. Och hans företrädare, Pedro Nel Ospina, eskorterades från presidentplatsen till sitt hem av tusentals vänner och beundrare. Vid den påttliga undersökning som nu pågår i Angola, mot flera medlemmar av kommittén för enighet och framskridande, varav David Bey var en av ledarna, har det kommit till dagen, att den traktat mellan Tyskland och Österrike, som förde Tyskland in i världskriget, har spårloft försvunnit ur den sublima Portens arkiv.

Folkkolllärare Ad. Hörén.

politiska läget meddelades, att det folkfrisnade partiet en längre tid utgjort tungan på vägen och i verkligt varit det bestämmande ifråga om landets politik. Talaren kunde icke inse, varför landets arbetarfolkning icke kunde sympatisera med det folkfrisnade partiet, "ty efter alla om och men", sade han, "är det just detta parti som skänkt arbetarna i Sverige alla de nu befintliga lagbestämmelserna". Den socialdemokratiska regeringen hade fallit på den s. k. Stripa-frågan, och det var blott vad som kunde väntas, ty att begära stalsunderstöd för strejkande arbetare vore väl att utöva orättvisa mot övriga av landets medborgare. Kåsskallnaden så långt som valbarhet till förstå och andra kamraterna angår var nu så gott som utplånad. Huruvida det som statsminister, överleva nästa års riksdag, eller icke, kunde talaren med säkerhet icke avgöra.

Vid ett av herr Hörén avlagt besök å denna tidnings redaktion förfråades redaktören med ett exemplar av den av honom författade boken "Guldkröna på Altorna". Och vi få tillägga för vår del säga, att vi funnit nämnda litterära alster vara en pärla i sitt slag. Författaren vill i "Guldkröna på Altorna" synnerligen icke åstadkomma ånkönstning stort. Därför har denna folkvissningsklädning gjorts så enkel som möjligt, och sanningen att säga, är den icke mindre intressant för det. Det kräver en ej ringa förmåga att göra folkvissningsklädning njutbar, och många litterärt begåvade personer har härvidlag kommit till korta. I motsats härtill har det dock lyckats herr Hörén att i denna berättelse ingjuta ett verkligt intresse, som gör att man fängsels vid den eljest så anspråkslösa boken. Herr Hörén har genom "Guldkröna på Altorna", ådagalagt, att han äger en nästan sällsynt förmåga att på ett enkelt sätt skildra allmogelivet, och vi kunna ej annat än anbefalla denna bok till våra läsare.

På måndagen denna vecka företog herr Hörén en resa till Ft. William för att där bereda de storstadselektorerna, varefter han sedan återvänder till Winnipeg för att fortsätta resan västerut.

Kyrkorna.

Sv. Luth. Zionskyrkan, hörnet av Logan ave. och Fountain str. Dr. L. P. Bergström, pastor. Bostad 372 Logan Ave. Söndagen den 22 dennes, högmässan kl. 10:30. Söndagskola hålles kl. 12 och aftonsång kl. 7. På kvällen brukas engelska språket och pastor C. T. Carlson från Rosau, Minnesota kommer att predika vid påda tillfällen. Det är ytterst sällan vi ha förmånen att få besök av pastorer från U. S. A. och därför bör alla söka vara vid gudstjänsterna nästa söndag. Tisdagen den 24 dennes, kl. 3 på kvällen, håller församlingen extra stämna i och för prästval, och uppmanas alla rösterättigade medlemmar inom församlingen att infinna sig och deltaga med i detta viktiga föredrag. Röstberättigad är varje medlem, som är (18) årdert år gammal och som fullgör sina plikter mot församlingen. Söndagen den 25 dennes kl. 8 på kvällen kommer teologiske studeranden, B. Lund, som under sommaren arbetat inom Ericksdale-pastoratet, att hålla en sång-afon eller giva ett sångprogram, som säkerligen kommer att bli synnerligen intressant, varför vi hoppas att alla, som på något sätt kunna måtaga tillfället i akt och infinna sig, både yngre och äldre, ty programmet passar för alla. Se vidare därom i

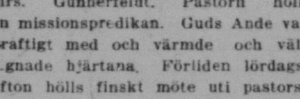
SVENSKA AMERIKALINIENS

ansömg i tjänstgör. Sista söndagen i månaden hållas gudstjänster på svenska språket och inbjudas alla, som vilja höra ordet på detta språk, på det innerligaste välkomna. Svenska baptistkyrkan, hörnet av Logan ave. och Ellen str. Oscar R. Gunnerfeldt, pastor. Bostad Suite 3 Inglis Apt's, Notre Dame ave. vid Sherbrooke.

Vid förliden söndags morgongudstjänst, predikade pastor Hans Jorgensen från Melrose, Minn. Han framhöll Guds ord på ett mycket kraftigt och uppbyggligt sätt. Det norska språket talades. Mrs. Jorgensen samt miss Hall, mrs. Jorgensen syster deltog uti söndagskole-sessionen med sång. Pastor Jorgensen är en gammal vän och skolkamrat till pastor Gunnerfeldt från den tid då de båda studerade vid Bethel Academy i St. Paul, Minn. Familjen Jorgensens samt miss Hall äro på besök i Winnipeg för några dagar. Resan göres med automobil. Mötet i Starbuk inställdes på grund av då oerhörda regnet, som gjorde vägen ganska sländiga. Kvällsmötet var välbesökt. Waldemar Wickberg sjöng en solosång. "Jag vet på vem jag tror" åkompagnerad till piano av mrs. Gunnerfeldt. Pastorn höll en missionspredikan. Guds Ande var kraftigt med och värmdde och välsignade hjärtana. Förliden lördagsafton hölls liknande möte uti pastorhemmet. Mötet var välbesökt och mycket välsignat. De nya finska sångböckerna användes och syntes vara till allas stora förtjusning. De innehålla de mest utsköt vackra kyrksånger. Ett härligt bönemöte hölls på kvällen. Pastorsfrun bjöd alla de församlade på gott kaffe med tillbehör och bröder J. A. Fredberg bjöd på frukt. Våra sammankomster under den kommande veckan äro som följer: Onsdag kl. 8 e. m. Bethel-nationens månatliga möte i kyrkan. Torsdag kl. 8 e. m. bön och vittnesbördsnöte. Lördag kl. 7:30 e. m. finskt bönemöte uti pastorhemmet. Söndagen den 22 aug. morgongudstjänst kl. 10:30 f. m. Söndagskola kl. 11:45 f. m. Mötet i Starbuk kl. 2 e. m. hos Clarence Larson. Mötet hålles på engelska språket. Stort aftonmöte i Winnipeg kl. 7 e. m. Extra sång. Pastort predikar. Alla hälsas hjärtligt välkomna!

Missionskyrkan, Logan ave. och Ellen str. G. A. Quarström, pastor, 266 Ellen str. Tel. A.3078. Skollärare Ad. Hörén från Eksjö, Sverige, predikade gott och uppbyggligt förliden torsdag kväll. På fredagskvällen höll han ett intressant och upplysande föredrag om Sverige, vilket hördes av en ganska stor och tacksam publik. Herr Hörén predikade även förliden söndag förmiddag, då hans text var från Matt. 21: 28-31, över vilken han höll en mycket lärorik och praktisk predikan om vår medansvarighet uti Herrens vingårdsarbete. Efter predikan talade hr. H. en stund till söndagskolan. På kvällen predikade församlingens pastor om: "Vårt arv från Adam och vårt arv från Kristus" enligt Rom. 5: 12-21. Mötena voro mycket goda och välbesökta. Både på förmiddagen och kvällen förekom extra sång av mrs. Will. Nelson och miss Margret Eg. En av församlingens medlemmar, John Lundström, som vistats i Chicago, Ill., och som varit här på besök, sade åter farväl förliden söndag kväll för att återvända till Chicago, där han ingår en förmålig anställning. Han ämnar under veckan haft besök i pastorbostället av evangelist Edvin Lindholm från Warren, Minn., och studeranden Arnel Landerdahl från Tien, Minn., samt dr. A. G. Sandblom från Los Angeles, Cal. Dessa bröder besök var för oss mycket kärmt och trevligt. De voro också alla mycket förtjusna över vår trevliga stadt, Winnipeg. På torsdag kväll bliver som vanligt bibelstudium och bönemöte i kyrkan kl. 8. Låt oss alla söka vara med för att själva bli väl värmda samt värma andra. Nästa söndag den 22 augusti predikar av pastor G. A. Quarström kl. 10:30 f. m. och på kvällen. Extra sång. Alla hälsas välkomna! Våra möten äro goda och Herren är ibland sitt folk kom därför med och dela med oss välsignelsen. Söndagskola som vanligt kl. 12 middag. Predikaturer. Skandinaviska fria missionen, Logan ave. 296. Söndagen den 15 augusti. Bibelskola söndagskola kl. 4 e. m. Uppbyggelsemöte kl. 7 e. m. Skandinaviska välkomna! Nils Carlsson.

Dr Miguel Abadia Mendez, som nyligen valdes till president i republiken Colombia, inaugurerades högtidligt den 7 dennes. Och hans företrädare, Pedro Nel Ospina, eskorterades från presidentplatsen till sitt hem av tusentals vänner och beundrare. Vid den påttliga undersökning som nu pågår i Angola, mot flera medlemmar av kommittén för enighet och framskridande, varav David Bey var en av ledarna, har det kommit till dagen, att den traktat mellan Tyskland och Österrike, som förde Tyskland in i världskriget, har spårloft försvunnit ur den sublima Portens arkiv.

Folkkolllärare Ad. Hörén.

politiska läget meddelades, att det folkfrisnade partiet en längre tid utgjort tungan på vägen och i verkligt varit det bestämmande ifråga om landets politik. Talaren kunde icke inse, varför landets arbetarfolkning icke kunde sympatisera med det folkfrisnade partiet, "ty efter alla om och men", sade han, "är det just detta parti som skänkt arbetarna i Sverige alla de nu befintliga lagbestämmelserna". Den socialdemokratiska regeringen hade fallit på den s. k. Stripa-frågan, och det var blott vad som kunde väntas, ty att begära stalsunderstöd för strejkande arbetare vore väl att utöva orättvisa mot övriga av landets medborgare. Kåsskallnaden så långt som valbarhet till förstå och andra kamraterna angår var nu så gott som utplånad. Huruvida det som statsminister, överleva nästa års riksdag, eller icke, kunde talaren med säkerhet icke avgöra.

Vid ett av herr Hörén avlagt besök å denna tidnings redaktion förfråades redaktören med ett exemplar av den av honom författade boken "Guldkröna på Altorna". Och vi få tillägga för vår del säga, att vi funnit nämnda litterära alster vara en pärla i sitt slag. Författaren vill i "Guldkröna på Altorna" synnerligen icke åstadkomma ånkönstning stort. Därför har denna folkvissningsklädning gjorts så enkel som möjligt, och sanningen att säga, är den icke mindre intressant för det. Det kräver en ej ringa förmåga att göra folkvissningsklädning njutbar, och många litterärt begåvade personer har härvidlag kommit till korta. I motsats härtill har det dock lyckats herr Hörén att i denna berättelse ingjuta ett verkligt intresse, som gör att man fängsels vid den eljest så anspråkslösa boken. Herr Hörén har genom "Guldkröna på Altorna", ådagalagt, att han äger en nästan sällsynt förmåga att på ett enkelt sätt skildra allmogelivet, och vi kunna ej annat än anbefalla denna bok till våra läsare.

På måndagen denna vecka företog herr Hörén en resa till Ft. William för att där bereda de storstadselektorerna, varefter han sedan återvänder till Winnipeg för att fortsätta resan västerut.

Kyrkorna.

Sv. Luth. Zionskyrkan, hörnet av Logan ave. och Fountain str. Dr. L. P. Bergström, pastor. Bostad 372 Logan Ave. Söndagen den 22 dennes, högmässan kl. 10:30. Söndagskola hålles kl. 12 och aftonsång kl. 7. På kvällen brukas engelska språket och pastor C. T. Carlson från Rosau, Minnesota kommer att predika vid påda tillfällen. Det är ytterst sällan vi ha förmånen att få besök av pastorer från U. S. A. och därför bör alla söka vara vid gudstjänsterna nästa söndag. Tisdagen den 24 dennes, kl. 3 på kvällen, håller församlingen extra stämna i och för prästval, och uppmanas alla rösterättigade medlemmar inom församlingen att infinna sig och deltaga med i detta viktiga föredrag. Röstberättigad är varje medlem, som är (18) årdert år gammal och som fullgör sina plikter mot församlingen. Söndagen den 25 dennes kl. 8 på kvällen kommer teologiske studeranden, B. Lund, som under sommaren arbetat inom Ericksdale-pastoratet, att hålla en sång-afon eller giva ett sångprogram, som säkerligen kommer att bli synnerligen intressant, varför vi hoppas att alla, som på något sätt kunna måtaga tillfället i akt och infinna sig, både yngre och äldre, ty programmet passar för alla. Se vidare därom i

SVENSKA AMERIKALINIENS

ansömg i tjänstgör. Sista söndagen i månaden hållas gudstjänster på svenska språket och inbjudas alla, som vilja höra ordet på detta språk, på det innerligaste välkomna. Svenska baptistkyrkan, hörnet av Logan ave. och Ellen str. Oscar R. Gunnerfeldt, pastor. Bostad Suite 3 Inglis Apt's, Notre Dame ave. vid Sherbrooke.

Vid förliden söndags morgongudstjänst, predikade pastor Hans Jorgensen från Melrose, Minn. Han framhöll Guds ord på ett mycket kraftigt och uppbyggligt sätt. Det norska språket talades. Mrs. Jorgensen samt miss Hall, mrs. Jorgensen syster deltog uti söndagskole-sessionen med sång. Pastor Jorgensen är en gammal vän och skolkamrat till pastor Gunnerfeldt från den tid då de båda studerade vid Bethel Academy i St. Paul, Minn. Familjen Jorgensens samt miss Hall äro på besök i Winnipeg för några dagar. Resan göres med automobil. Mötet i Starbuk inställdes på grund av då oerhörda regnet, som gjorde vägen ganska sländiga. Kvällsmötet var välbesökt. Waldemar Wickberg sjöng en solosång. "Jag vet på vem jag tror" åkompagnerad till piano av mrs. Gunnerfeldt. Pastorn höll en missionspredikan. Guds Ande var kraftigt med och värmdde och välsignade hjärtana. Förliden lördagsafton hölls liknande möte uti pastorhemmet. Mötet var välbesökt och mycket välsignat. De nya finska sångböckerna användes och syntes vara till allas stora förtjusning. De innehålla de mest utsköt vackra kyrksånger. Ett härligt bönemöte hölls på kvällen. Pastorsfrun bjöd alla de församlade på gott kaffe med tillbehör och bröder J. A. Fredberg bjöd på frukt. Våra sammankomster under den kommande veckan äro som följer: Onsdag kl. 8 e. m. Bethel-nationens månatliga möte i kyrkan. Torsdag kl. 8 e. m. bön och vittnesbördsnöte. Lördag kl. 7:30 e. m. finskt bönemöte uti pastorhemmet. Söndagen den 22 aug. morgongudstjänst kl. 10:30 f. m. Söndagskola kl. 11:45 f. m. Mötet i Starbuk kl. 2 e. m. hos Clarence Larson. Mötet hålles på engelska språket. Stort aftonmöte i Winnipeg kl. 7 e. m. Extra sång. Pastort predikar. Alla hälsas hjärtligt välkomna!

Missionskyrkan, Logan ave. och Ellen str. G. A. Quarström, pastor, 266 Ellen str. Tel. A.3078. Skollärare Ad. Hörén från Eksjö, Sverige, predikade gott och uppbyggligt förliden torsdag kväll. På fredagskvällen höll han ett intressant och upplysande föredrag om Sverige, vilket hördes av en ganska stor och tacksam publik. Herr Hörén predikade även förliden söndag förmiddag, då hans text var från Matt. 21: 28-31, över vilken han höll en mycket lärorik och praktisk predikan om vår medansvarighet uti Herrens vingårdsarbete. Efter predikan talade hr. H. en stund till söndagskolan. På kvällen predikade församlingens pastor om: "Vårt arv från Adam och vårt arv från Kristus" enligt Rom. 5: 12-21. Mötena voro mycket goda och välbesökta. Både på förmiddagen och kvällen förekom extra sång av mrs. Will. Nelson och miss Margret Eg. En av församlingens medlemmar, John Lundström, som vistats i Chicago, Ill., och som varit här på besök, sade åter farväl förliden söndag kväll för att återvända till Chicago, där han ingår en förmålig anställning. Han ämnar under veckan haft besök i pastorbostället av evangelist Edvin Lindholm från Warren, Minn., och studeranden Arnel Landerdahl från Tien, Minn., samt dr. A. G. Sandblom från Los Angeles, Cal. Dessa bröder besök var för oss mycket kärmt och trevligt. De voro också alla mycket förtjusna över vår trevliga stadt, Winnipeg. På torsdag kväll bliver som vanligt bibelstudium och bönemöte i kyrkan kl. 8. Låt oss alla söka vara med för att själva bli väl värmda samt värma andra. Nästa söndag den 22 augusti predikar av pastor G. A. Quarström kl. 10:30 f. m. och på kvällen. Extra sång. Alla hälsas välkomna! Våra möten äro goda och Herren är ibland sitt folk kom därför med och dela med oss välsignelsen. Söndagskola som vanligt kl. 12 middag. Predikaturer. Skandinaviska fria missionen, Logan ave. 296. Söndagen den 15 augusti. Bibelskola söndagskola kl. 4 e. m. Uppbyggelsemöte kl. 7 e. m

WINNIPEG MANITOBA, TORSDAGEN DEN 19 AUGUSTI 1926.

När blev Norden för första gången hem för människor?

Kortskallig ras uppträdde här redan under sista interglacialen. AV DOCENTEN GUNNAR EKHOLM.

Den sista av de stora geologiska tidsåldrarna, kvartärperioden, är geologiskt sett mycket kort. Den börjar de nämligen för "endast" några hundratusen år sedan. Vårt land, som under den föregående tertiärperioden haft ett nästan tropiskt klimat blev vid kvartärtidens början helt och hållet översatt, och denna istid varade i flera tiotusentals år.

Under denna gigantiska fimbubler-träffade emellertid då och då perioder av jämförelsevis mildt klimat, så kallade interglacialer, då isen drog sig något tillbaka och lämnade åtminstone något rum för växt- och djurliv. Geologerna tro sig kunna påstå, att det funnits flera interglacialer, ehuru de icke till tiden kunna fastställas annat än på några få ställen nära. Den sista nordiska interglacialen har emellertid säkerligen inträffat senare än bortåt 50,000 år tillbaka i tiden, vilket geologerna kalla för "senkvartär" tid.

Det har hittills oftast antagits, att den första människliga bebyggelsen i det nordiska Skandinavien icke ägde rum förrän efter istidens slut, eller rättare i den mån isbarriären definitivt drog sig tillbaka. I en uppsats i senaste häftet av "Ymer" sköjer emellertid docenten Gunnar Ekholt i Uppsala hävda den mening, att bebyggelse ägt rum redan under den sista interglacialen. Såsom en första motivering härför anför han den eljes oförklarliga fördelning av det kortskaliga folkemålet på skandinaviska området samt svårigheten att finna en anknytning mellan den äldsta nordiska fyndgruppen (Lyngbykulturen) rensborsterna och den sen-paleolitiska stenåldern på kontinenten. I fortsättningen framhåller dr. Ekholt, att då tillis detta instet som helst spår av människor från interglacial tid iakttagits inom de nordiska länderna, är det föreliggande problemet av helt annan art än de, som vanligen träda arkeologer till mötes. Det torde därför också råda en helt annan metod vid sin behandlings. I motsats till vad som annars sker vid dryftandet av arkeologiska spårsmål kan i detta fall människan icke gärna betraktas isolerad. I dessa avlägsna tidrymder stod hon naturen ojämförligt mycket närmare än under senare förhistoriska perioder. Hon måste därför här ses i sammanhang med den större grupp av levande varelser, hon tillhör — den högre djurvärlden. Hittills är anledningen så mycket större, som hon på detta stadium utsamlade sig jägare och fiskare och således för sin existens helt och hållet beroende av denna djurvärld.

Inom Europas fauna av glacial natur urskiljas två djurvärldar, som från motsatt håll av nedslagen i Nordeuropa och i Alperna (tingals ned mot världens centrum. Den ena av dessa grupper, den subpolar, är sammansatt av sådana djur som ren, myskoxe, polarbjörn, lemning och filras, den andra, alpinska gruppen har sina förnämsta representanter i stenbocken, gemsen, murremdjuret och nordhavet. Hittills kommer ytterligare en tredje grupp, representanterna stappaunna och bestående av djur som saigaantilopen, en häst, c) ännu samt från Asien häststammande tjockhudiga mammut och nosbjörnar.

Av ovanstående framgår, att denna djurvärld med hänsyn till sitt ursprung kan uppdelas i tre skilda grupper, en inhemsk kontinentaleuropisk, en invandrad asiatisk och en nordeuropisk (arktisk). Till de båda förstnämnda grupperna ansluta sig tydligen också vår människas. Såsom fynden framfyller i Predmost vis, kvartärjör ännu i senkvartär tid neanderthalmänniskan, men blir då uppländad och undantagen från Homo Aurignaciensis om vars asiatiska ursprung antropologerna synas vara tämligen eniga. Orsaken till denna stams invandring till Europa antas även av det berörda fyndet. Det mest karaktäristiska draget för detta paleolitiska Pompej är de oerhört samlade förtäringarna av elffen, härrörande från Elephas primigenius. Det är sannolikt i mahmutens spår, som Aurignaciensis tagit Mellanuropa i besittning.

Då således till vardera av dessa två djurgrupper anslutit sig en människostam, är man böjd att a priori antaga, att även den arktiska djurvärlden åtföljts av människor under sin

av isen förorsakade förskjutning med mot kontinentens centrala delar. I Nordtyskland har även gjorts en del fynd av bearbetade flintstycken, vilka på grund av lagförhållandena daterats till interglacial tid. Här ligger ytterligare ett stöd för antagandet, att även Skandinavien under denna tid haft sin bebyggelse.

Under förutsättning, att människan redan under sista interglacialen nått fram till Skandinavien är vi berättigade att göra några antaganden om hennes antropologiska habitus. Med stor säkerhet kan fastställas, att hon icke kan ha tillhört vare sig Aurignac eller Cro-Magnon-rasen. I stället måste hon antagas ha ägt släktskap med den människotyp, som är representerad i samtliga fynd från Europas kontinent. Dessa fynd äro visserligen på grund av sitt fragmentariska tillstånd något osäkra, men de synas dock närmast tillhöra den människotyp, som representeras av Homo Neanderthalensis, interglacialtidens nordbo får därför tänkas ha varit kortskallig.

Beträffande karaktären av den stenålderskultur, som denna människliga bebyggelse tillika utgjorde. Om dessa förhållanden under det sen-glaciala stadiet, då nordeuropen jämte ren och myskoxe levde i isområdets periferi, äro vi däremot berättigade att göra ett antagande. Lik som Aurignacierna av mammuten fick det bästa materialet till sina redskap, bör också nordeuropen från sitt förnämsta bövid, renen, ha tagit råvaran till sina viktigaste verktyg och vapen.

Om vi efter detta skärskådande av de teoretiska möjligheterna för en interglacial skandinavisk bebyggelse o. den antagliga arten av densamma övergå till Lyngbykulturens artefakter, finna vi att dessa, åtminstone i avsevärd mån, uppfylla de fordringar, som postulerats. De hittörande redskapen äro i övriga grad av renhona. Om denna befolknings antropologiska ställning kan visserligen ingenting ännu med bestämdhet uttalas. Det måste emellertid framhållas såsom synnerligen anmärkningsvärt, huru väl fyndfördelningen överensstämmer med de kortskalliga stenålderskulturens förekomst.

Det utan jämförelse viktigaste stödet för denna teori om att Skandinavien äldsta befolkningsstämmer leder sina anor tillbaka till interglacial tid är emellertid det från geologisk, botanisk och zoologisk sida klarjordade förhållandet, att Norge icke i sin helhet varit översatt, utan att vissa partier såsom Nordfjorden, Lofoten och delar av Romsdalen, utgjort undantag. De här på bygderna slutatsäras, att en del av Norges flora och fauna nedstamma från sista interglacialen, berättiga till konklusionen, att samma möjligheter förelåg även för människan.

Om vi således antaga, att människan från den sista interglacialen levat i Skandinavien och att hon på vissa delar av Norges vestland haft möjlighet att kvarstanna under hela istiden, erhålla vi en förklaring till den egendomliga fördelningen av det kortskaliga elementet i Norden. Lättare att förstå blir också den så på de nordiska klyftorna mellan Lyngbykulturen och Maglemosestadets bebyggelse. Det bohussländska Stängensfyndet från Ancylustiden visar, att denna tids befolkning åtminstone delvis var långskallig och sannolikt representanter av en invandring. Då denne invasion sannolikt kommit mycket snart efter det sista istäckets avsmältning, har den träffat ett praktiskt taget obefolkat Sverige och Östnorge, och här hava vi då en rimlig förklaring till det dolicocefala elementet där är starkare förhållande än i någon annan del av Europa. En förklaring erhålls nu även till de hittills misslyckade försöken att bland Väst- och Centraleuropas tusentals artefakter av renhona finna en enda verklig motsvarighet till de nordeuropiska xyrona av detta material.

De här framlagda teorierna, som flytta tidpunkten för människans första uppträdande i Norden ärtusen-tal, måhända årtiotusentals tillbaka, kunna möjligen vid första påseende förefalla alltför djärva. En närmare granskning av de föreliggande förhållandena och av naturvetenskapens, antropologiens och fornkunskapens nya och viktiga rön leder dock möjligen

Situationen är så mycket betänkligare, som det världsfinsansiella läget tvingar Europa att i allt större utsträckning leva upp sitt kapital.

AV HELMER KEY.

Den stora frågan om vad som skall göras för att minska överbefolkningen i Europa blir alltmera trängande utan att man dock kan säga, att ännu några som helst åtgärder blivit vidtagna för att påskynda en lösning. Den under Nationernas förbund lydande arbetsbyrå i Genève har visserligen organiserat en permanent emigrationskommitté, till vars uppgift skulle böra att studera hitörande frågor och framställa eventuella förslag. Men kommitténs arbete har fränsett några underordnade eller rent tekniska frågor, hittills utgående till publicerandet av en del statistik över in- och utvandring till och från olika länder.

Orsakerna till att överbefolkningsproblemet efter kriget blivit så aktuellt i Europas sammanhang dels med den omständigheten att flera länder, framför allt, Förenta staterna, vidtagit restriktioner i fråga om rättigheterna till invandring, dels också därmed, att den europeiska industrin saknar köpare av sina produkter i samma utsträckning som före kriget och därför ej kan finna tillräcklig sysselsättning för sina arbetare.

Före kriget rådde emellan de olika världsdelar en arbetsfördelning som gynnade det ekonomiska framstegsridandet i världen. I några fall kanske denna arbetsfördelning var mera skenbar än verklig, men det väsentliga var att människligheten trodde på att den fanns, och som bekant spelar vid den ekonomiska utvecklingen det psykologiska momentet en stor roll. Det rådde då lik som nu stark internationell konkurrens, men den var icke så förintande utan verkade snarare stimulerande på de olika ländernas produktion.

En av förutsättningarna för denna bygnas i världskonkurrens var en stadig förändring utvandrings från Europa till de transoceana länderna. Dessa utvandrare, mest jordarbetare, slog sig ned på lämpliga områden och bidrog till att öka framställningen av de råvaror och näringsmedel, som Europa behövde och vilka användes i utbyte vid inköpen av europeiska industrialier. Följden av detta blev, att priserna på de transoceana varorna så småningom gingo ned, men de sjönko icke mera än att produktionen fortfarande lönde sig. Köpkraften steg i följande länder i de transoceana länderna och möjligheten av ökad avsättning av de europeiska industrialprodukterna.

Här och där började visserligen i mer eller mindre blygsam skala nya industrier uppstå också i de transoceana länderna, men fränsett Förenta staterna, som ju intaga en särställning, medförde dessa nya industrier icke någon nämnvärd konkurrens med de europeiska varorna, som i regel voro mera efterfrågade i den mån som civilisationen steg bland kolonisterna eller den färdige betänkligheten. Den måttliga industrialiseringen i de transoceana länderna hade knappast någon annan verkan, än att den bidrog till att höja levnadsstandarden. I ex. i sådana länder som Indien, Japan och Brasilien, vilket i sin tur också bidrog till att öka köpkraften i världen. Det rådde med andra ord en viss balans mellan råvaruexporten i de koloniala länderna och den ständigt växande industriproduktionen i Europa.

Efter kriget har förhållandet blivit ett helt annat. Köpkraften har med undantag för Förenta Staterna minskats för hela världen, och detta beror i främsta rummet därpå, att den balans, som rådde mellan produktionen i Europa och de transoceana länderna, och som baserats sig på en normal folktvändring från Europa, blivit rubbad.

Denna förändrade situation gör sig märkbar på flera områden, men framför allt därigenom, att priserna på koloniala råvaror och näringsmedel stigit, på samma gång som priserna sjunkit på europeiska industrialier. Innebörden av denna förändring är, att den europeiska industrin numera måste arbeta med dyrare råvaror och dyrare framställningskostnader, dessa senare också beroende på dyrare slutar dr. Ekholt, föreliggande anledning att behålla professor Haakon Shteteliga i liknande sammanhang uttalade måning till vetenskapens idéer — att vara varsamma med förslagen.

Europas fattigdom.

Situationen är så mycket betänkligare, som det världsfinsansiella läget tvingar Europa att i allt större utsträckning leva upp sitt kapital.

AV HELMER KEY.

Den stora frågan om vad som skall göras för att minska överbefolkningen i Europa blir alltmera trängande utan att man dock kan säga, att ännu några som helst åtgärder blivit vidtagna för att påskynda en lösning. Den under Nationernas förbund lydande arbetsbyrå i Genève har visserligen organiserat en permanent emigrationskommitté, till vars uppgift skulle böra att studera hitörande frågor och framställa eventuella förslag. Men kommitténs arbete har fränsett några underordnade eller rent tekniska frågor, hittills utgående till publicerandet av en del statistik över in- och utvandring till och från olika länder.

Orsakerna till att överbefolkningsproblemet efter kriget blivit så aktuellt i Europas sammanhang dels med den omständigheten att flera länder, framför allt, Förenta staterna, vidtagit restriktioner i fråga om rättigheterna till invandring, dels också därmed, att den europeiska industrin saknar köpare av sina produkter i samma utsträckning som före kriget och därför ej kan finna tillräcklig sysselsättning för sina arbetare.

Före kriget rådde emellan de olika världsdelar en arbetsfördelning som gynnade det ekonomiska framstegsridandet i världen. I några fall kanske denna arbetsfördelning var mera skenbar än verklig, men det väsentliga var att människligheten trodde på att den fanns, och som bekant spelar vid den ekonomiska utvecklingen det psykologiska momentet en stor roll. Det rådde då lik som nu stark internationell konkurrens, men den var icke så förintande utan verkade snarare stimulerande på de olika ländernas produktion.

En av förutsättningarna för denna bygnas i världskonkurrens var en stadig förändring utvandrings från Europa till de transoceana länderna. Dessa utvandrare, mest jordarbetare, slog sig ned på lämpliga områden och bidrog till att öka framställningen av de råvaror och näringsmedel, som Europa behövde och vilka användes i utbyte vid inköpen av europeiska industrialier. Följden av detta blev, att priserna på de transoceana varorna så småningom gingo ned, men de sjönko icke mera än att produktionen fortfarande lönde sig. Köpkraften steg i följande länder i de transoceana länderna och möjligheten av ökad avsättning av de europeiska industrialprodukterna.

Här och där började visserligen i mer eller mindre blygsam skala nya industrier uppstå också i de transoceana länderna, men fränsett Förenta staterna, som ju intaga en särställning, medförde dessa nya industrier icke någon nämnvärd konkurrens med de europeiska varorna, som i regel voro mera efterfrågade i den mån som civilisationen steg bland kolonisterna eller den färdige betänkligheten. Den måttliga industrialiseringen i de transoceana länderna hade knappast någon annan verkan, än att den bidrog till att höja levnadsstandarden. I ex. i sådana länder som Indien, Japan och Brasilien, vilket i sin tur också bidrog till att öka köpkraften i världen. Det rådde med andra ord en viss balans mellan råvaruexporten i de koloniala länderna och den ständigt växande industriproduktionen i Europa.

Efter kriget har förhållandet blivit ett helt annat. Köpkraften har med undantag för Förenta Staterna minskats för hela världen, och detta beror i främsta rummet därpå, att den balans, som rådde mellan produktionen i Europa och de transoceana länderna, och som baserats sig på en normal folktvändring från Europa, blivit rubbad.

Denna förändrade situation gör sig märkbar på flera områden, men framför allt därigenom, att priserna på koloniala råvaror och näringsmedel stigit, på samma gång som priserna sjunkit på europeiska industrialier. Innebörden av denna förändring är, att den europeiska industrin numera måste arbeta med dyrare råvaror och dyrare framställningskostnader, dessa senare också beroende på dyrare slutar dr. Ekholt, föreliggande anledning att behålla professor Haakon Shteteliga i liknande sammanhang uttalade måning till vetenskapens idéer — att vara varsamma med förslagen.

Ett amfibiefolk under tropikernas sol.

Milanofolket på Borneo ett intressant inslag i öns människo-kalejdoskop.

AV ERIC MJOBERG.

Söker man efter ursprung till Borneos olika folkslag, har man kommit in på ett mycket kinkigt spårsmål. Den moderna vetenskap har med alla till bud stående med sig sökt analysera det konglomerat av raser och tungomål, som Borneo, urskogarnas väldiga ö, sveper i sin gröna fann. Men frustat! Kranier och skelett ha mätt i antal, språket dissekerats och sonderdelats i primfaktor, grammatiken ventilerats, men något samstämt resultat har man ej kommit till. Bristen på historiska dokument gör sig pinsamt kännbar.

Alla försök att på ett logiskt tillfredsställande sätt derivera Borneos kallasdoskopiska brokiga folk från närmare eller fjärrare länders bil av denna orsak och i trots av den tropiska drivvarmen en smula valhänta.

I nordvästra Borneo mellan de två väldiga floderna Baram och Rejang utbreder sig ett vidsträckt delatland. Det har under årtusenden avlagrats av de decompositionsprodukter, som regntidens våldsamt kraftiga stormfloder i skummande kaskader och i brande dans över blankpolerade berg och klipphärlar i slavisk lydning för tyngdlagarna fort med sig till lägländets slakter.

I detta fullt tropiska Venedig bygnas och bo de karaktäristiska milanomänniskorna. Redan blotta namnet innebär ju en ny förtäring med Norditalien och val eller bör man där till, att milanoköheternas börd och dygd räknas i antalet av gamla dyrbara hundråriga venetianska pärlor kring café-au-lait-färgad halk och barm, hoppas man ofrivilligt på slutet, att det också finnes ett ekvatoriskt Italien, en tropisk avläggare av det underbara konstens och antikens land på präferens.

Intet kan emellertid vara oriktigare. Likheten med Venedig beror på en naturens konvergens. Och liksom Sumatra fordom hette Sjumahatra, Borneo Burnel, så hette ursprungligen Milanofolket Melanau.

Men allting vanställes och förnytras ju i våra fögligade tider. Hör man vidare, att de venetianska pärlor av hög ålder, som smycka milanokvinnorna, förskrivs sig från gamle Marco Polos och Mangelians dagar och äro minnen från de tider, då örngoda piosjörer och navigatörer svepte runt den då lilla kända jorden drivna av hunger och törst efter nytt land, och alltså äro ett slags bytestycken, så falla definitivt alla tankar på ett genetiskt sammanhang mellan milanofolket på Borneo och dem, som bygga och bo i Norditalien, till märken. Ja, den ekvatoriska uppgiften, de från skugg och anskådligt komiskt fria borneanska människobarnen, skulle bli besvarta alldeles ur sinnessjämvikt vid blotta tanken på en jämförelse med Norditaliens svartmuskliga söner med den mörka proflatera skägghöften. Ty borneanen hatar till och med begrep, pet skägg och förintar detsamma redan i embryot.

Milanomänniskorna äro till hälften amfibiska och ha underbart väl smält tillsammans med den våta ram, varit de leva. De simma och dyka likt fiskar och kändes troligen denna spekt redan innan de lämnade moderlivet. Deras hus, små primitiva eländiga-ruckel, liksom omrama de blinkande vattentornen. De leva i trakter, där fiskens bokstaveligen talat simmar in till frukostbordet. Man vråker sig lätt jefullt på verandan av glesa bambustänger och dinglar med benen över vattnet tills pieces behaga nappa.

Sagopalmen närmande mörk utgör ej blott en god del av deras husmanskost och dagliga bröd utan är även en synnerligen lönnande exportartikel. Stora kvantiteter såsago utskippas till Sarawaks huvudstad, Kuching, varifrån den flödar sin väg till det starkelshungliga Amerika och jämnar st-mängdet veck och skrynkis på yankernas kläder.

Den mindre ideliga slymbonten palmen, drager också sina fördelar av böjaget. De vida svinen väga sig ej fram och gnaga ej svåra på i dess stam av fruktad för milanomännens vassa spjut. Och palmen rakar mot höjden och dess barn, Blommor, hinna alla inäg riktmått och befruktade, innan milanomännens bipar sin yxa och faller jätten till marken för att förskrä sig om dess dyrbara innsämmit.

Täck vare den givande sagopalmen äro milanomänniskorna i regel väl bärigade och stolta i själen, men också oerhörd lätjefulla. Som vattumä

(Forts. å sid. 11.)

Sverige-Nyheter.

ETT UPPRORANDE MORDDRAMA I SKANE.

Lantbrukare slår ihjäl sin hustru med en yxa.

Ett morddrama ägde rum vid 8.15 den 19 juli, på kvällen i Bosarp i Strövelstorp. I det en lantbrukare Charles Viktor Larsson slog ihjäl sin hustru med en yxa.

Larsson, som strax efter dådet lämnade hemmet, kom på tisdagsmorgonen vid 8-tiden upp på Sk. Soc. Dem:s redaktion och berättade vad som skett. Redaktionen satte sig genast i förbindelse med polisen, som hämtade mannen till poststationen. Vid förhör hos lantbrukare G. Andersson i Bosarp, där Larsson senast haft tjänst fick tidningen också bekänt att på att berättelsen om mordet var riktig.

Larsson, som lidit av sinnessjukdom, vårdades i tidigt i 1 1/2 månad på hospital, men utskrevs sedan som frisk. Han har emellertid ej blivit fri från sina sjukliga föreställningar, som bland annat tog sig uttryck i misstanken, att hustrun varit otrogen. Han hade flera gånger talat om skilsmässa, och enligt vad grannarna uppgiva, har han även misshandlat hustrun.

Kvällen förut, då barnen varit ute för att bada, hade det åter blivit ett uppträde, och Larsson hade därvid slagit hustrun i huvudet med en yxa, så att hon så gott, som omedelbart avlidit. Då deras fyra barn, vilka äro i åldern 5-14 år, kommo hem, funno de modern död. Larsson hade då redan försunnat.

Kriminalpolisen i Hålsingborg kommer nu att jämte landsfiskalen i Kungälv närmare utreda mordfallet. Larsson är född i Grämsstorp, Kristianstads län, 1890. I hans släkt ha förut flera fall av sinnessjukdom. Hustrun var född 1879.

LILLA EDET FÅR ETT NYTT PAPPERBRUK.

Driften igångsätts den 1 mars 1927.

Vid Gota älv ungefär 2 km. söder om fallen vid Lilla Edet pågår f. n. ett större byggnadsföretag. Enligt vad Handelsledningen erfarit vid ett samtal med direktör C. E. Haeger i Lilla Edet, är det det berämda nya pappersbruket, som där är under uppförande. Det är ingenjör Karl Albert i Göteborg, som står för byggnadsarbetet, och man hade i går hunnit så långt att murningen av väggarna kunde ta sin början. För att bättre kunna stå emot det hårda klimatet i älvdalen utformas ytterväggarna i Hålsingborgs handtagens tegel.

Det nya bruket kommer att omfatta pappersbruk och silpieri. Plats har beretts för två pappersmaskiner, men till en början kommer endast en att installeras. Enligt vad direktör Haeger meddelade, kommer det emellertid ej att dröja så länge, förrän även den andra sätts in. Pappersmaskinerna ha beställts från Karlstads mekaniska verkstad under det att den tyska firmen J. N. Voith i Heidenheim står för leveransen av silpieri maskiner.

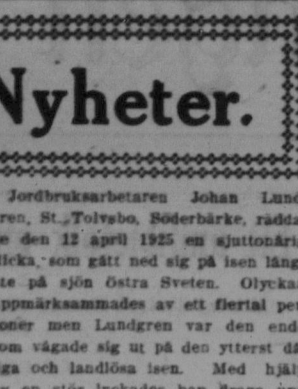
Den första pappersmaskinens kapacitet uppgår till 3,600 ton per år och den andra till 4,800 ton. När bruket blir fullt utbyggt skall man sålunda där tillverka inalles 8,400 ton papper om året. Under det första skedet skall bruket utsläppa cirka 40 man och när den andra maskinen installerats kunna ytterligare 40 man beredas arbete.

Driften vid det nya bruket beräknas kunna vara igång omkring den 1 mars nästa år.

NYA CARNEGIEHJALTAR UTSEDDA.

Stiftelsens styrelse har hållit andra sammanträdet för året.

Vid sitt andra sammanträde för året har Carnegie-stiftelsens styrelse beslutat att för utöfning räddningsbränder utmärka följande personer:

CONCORD SARDINES

Norges Bästa SARDINER

gjorde 1,41 pr 1,000 invånare, uppgår Norrbottens län samma år en så hög promilleprocent som 3,01 mot 2,07 i Västerbottens och 2,05 i Jämtlands län.

STOCKHOLM.

Förre chefen för Nationalmuseum avleden. På lördagen den 17 juli avled i Djursholm förre chefen för Nationalmuseum Erik Gustaf Folker. Han var född i Stockholm 1858.

ALLMÄNNA.

En hel mängd nya städer. Frågan om Sundbyberg sökte stadsrättsberedningen komma ut avgjort under nästa månad. Det uppgivits att även Solna fränder på att söka sig stadsrättsberedning och liksom Kungälv, Alvedalen och Alvesta. Utredning pågår genom Svenska stadsförbundet.

Jack Londons änka i Sverige. Nyligen anlände till Stockholm med Sveaborgets ängare Ragne från Köpenhamn mrs. Charmian K. London. Änka efter författaren Jack London. Mrs. London begär sig efter ett par dagar vistelse i staden till Lappfjärden, som hon önskar se och återvända till i Amerika. Där hon skall avsluta sin mans sista bok "Asiens Ögon".

Den engelska kolstrejken framkallar kolkris i Sverige. Kollipporterna i Göteborg framhålla att landet med anledning av den engelska kolstrejken står inför kolkris och att situationen längre fram i höst kan bli högst allvarsam om icke strejken snart avslutas. I Göteborg ha flera kollipportörer mest köpa kol från närliggande svenska hamnar för att kunna effektuera sina kunders beställningar. Någon ransonering har ännu icke behövt ifrågakomma, men dylika åtgärder torde komma att tillgripas, om den engelska strejken varar ännu ett par månader.

Svensk-finska gränsregleringen. Enligt Norrbottens-Kuriren anlände den 19 juli till Karesuando den finska gränskommissionen. Redan samma dag avreste kommissionen upp efter Muonioälven för ett gemensamt med den svenska flygfotografieringsexpeditionen påbörja sitt arbete. En av ledarna i den svenska gränskommissionen, översten i generalität G. K. W. Hult, anlände den 20 ds. till Karesuando och fortsätter med det senaste norrut efter Muonioälven för att sammanträffa med den finska kommissionen. Övriga ledarna till den svenska kommissionen, enligt tidningen den 23 komma att sammanträffa med de redan tidigare anlände.

NÄR MÖRDARNAS DOM AVKUNNADES.

Kreuger gick fram och tryckte åklagarens hand.

Domen över direktör Sixten Flyborgs hängde mördare, Eric von Arbin och Alexander Kreuger, föll, som nämnts, den 22 juli vid Stockholms rådhusrätt. Och knappast någon, som under de anklagades 4 månader långa häktningstid följt den dystra rättegången i dess olika faser, kunde väl vara i tveksamt om utgången. Den lyktes redan sedan länge given och var det också — livstidsstraffarbete och ständigt påföljd. Inte ens på de dömda själva syntes avgoranden som för överskådlig tid — kanske för alltid — skiljer dem från det levande livet, utöva någon särskilt stark verkan. Det var bara ett par genomtrötta, psykiskt avtrubbade och livsfrånvarande människor, som medan förmiddagsregnet snöde från en jammig himmel inför domarskränket morgotvå sin ödens besegling.

Den första pappersmaskinens kapacitet uppgår till 3,600 ton per år och den andra till 4,800 ton. När bruket blir fullt utbyggt skall man sålunda där tillverka inalles 8,400 ton papper om året. Under det första skedet skall bruket utsläppa cirka 40 man och när den andra maskinen installerats kunna ytterligare 40 man beredas arbete.

Driften vid det nya bruket beräknas kunna vara igång omkring den 1 mars nästa år.

NYA CARNEGIEHJALTAR UTSEDDA.

Stiftelsens styrelse har hållit andra sammanträdet för året.

Vid sitt andra sammanträde för året har Carnegie-stiftelsens styrelse beslutat att för utöfning räddningsbränder utmärka följande personer:

om av dem sina ögon från rätten. Om inte för att då och då resignerat rika bliken möt gulvet. Bägge voro till ytterlighet bleka och åtminstone von Arbin tycktes tydligt intaren av stundens allvar, och också den avtrubning av den psykiska känsligheten, som de många inställerna inför rätten naturligtvis medfört, gav honom en mask av skenbar oberördhet. På Kreugers läppar lekte till en början det där egna leendet, som han tycks ha svårt att i de mest skickliga ögonblick undertrycka, men så småningom dog det bort och man såg, att det var med en viss otalighet han inväntade att det hela skulle ta slut.

Utslagsprotokollet sysselsatte sig först med von Arbin, som hela tiden ända tills hans dom på slutet meddelades, viljelöst rullade en liten papperulle under och en i hånden. När det så blev Kreugers tur, syntes von Arbin verkligt lättad och när också Kreugers dom upplästes, föreföll det som om bägge i medvetande om sitt övundliga öde voro angelagna om att så snart som möjligt undandras sig offentlighetens ögon.

Innan de avfördes steg emellertid Kreuger demonstrativt fram till åklagaren, tryckte härtillt haps hand och tyckte tacksa honom. En skådespelares gäst när ridan går ner.

STOCKHOLM.

Förre chefen för Nationalmuseum avleden. På lördagen den 17 juli avled i Djursholm förre chefen för Nationalmuseum Erik Gustaf Folker. Han var född i Stockholm 1858.

ALLMÄNNA.

En hel mängd nya städer. Frågan om Sundbyberg sökte stadsrättsberedningen komma ut avgjort under nästa månad. Det uppgivits att även Solna fränder på att söka sig stadsrättsberedning och liksom Kungälv, Alvedalen och Alvesta. Utredning pågår genom Svenska stadsförbundet.

Jack Londons änka i Sverige. Nyligen anlände till Stockholm med Sveaborgets ängare Ragne från Köpenhamn mrs. Charmian K. London. Änka efter författaren Jack London. Mrs. London begär sig efter ett par dagar vistelse i staden till Lappfjärden, som hon önskar se och återvända till i Amerika. Där hon skall avsluta sin mans sista bok "Asiens Ögon".

Den engelska kolstrejken framkallar kolkris i Sverige. Kollipporterna i Göteborg framhålla att landet med anledning av den engelska kolstrejken står inför kolkris och att situationen längre fram i höst kan bli högst allvarsam om icke strejken snart avslutas. I Göteborg ha flera kollipportörer mest köpa kol från närliggande svenska hamnar för att kunna effektuera sina kunders beställningar. Någon ransonering har ännu icke behövt ifrågakomma, men dylika åtgärder torde komma att tillgripas, om den engelska strejken varar ännu ett par månader.

Svensk-finska gränsregleringen. Enligt Norrbottens-Kuriren anlände den 19 juli till Karesuando den finska gränskommissionen. Redan samma dag avreste kommissionen upp efter Muonioälven för ett gemensamt med den svenska flygfotografieringsexpeditionen påbörja sitt arbete. En av ledarna i den svenska gränskommissionen, översten i generalität G. K. W. Hult, anlände den 20 ds. till Karesuando och fortsätter med det senaste norrut efter Muonioälven för att sammanträffa med den finska kommissionen. Övriga ledarna till den svenska kommissionen, enligt tidningen den 23 komma att sammanträffa med de redan tidigare anlände.

NÄR MÖRDARNAS DOM AVKUNNADES.

Kreuger gick fram och tryckte åklagarens hand.

Domen över direktör Sixten Flyborgs hängde mördare, Eric von Arbin och Alexander Kreuger, föll, som nämnts, den 22 juli vid Stockholms rådhusrätt. Och knappast någon, som under de anklagades 4 månader långa häktningstid följt den dystra rättegången i dess olika faser, kunde väl vara i tveksamt om utgången. Den lyktes redan sedan länge given och var det också — livstidsstraffarbete och ständigt påföljd. Inte ens på de dömda själva syntes avgoranden som för överskådlig tid — kanske för alltid — skiljer dem från det levande livet, utöva någon särskilt stark verkan. Det var bara ett par genomtrötta, psykiskt avtrubbade och livsfrånvarande människor, som medan förmiddagsregnet snöde från en jammig himmel inför domarskränket morgotvå sin ödens besegling.

Den första pappersmaskinens kapacitet uppgår till 3,600 ton per år och den andra till 4,800 ton. När bruket blir fullt utbyggt skall man sålunda där tillverka inalles 8,400 ton papper om året. Under det första skedet skall bruket utsläppa cirka 40 man och när den andra maskinen installerats kunna ytterligare 40 man beredas arbete.

Driften vid det nya bruket beräknas kunna vara igång omkring den 1 mars nästa år.

NYA CARNEGIEHJALTAR UTSEDDA.

Stiftelsens styrelse har hållit andra sammanträdet för året.

Vid sitt andra sammanträde för året har Carnegie-stiftelsens styrelse beslutat att för utöfning räddningsbränder utmärka följande personer:

ren i Strömstad, har man i norra Bohuslän sedan en lång tid tillbaka ej haft några spritsmugglare. Främst orsaken härtill torde vara den numerära betydligt skarpare bevakningen. Utanför Strömstad har t. ex. sedan en månad tillbaka legat ett tyckt fartyg med sprit ombord utan att kunna bli av med den. Tullförvaltningschefen i Stockholm har uttalat sig i liknande riktning vad den östra skärgården beträffar.

BLEKINGE.

Teonen fiskare omkomna utanför Blekinge. Tre fiskare, två bröder Axel och Bertil Larsson samt deras farbröder Ståhl, samtliga från Viedry, Dränke-Hoby socken, seglade natten till fredagen den 23 juli ut till sjöss på sillfiske. Vid tillfället rådde storm och de andra fiskarna från fiskelaget återvände fortsatte bröderna Larsson och Ståhl emellertid. De ha trots friga efterforskningar ännu på lördagsmorgonen icke kunnat påträffas, varför man allmänt hyser den uppfattningen, att de omkommit.

Dömd för försökning. Stationskrisrätten i Karlskrona har dömt styrmannen av tredje graden T. Hellmuth för försökning och försökning till 2 års och 6 månaders straffarbete, varjämte han förklarats avsett samt övrigt att vidare nyttjas i rikets tjänst. Hellmuth har varit avlösningsofficer vid första kompaniet och begagnat denna sin ställning till att försökninga en del pengar. En andra klass sjöman blev på sin tid vansinnig och intogs på hospital, varefter Hellmuth fortfarande utkvaderade hans avlöning och andra förmåner. När sjömannen dog, skulle redovisning ske för storbudet, varvid försörelsen upptäcktes. Det försökning-beloppet uppgår till sammanlagt 1,776 kr. Överlösningsbeträffande ha fortsatt sedan 1924.

DALARNA.

Slogs omkull av lufttrycket. Under det hårda skärvärdet, som en kväll härförleden drog fram över Rättvik, befann sig en yngling, Otto Andersson, vid ett åskslag blev lufttrycket så starkt, att å. handlös slog omkull på norra. Han kunde dock strax resa sig och något yr i huvudet begiva sig hem.

Ett fall från 50 meters höjd. En svar olyckshändelse inträffade den 14 juli i gruvan Höga Visan i Grängsberg, då en 20-årig arbetare A. Person föll ned i gruvan från 50 meters höjd. Person var på en stegbro sysselsatt med reparationsarbetet och råkade då stiga fel. Han fordes till lasarettet i Ludvika, där han på eftermiddagen avled.

Ett upprörande nidingad. Ett nidingad som utsatt fem människor för livsfara har förövats i Tärna. Några kvinnor och barn voro på ett missionsmöte. Som transportmedel under resan användes en roddbåt från Måsjö. Medan de befunno sig på mötet hade någon niding slagit två hål på båten botten och sedan stoppat igen hålen med jord. Då motbåtskåren sen på natten anträdde återresan och kommit långt ut på sjön, började båten läcka. De öste för brinnande livet och kunde knappast hålla båten flytande till dess de nådde stranden, ehuru tre stycken hjälptes åt att ösa. Vid närmare påseende befanns, att det störde hålet var tilltäppt av jord. Hade även detta hål spolats upp, medan roddarna voro ute på sjön, hade säkerligen nidingen nu haft fem människoliv på sitt samvete.

DALSÄND.

Ett Karl XII:s-fynd i Dals-Ed, Min. nens om Karl XII:s budbärare under hans krig mot Norge, bonden Halvar Bryngelsson, som för sina förtjänster mot kungen och fosterlandet belönades med Klevemarens järd i Dals-Ed, där för några år sedan en minnessten avlägdes, har i dagarna åter bränts på tall genom ett fynd på Dals-Ed kyrkogård. Under här pågående skaktnings- och terrasseringsarbetet för den nya huvudbyggnaden till kyrkan har man nämligen ett stycke under jordytan återfunnit den sten, som utmärkt var Bryngelssons zover sin sista sömn. Man har vetat om, att han varit begravd nordväst om tornet, men var han man svårt i öknighet om tills nu. Ett förtal meter från tornbyggnaden fann man nämligen för en tid sedan i jordytan en cirka 1/2 meter hög steniska, som då den befräts från jord, befanns bära följande inskrifning: Halvard Bryngelsson K (skall förmödligen vara tecknet för Klevemarens). Stenen utgör endast hälften av den ursprungliga. Det synes att den är avbruten. På den utred, saknade delen, har förmödligen, efter tidens sed, födelse och dödsår varit inskrivet. (1872-1753).

GOTTLAND.

Albotserminnet. Med anledning av Årdraget av 1756 kryssaren "Albatross" strid utanför Östergarns hamn den 2 juli genom 1756 konsulater i

Viby en krans nedlagts å de stupade "Albatross"-männens grav å Otergarns kyrkogård.

BLEKINGE.

Teonen fiskare omkomna utanför Blekinge. Tre fiskare, två bröder Axel och Bertil Larsson samt deras farbröder Ståhl, samtliga från Viedry, Dränke-Hoby socken, seglade natten till fredagen den 23 juli ut till sjöss på sillfiske. Vid tillfället rådde storm och de andra fiskarna från fiskelaget återvände fortsatte bröderna Larsson och Ståhl emellertid. De ha trots friga efterforskningar ännu på lördagsmorgonen icke kunnat påträffas, varför man allmänt hyser den uppfattningen, att de omkommit.

Dömd för försökning. Stationskrisrätten i Karlskrona har dömt styrmannen av tredje graden T. Hellmuth för försökning och försökning till 2 års och 6 månaders straffarbete, varjämte han förklarats avsett samt övrigt att vidare nyttjas i rikets tjänst. Hellmuth har varit avlösningsofficer vid första kompaniet och begagnat denna sin ställning till att försökninga en del pengar. En andra klass sjöman blev på sin tid vansinnig och intogs på hospital, varefter Hellmuth fortfarande utkvaderade hans avlöning och andra förmåner. När sjömannen dog, skulle redovisning ske för storbudet, varvid försörelsen upptäcktes. Det försökning-beloppet uppgår till sammanlagt 1,776 kr. Överlösningsbeträffande ha fortsatt sedan 1924.

DALARNA.

Slogs omkull av lufttrycket. Under det hårda skärvärdet, som en kväll härförleden drog fram över Rättvik, befann sig en yngling, Otto Andersson, vid ett åskslag blev lufttrycket så starkt, att å. handlös slog omkull på norra. Han kunde dock strax resa sig och något yr i huvudet begiva sig hem.

Ett fall från 50 meters höjd. En svar olyckshändelse inträffade den 14 juli i gruvan Höga Visan i Grängsberg, då en 20-årig arbetare A. Person föll ned i gruvan från 50 meters höjd. Person var på en stegbro sysselsatt med reparationsarbetet och råkade då stiga fel. Han fordes till lasarettet i Ludvika, där han på eftermiddagen avled.

Ett upprörande nidingad. Ett nidingad som utsatt fem människor för livsfara har förövats i Tärna. Några kvinnor och barn voro på ett missionsmöte. Som transportmedel under resan användes en roddbåt från Måsjö. Medan de befunno sig på mötet hade någon niding slagit två hål på båten botten och sedan stoppat igen hålen med jord. Då motbåtskåren sen på natten anträdde återresan och kommit långt ut på sjön, började båten läcka. De öste för brinnande livet och kunde knappast hålla båten flytande till dess de nådde stranden, ehuru tre stycken hjälptes åt att ösa. Vid närmare påseende befanns, att det störde hålet var tilltäppt av jord. Hade även detta hål spolats upp, medan roddarna voro ute på sjön, hade säkerligen nidingen nu haft fem människoliv på sitt samvete.

DALSÄND.

Ett Karl XII:s-fynd i Dals-Ed, Min. nens om Karl XII:s budbärare under hans krig mot Norge, bonden Halvar Bryngelsson, som för sina förtjänster mot kungen och fosterlandet belönades med Klevemarens järd i Dals-Ed, där för några år sedan en minnessten avlägdes, har i dagarna åter bränts på tall genom ett fynd på Dals-Ed kyrkogård. Under här pågående skaktnings- och terrasseringsarbetet för den nya huvudbyggnaden till kyrkan har man nämligen ett stycke under jordytan återfunnit den sten, som utmärkt var Bryngelssons zover sin sista sömn. Man har vetat om, att han varit begravd nordväst om tornet, men var han man svårt i öknighet om tills nu. Ett förtal meter från tornbyggnaden fann man nämligen för en tid sedan i jordytan en cirka 1/2 meter hög steniska, som då den befräts från jord, befanns bära följande inskrifning: Halvard Bryngelsson K (skall förmödligen vara tecknet för Klevemarens). Stenen utgör endast hälften av den ursprungliga. Det synes att den är avbruten. På den utred, saknade delen, har förmödligen, efter tidens sed, födelse och dödsår varit inskrivet. (1872-1753).

GOTTLAND.

Albotserminnet. Med anledning av Årdraget av 1756 kryssaren "Albatross" strid utanför Östergarns hamn den 2 juli genom 1756 konsulater i

Ordföranden i Gotlands landsting avår. Ordföranden i Gotlands län landsting, kontraktsprosten Aug. Sundblad i Barlingbo, har avböjt förnyad kandidatur vid höstens landstingsmannaval. Han är född 1851, har i 31 år tillhört landstinget och varit dess ordförande sedan 1914.

BLEKINGE.

Teonen fiskare omkomna utanför Blekinge. Tre fiskare, två bröder Axel och Bertil Larsson samt deras farbröder Ståhl, samtliga från Viedry, Dränke-Hoby socken, seglade natten till fredagen den 23 juli ut till sjöss på sillfiske. Vid tillfället rådde storm och de andra fiskarna från fiskelaget återvände fortsatte bröderna Larsson och Ståhl emellertid. De ha trots friga efterforskningar ännu på lördagsmorgonen icke kunnat påträffas, varför man allmänt hyser den uppfattningen, att de omkommit.

Dömd för försökning. Stationskrisrätten i Karlskrona har dömt styrmannen av tredje graden T. Hellmuth för försökning och försökning till 2 års och 6 månaders straffarbete, varjämte han förklarats avsett samt övrigt att vidare nyttjas i rikets tjänst. Hellmuth har varit avlösningsofficer vid första kompaniet och begagnat denna sin ställning till att försökninga en del pengar. En andra klass sjöman blev på sin tid vansinnig och intogs på hospital, varefter Hellmuth fortfarande utkvaderade hans avlöning och andra förmåner. När sjömannen dog, skulle redovisning ske för storbudet, varvid försörelsen upptäcktes. Det försökning-beloppet uppgår till sammanlagt 1,776 kr. Överlösningsbeträffande ha fortsatt sedan 1924.

DALARNA.

Slogs omkull av lufttrycket. Under det hårda skärvärdet, som en kväll härförleden drog fram över Rättvik, befann sig en yngling, Otto Andersson, vid ett åskslag blev lufttrycket så starkt, att å. handlös slog omkull på norra. Han kunde dock strax resa sig och något yr i huvudet begiva sig hem.

Ett fall från 50 meters höjd. En svar olyckshändelse inträffade den 14 juli i gruvan Höga Visan i Grängsberg, då en 20-årig arbetare A. Person föll ned i gruvan från 50 meters höjd. Person var på en stegbro sysselsatt med reparationsarbetet och råkade då stiga fel. Han fordes till lasarettet i Ludvika, där han på eftermiddagen avled.

Ett upprörande nidingad. Ett nidingad som utsatt fem människor för livsfara har förövats i Tärna. Några kvinnor och barn voro på ett missionsmöte. Som transportmedel under resan användes en roddbåt från Måsjö. Medan de befunno sig på mötet hade någon niding slagit två hål på båten botten och sedan stoppat igen hålen med jord. Då motbåtskåren sen på natten anträdde återresan och kommit långt ut på sjön, började båten läcka. De öste för brinnande livet och kunde knappast hålla båten flytande till dess de nådde stranden, ehuru tre stycken hjälptes åt att ösa. Vid närmare påseende befanns, att det störde hålet var tilltäppt av jord. Hade även detta hål spolats upp, medan roddarna voro ute på sjön, hade säkerligen nidingen nu haft fem människoliv på sitt samvete.

DALSÄND.

Ett Karl XII:s-fynd i Dals-Ed, Min. nens om Karl XII:s budbärare under hans krig mot Norge, bonden Halvar Bryngelsson, som för sina förtjänster mot kungen och fosterlandet belönades med Klevemarens järd i Dals-Ed, där för några år sedan en minnessten avlägdes, har i dagarna åter bränts på tall genom ett fynd på Dals-Ed kyrkogård. Under här pågående skaktnings- och terrasseringsarbetet för den nya huvudbyggnaden till kyrkan har man nämligen ett stycke under jordytan återfunnit den sten, som utmärkt var Bryngelssons zover sin sista sömn. Man har vetat om, att han varit begravd nordväst om tornet, men var han man svårt i öknighet om tills nu. Ett förtal meter från tornbyggnaden fann man nämligen för en tid sedan i jordytan en cirka 1/2 meter hög steniska, som då den befräts från jord, befanns bära följande inskrifning: Halvard Bryngelsson K (skall förmödligen vara tecknet för Klevemarens). Stenen utgör endast hälften av den ursprungliga. Det synes att den är avbruten. På den utred, saknade delen, har förmödligen, efter tidens sed, födelse och dödsår varit inskrivet. (1872-1753).

GOTTLAND.

Albotserminnet. Med anledning av Årdraget av 1756 kryssaren "Albatross" strid utanför Östergarns hamn den 2 juli genom 1756 konsulater i

allvarsamma skador. Tillståndet är betänkligt. Även Karlsson samt en vice korpsal, som åkte med honom erhölet skador av lindrigare art.

HÄRJEDALEN.

Ett bilmissöde i Överberg. DA folkskoll. A. F. Almström i Svea här om dagen befann sig med sin bil i Överberg och där för att på den smala vägen kunna vända bilen måste backa åkt stycke in på en närliggande gård, begav det sig emellertid att bilen råkade stötta omkull en grändstolpe, som i sin ordning slog till handl. J. Lindsög i Svea, vilken stod intill, så att L. förlorade medvetandet. L. fick ett kraftigt slag i ansiktet samt konvulsioner å bröstet. Skadorna voro dess bättre ej av svårare beskaffenhet. L. vårdas i sitt hem. Bilen hade vid den olyckliga manövern fört med mycket sakta fart.

GESTRIKLAND.

Koloförgiftningsolycka i Gävle. Skräddarmästaren E. Hägglund i Gävle har den 20 juli avlidit av koloförgiftning. Han hade tilldragit natten i skrädderiverketoden och lagt sig att sova där. Han hade emellertid glömt att ta ur proppen till ett elektriskt strykbjärn. Järnet brände sig in i träbordet. H. anträdde på morgonen av sin son och var då medvetlös. Läkare tillkallades, men Hägglund avled efter en kort stund. Hägglund har varit en framstående del i arbetarvården. Han var 51 år gammal.

Ostkustbanebygget. Ostkustbanan skrider mot sin fullbordning. Sträckan Gävle-Ljusne skall, om intet oförsett inträffar, öppnas före årets slut. Alla stationer och brobyggnader å denna bansträcka är klar likväl som även rälsläggningen. Endast en del grusnings- och justeringsarbeten återstå. I Gävle lägger man sista handen vid den stort anlagda stations- och bangårdsanläggningen. Sedan försöket att sammanläsa de nuvarande personstationerna vid Centralstationen och Gävle södra misslyckats, ha Ostkustbanan och Uppsala-Gävle järnväg gemensamt byggt en stor, modern personstation på södra stationens plats. I stadens södra utkant har en större rangbanagård anlagts o. i samband därmed personvagnskjul. Anläggning för uppvärmning av tågsätten anordnades för restaurangvagns- och proviantvagns, manskaprum för de båda banornas personal och s. v. Någon slutlig lösning av stadens trafikproblem torde dock inte ha vunnits genom de nu tillkomna anläggningarna. Staden får två stora personstationer på en knapp halv kilometer avstånd från varandra, skilda åt av Gävleån. Major Gösta Helgren i Stockholm, som anmodats att yttra sig rörande stadens bangårdsfrågor har framhållit att Centralstationen såsom den bäst belägna borde vara stadens enda personstation, en åsikt som också torde vara allmän bland stadens befolkning. Det har emellertid inte gått att ena de stridiga intressena, representerade av respektive järnvägsbolag. Därför får staden nu två stora "centralstationer" med ty åtföljande självvalva för den resande allmänheten och ökade drifts- och förvaltningskostnader för järnvägar.

HALLAND.

Halmstadskasörkan slutansökt. Kassörkan Anna Johansson i Halmstad, vilken, som bekant, rymde till Wien efter att ha försökrätt från Hallandska Tegelbrukens Försäljningskontor, har den 12 juli på middagen slutansökt här. Det försökning beloppet uppgick till kronor 17,988:57. Rätten dömdo henne till 10 månaders straffarbete och ett års påföljd, varjämte hon skall ersätta Tegelbrukets skadade förskrädder beloppet.

Säningsarbete — sabba'sbrott. Fjärde häradsrätt har meddelat utslag i allmänna åklagarens mål mot lantbrukaren K. Larsson i Morsgården och lantbrukaren A. Larson i Rösar i Onsala, åtalad för att söndagen den 25 april i år ha utfört säningsarbete under gudstjänsttid. Av utredningen i målet fram rätten besträckt, att arbetet ej varit av den beskaffenhet att det icke skulle kunnat uppskjutas. Rätten dömdo svaranden enligt 7 kap. 3 par strafflagen att böta 5 kronor vardera till kronan.

En motorcykelolycka inträffade härom dagen i Halmstad. En värnpliktig Karlsson från Malmö, som för närvarande fullgör sin värnplikt vid Hallands regemente skulle på motorcykel skjutsa en sergeant ut till en nattlig övning. Han hade dessförinnan varit ute på egen hand på en färd och för att hinna i tid att hämta sin förman satte han upp en avvindlande fart och förlorade herraväldet över maskinen. Maskinen rullade upp på trottoaren och

GLORIA

ELLER
ÖDETS HAND.

Men för att beskydd dig från förlusten av din rättmätiga egendom lämnades hennes vigselattest i fader Moriarty's händer att förvaras till sammans med doktors intyg om din födelse och prästens anteckning om dopelsen. Sedan allt detta blivit ordnat, tyckte min stackars flicka rakt ingenting mer ha att göra här nere på jorden. Hon blev svagare med varje dag men också lugnare och mera fridfull, och så en höstafon slumrade hon in för att aldrig mer vakna.

— När jag går att uppsöka min lilla fru, återtog han efter en stund, så hoppas jag du vill göra mig sällskap, farmor?

— Ah, nej, min gosse. Ungt nygift folk bör man lämna allena, och jag tar mig fram mycket bra här alldeles ensam. I alla fall kan jag låta få en negerkvinna att ta tjänsten hos mig för ringa betalning.

— Innan David kunde svara något på farmorens senaste ord, blev de stördas av en ljudlig knackning på farsadörran.

— Vem i all världen kan det vara, som kommer hit och stör oss vid denna tid på dygnet? undrade den gamla förskräckt.

— Det är bäst att se efter, sade den alltid praktiske David.

— Utanför dörren stodo två mörka gestalter. Den ena hade en lykta i handen, och vid dess sken kunde David se att det var ett par negrer.

— Vad villjen i så här sent spord David.

— Är Mrs Lindsay hemma? Mrs Lindsay är den vi söka.

— Så snart de blivit insläppta i rummet kände gummorna igen dem båda.

— Det är ju general Stuarsts Ben och George, sade hon. Vad villen i gossar? Är det någon som hastigt blivit sjuk? Det måste så vara, om man skickat oss efter mig. Vem är det?

— Urskäta oss, missis, men det är en gentleman, som ligger döende hemma hos generalen, och han vill nödvändigt tala med er om någonting mycket viktigt. Doktorn säger, att han inte kan leva till nästa gång soven går ned. Fader Moriarty är hos honom nu och har skickat den här biljetten till er, sade en av negrerna och överrättade ett förseglat brev till Mrs Lindsay.

— Läs det för mig, David, sade hon och gav brevet åt David, som drog sig till den andra sidan av rummet för att vara utom hörsel för negrerna och vinkade åt gummorna att följa med.

— Woodlands, Ista Mars 18—
TILL MRS MARGARET LINDSAY—
Dyra dotter:— Ehuru sent det är, då detta brev träffar er, beder jag er dock att bifölja negrerna hit. En bifördig syndare ligger döende här och önskar förstås en bekännelse till er samt erhålla er förtärliga för den stora orätt han tillfogat er, innan han dör. Jag skulle uppmäna er att komma under alla omständigheter, även om icke mycket viktiga intressen beröras, er såsom nu är förhållandet. Er sonson Dwydd Lindsays framtid är inblandad däri. Avslöjandet av Dwydd Gryghyns öden kommer att ske. Där för, så vitt ni håller er er sonson och er angelägen om hans välfärd, bör ni icke tveka att ge er ut i den kalla vintermånaden. Underligt icke att komma här kan endast beklagars er sonsons frärvår och önska, att han kunnat följa med er hit. Vänta icke ett ögonblick med att företaga färderna.

— Er tillgivne fader i Kristus
PATRICK MORIARTY.
— O, David, vad säger du om detta? frågade den gamla i högsta bestörtning.

— Jag tror, att den döende är ingen annan än överste Murdochson, Dwydd Gryghyns mördare.

— Vad säger du barn?
— Jag säger vad jag tror vara sant, kära farmor. Och vad mer är, jag har all anledning till den förmodan, att överste Murdochson helt nyligen varit i grannskapet av Gryghynshold, innan han kom hit.

— Och vad kommer dig att tro det?
— Emedan jag själv såg honom där, såsom jag är nästan säker på.
— Det förefaller mig märkvärdigt, men varför skulle han komma hit, där han inte är bekant med någon människa?
— Ja, Gud allena vet, såvida det inte står i något sammanhang med Dwydd Gryghyns giftermål och sådana.

— Men det tror jag du har orätt David, och det är därför att du inte förstår ett sådant, ädelt och frofäst kvinnohjärta som din lilla hustru. Hon skulle tvärtom bli utom sig av guld överraskning, när hon fann att hon hade tackat sin man och icke sin far för besittningen av Gryghynshold.

— David svarade icke genast. Han satt och funderade på om han skulle anförtro sin gamla moderliga vän, på vilka villkor hans ättenskap avslöjades.

Tusenden lida och dö; vi veta aldrig varför.

Tusentals lida, daga igen och de döda äro många. Under det att de döda äro många, äro de som lida äro ännu mer många. Detta är ett stort mysterium, som ingen kan förklara för oss. Men vi veta att det är ett stort mysterium, som ingen kan förklara för oss. Men vi veta att det är ett stort mysterium, som ingen kan förklara för oss.

— När jag går att uppsöka min lilla fru, återtog han efter en stund, så hoppas jag du vill göra mig sällskap, farmor?

— Ah, nej, min gosse. Ungt nygift folk bör man lämna allena, och jag tar mig fram mycket bra här alldeles ensam. I alla fall kan jag låta få en negerkvinna att ta tjänsten hos mig för ringa betalning.

— Innan David kunde svara något på farmorens senaste ord, blev de stördas av en ljudlig knackning på farsadörran.

— Vem i all världen kan det vara, som kommer hit och stör oss vid denna tid på dygnet? undrade den gamla förskräckt.

— Det är bäst att se efter, sade den alltid praktiske David.

— Utanför dörren stodo två mörka gestalter. Den ena hade en lykta i handen, och vid dess sken kunde David se att det var ett par negrer.

— Vad villjen i så här sent spord David.

— Är Mrs Lindsay hemma? Mrs Lindsay är den vi söka.

— Så snart de blivit insläppta i rummet kände gummorna igen dem båda.

— Det är ju general Stuarsts Ben och George, sade hon. Vad villen i gossar? Är det någon som hastigt blivit sjuk? Det måste så vara, om man skickat oss efter mig. Vem är det?

— Urskäta oss, missis, men det är en gentleman, som ligger döende hemma hos generalen, och han vill nödvändigt tala med er om någonting mycket viktigt. Doktorn säger, att han inte kan leva till nästa gång soven går ned. Fader Moriarty är hos honom nu och har skickat den här biljetten till er, sade en av negrerna och överrättade ett förseglat brev till Mrs Lindsay.

— Läs det för mig, David, sade hon och gav brevet åt David, som drog sig till den andra sidan av rummet för att vara utom hörsel för negrerna och vinkade åt gummorna att följa med.

— Woodlands, Ista Mars 18—
TILL MRS MARGARET LINDSAY—
Dyra dotter:— Ehuru sent det är, då detta brev träffar er, beder jag er dock att bifölja negrerna hit. En bifördig syndare ligger döende här och önskar förstås en bekännelse till er samt erhålla er förtärliga för den stora orätt han tillfogat er, innan han dör. Jag skulle uppmäna er att komma under alla omständigheter, även om icke mycket viktiga intressen beröras, er såsom nu är förhållandet. Er sonson Dwydd Lindsays framtid är inblandad däri. Avslöjandet av Dwydd Gryghyns öden kommer att ske. Där för, så vitt ni håller er er sonson och er angelägen om hans välfärd, bör ni icke tveka att ge er ut i den kalla vintermånaden. Underligt icke att komma här kan endast beklagars er sonsons frärvår och önska, att han kunnat följa med er hit. Vänta icke ett ögonblick med att företaga färderna.

— Er tillgivne fader i Kristus
PATRICK MORIARTY.
— O, David, vad säger du om detta? frågade den gamla i högsta bestörtning.

— Jag tror, att den döende är ingen annan än överste Murdochson, Dwydd Gryghyns mördare.

— Vad säger du barn?
— Jag säger vad jag tror vara sant, kära farmor. Och vad mer är, jag har all anledning till den förmodan, att överste Murdochson helt nyligen varit i grannskapet av Gryghynshold, innan han kom hit.

Farm och Hem.

EN FARLIG KOSJUKDOM.

En ko är aldrig så mycket värd, som när hon nyss kalvat, ty då väntar man av hennes mjölkproduktion få ersättning för de månader, under vilka man fött och värdat henne.

— När jag går att uppsöka min lilla fru, återtog han efter en stund, så hoppas jag du vill göra mig sällskap, farmor?

— Ah, nej, min gosse. Ungt nygift folk bör man lämna allena, och jag tar mig fram mycket bra här alldeles ensam. I alla fall kan jag låta få en negerkvinna att ta tjänsten hos mig för ringa betalning.

— Innan David kunde svara något på farmorens senaste ord, blev de stördas av en ljudlig knackning på farsadörran.

— Vem i all världen kan det vara, som kommer hit och stör oss vid denna tid på dygnet? undrade den gamla förskräckt.

— Det är bäst att se efter, sade den alltid praktiske David.

— Utanför dörren stodo två mörka gestalter. Den ena hade en lykta i handen, och vid dess sken kunde David se att det var ett par negrer.

— Vad villjen i så här sent spord David.

— Är Mrs Lindsay hemma? Mrs Lindsay är den vi söka.

— Så snart de blivit insläppta i rummet kände gummorna igen dem båda.

— Det är ju general Stuarsts Ben och George, sade hon. Vad villen i gossar? Är det någon som hastigt blivit sjuk? Det måste så vara, om man skickat oss efter mig. Vem är det?

— Urskäta oss, missis, men det är en gentleman, som ligger döende hemma hos generalen, och han vill nödvändigt tala med er om någonting mycket viktigt. Doktorn säger, att han inte kan leva till nästa gång soven går ned. Fader Moriarty är hos honom nu och har skickat den här biljetten till er, sade en av negrerna och överrättade ett förseglat brev till Mrs Lindsay.

— Läs det för mig, David, sade hon och gav brevet åt David, som drog sig till den andra sidan av rummet för att vara utom hörsel för negrerna och vinkade åt gummorna att följa med.

— Woodlands, Ista Mars 18—
TILL MRS MARGARET LINDSAY—
Dyra dotter:— Ehuru sent det är, då detta brev träffar er, beder jag er dock att bifölja negrerna hit. En bifördig syndare ligger döende här och önskar förstås en bekännelse till er samt erhålla er förtärliga för den stora orätt han tillfogat er, innan han dör. Jag skulle uppmäna er att komma under alla omständigheter, även om icke mycket viktiga intressen beröras, er såsom nu är förhållandet. Er sonson Dwydd Lindsays framtid är inblandad däri. Avslöjandet av Dwydd Gryghyns öden kommer att ske. Där för, så vitt ni håller er er sonson och er angelägen om hans välfärd, bör ni icke tveka att ge er ut i den kalla vintermånaden. Underligt icke att komma här kan endast beklagars er sonsons frärvår och önska, att han kunnat följa med er hit. Vänta icke ett ögonblick med att företaga färderna.

— Er tillgivne fader i Kristus
PATRICK MORIARTY.
— O, David, vad säger du om detta? frågade den gamla i högsta bestörtning.

— Jag tror, att den döende är ingen annan än överste Murdochson, Dwydd Gryghyns mördare.

— Vad säger du barn?
— Jag säger vad jag tror vara sant, kära farmor. Och vad mer är, jag har all anledning till den förmodan, att överste Murdochson helt nyligen varit i grannskapet av Gryghynshold, innan han kom hit.

— Och vad kommer dig att tro det?
— Emedan jag själv såg honom där, såsom jag är nästan säker på.
— Det förefaller mig märkvärdigt, men varför skulle han komma hit, där han inte är bekant med någon människa?
— Ja, Gud allena vet, såvida det inte står i något sammanhang med Dwydd Gryghyns giftermål och sådana.

— Men det tror jag du har orätt David, och det är därför att du inte förstår ett sådant, ädelt och frofäst kvinnohjärta som din lilla hustru. Hon skulle tvärtom bli utom sig av guld överraskning, när hon fann att hon hade tackat sin man och icke sin far för besittningen av Gryghynshold.

— David svarade icke genast. Han satt och funderade på om han skulle anförtro sin gamla moderliga vän, på vilka villkor hans ättenskap avslöjades.

Natrium carbonate (kallat baking soda) är ett gott medel mot sur mage.

En tesked karbonat i ett glas vatten räcker gott. Detta natronsalt är också bra för brännsår. Man dränker en steriliserad gasblåsa i en mättad lösning menar man en lösning, där vattnet icke formor uppåt mera av saltet. Ammoniakspriborde finnas i varje hus. Det är ett verkligt stimuleringsmedel. En halv tesked i ett halvt glas vatten bör tagas för tillfällig stimulering. En läkare bör givetvis tillkallas, om man icke kan utröna feberns orsak.

— När jag går att uppsöka min lilla fru, återtog han efter en stund, så hoppas jag du vill göra mig sällskap, farmor?

— Ah, nej, min gosse. Ungt nygift folk bör man lämna allena, och jag tar mig fram mycket bra här alldeles ensam. I alla fall kan jag låta få en negerkvinna att ta tjänsten hos mig för ringa betalning.

— Innan David kunde svara något på farmorens senaste ord, blev de stördas av en ljudlig knackning på farsadörran.

— Vem i all världen kan det vara, som kommer hit och stör oss vid denna tid på dygnet? undrade den gamla förskräckt.

— Det är bäst att se efter, sade den alltid praktiske David.

— Utanför dörren stodo två mörka gestalter. Den ena hade en lykta i handen, och vid dess sken kunde David se att det var ett par negrer.

— Vad villjen i så här sent spord David.

— Är Mrs Lindsay hemma? Mrs Lindsay är den vi söka.

— Så snart de blivit insläppta i rummet kände gummorna igen dem båda.

— Det är ju general Stuarsts Ben och George, sade hon. Vad villen i gossar? Är det någon som hastigt blivit sjuk? Det måste så vara, om man skickat oss efter mig. Vem är det?

— Urskäta oss, missis, men det är en gentleman, som ligger döende hemma hos generalen, och han vill nödvändigt tala med er om någonting mycket viktigt. Doktorn säger, att han inte kan leva till nästa gång soven går ned. Fader Moriarty är hos honom nu och har skickat den här biljetten till er, sade en av negrerna och överrättade ett förseglat brev till Mrs Lindsay.

— Läs det för mig, David, sade hon och gav brevet åt David, som drog sig till den andra sidan av rummet för att vara utom hörsel för negrerna och vinkade åt gummorna att följa med.

— Woodlands, Ista Mars 18—
TILL MRS MARGARET LINDSAY—
Dyra dotter:— Ehuru sent det är, då detta brev träffar er, beder jag er dock att bifölja negrerna hit. En bifördig syndare ligger döende här och önskar förstås en bekännelse till er samt erhålla er förtärliga för den stora orätt han tillfogat er, innan han dör. Jag skulle uppmäna er att komma under alla omständigheter, även om icke mycket viktiga intressen beröras, er såsom nu är förhållandet. Er sonson Dwydd Lindsays framtid är inblandad däri. Avslöjandet av Dwydd Gryghyns öden kommer att ske. Där för, så vitt ni håller er er sonson och er angelägen om hans välfärd, bör ni icke tveka att ge er ut i den kalla vintermånaden. Underligt icke att komma här kan endast beklagars er sonsons frärvår och önska, att han kunnat följa med er hit. Vänta icke ett ögonblick med att företaga färderna.

— Er tillgivne fader i Kristus
PATRICK MORIARTY.
— O, David, vad säger du om detta? frågade den gamla i högsta bestörtning.

— Jag tror, att den döende är ingen annan än överste Murdochson, Dwydd Gryghyns mördare.

— Vad säger du barn?
— Jag säger vad jag tror vara sant, kära farmor. Och vad mer är, jag har all anledning till den förmodan, att överste Murdochson helt nyligen varit i grannskapet av Gryghynshold, innan han kom hit.

— Och vad kommer dig att tro det?
— Emedan jag själv såg honom där, såsom jag är nästan säker på.
— Det förefaller mig märkvärdigt, men varför skulle han komma hit, där han inte är bekant med någon människa?
— Ja, Gud allena vet, såvida det inte står i något sammanhang med Dwydd Gryghyns giftermål och sådana.

— Men det tror jag du har orätt David, och det är därför att du inte förstår ett sådant, ädelt och frofäst kvinnohjärta som din lilla hustru. Hon skulle tvärtom bli utom sig av guld överraskning, när hon fann att hon hade tackat sin man och icke sin far för besittningen av Gryghynshold.

— David svarade icke genast. Han satt och funderade på om han skulle anförtro sin gamla moderliga vän, på vilka villkor hans ättenskap avslöjades.

FÖR EDER HALSA.

NUR NI behöva medicin, kom eller skriv till oss. Vi ha alltid fullständigt lager av försäkringsmedel, läkemedel och äro våra priser måttliga. Vi föra också de bästa och välsmakade potatismedel, blodfärg, gummivare, alla slag, sjukhusmedel etc.

SHANAS DRUG STORE
A. A. Shanav, Apotekare och Druggist
812 Main St. Barnett av Dufferin Ave., Toronto 2 6213

Natrium carbonate (kallat baking soda) är ett gott medel mot sur mage. En tesked karbonat i ett glas vatten räcker gott. Detta natronsalt är också bra för brännsår. Man dränker en steriliserad gasblåsa i en mättad lösning menar man en lösning, där vattnet icke formor uppåt mera av saltet. Ammoniakspriborde finnas i varje hus. Det är ett verkligt stimuleringsmedel. En halv tesked i ett halvt glas vatten bör tagas för tillfällig stimulering. En läkare bör givetvis tillkallas, om man icke kan utröna feberns orsak.

— När jag går att uppsöka min lilla fru, återtog han efter en stund, så hoppas jag du vill göra mig sällskap, farmor?

— Ah, nej, min gosse. Ungt nygift folk bör man lämna allena, och jag tar mig fram mycket bra här alldeles ensam. I alla fall kan jag låta få en negerkvinna att ta tjänsten hos mig för ringa betalning.

— Innan David kunde svara något på farmorens senaste ord, blev de stördas av en ljudlig knackning på farsadörran.

— Vem i all världen kan det vara, som kommer hit och stör oss vid denna tid på dygnet? undrade den gamla förskräckt.

— Det är bäst att se efter, sade den alltid praktiske David.

— Utanför dörren stodo två mörka gestalter. Den ena hade en lykta i handen, och vid dess sken kunde David se att det var ett par negrer.

— Vad villjen i så här sent spord David.

— Är Mrs Lindsay hemma? Mrs Lindsay är den vi söka.

— Så snart de blivit insläppta i rummet kände gummorna igen dem båda.

— Det är ju general Stuarsts Ben och George, sade hon. Vad villen i gossar? Är det någon som hastigt blivit sjuk? Det måste så vara, om man skickat oss efter mig. Vem är det?

— Urskäta oss, missis, men det är en gentleman, som ligger döende hemma hos generalen, och han vill nödvändigt tala med er om någonting mycket viktigt. Doktorn säger, att han inte kan leva till nästa gång soven går ned. Fader Moriarty är hos honom nu och har skickat den här biljetten till er, sade en av negrerna och överrättade ett förseglat brev till Mrs Lindsay.

— Läs det för mig, David, sade hon och gav brevet åt David, som drog sig till den andra sidan av rummet för att vara utom hörsel för negrerna och vinkade åt gummorna att följa med.

— Woodlands, Ista Mars 18—
TILL MRS MARGARET LINDSAY—
Dyra dotter:— Ehuru sent det är, då detta brev träffar er, beder jag er dock att bifölja negrerna hit. En bifördig syndare ligger döende här och önskar förstås en bekännelse till er samt erhålla er förtärliga för den stora orätt han tillfogat er, innan han dör. Jag skulle uppmäna er att komma under alla omständigheter, även om icke mycket viktiga intressen beröras, er såsom nu är förhållandet. Er sonson Dwydd Lindsays framtid är inblandad däri. Avslöjandet av Dwydd Gryghyns öden kommer att ske. Där för, så vitt ni håller er er sonson och er angelägen om hans välfärd, bör ni icke tveka att ge er ut i den kalla vintermånaden. Underligt icke att komma här kan endast beklagars er sonsons frärvår och önska, att han kunnat följa med er hit. Vänta icke ett ögonblick med att företaga färderna.

— Er tillgivne fader i Kristus
PATRICK MORIARTY.
— O, David, vad säger du om detta? frågade den gamla i högsta bestörtning.

— Jag tror, att den döende är ingen annan än överste Murdochson, Dwydd Gryghyns mördare.

— Vad säger du barn?
— Jag säger vad jag tror vara sant, kära farmor. Och vad mer är, jag har all anledning till den förmodan, att överste Murdochson helt nyligen varit i grannskapet av Gryghynshold, innan han kom hit.

— Och vad kommer dig att tro det?
— Emedan jag själv såg honom där, såsom jag är nästan säker på.
— Det förefaller mig märkvärdigt, men varför skulle han komma hit, där han inte är bekant med någon människa?
— Ja, Gud allena vet, såvida det inte står i något sammanhang med Dwydd Gryghyns giftermål och sådana.

— Men det tror jag du har orätt David, och det är därför att du inte förstår ett sådant, ädelt och frofäst kvinnohjärta som din lilla hustru. Hon skulle tvärtom bli utom sig av guld överraskning, när hon fann att hon hade tackat sin man och icke sin far för besittningen av Gryghynshold.

— David svarade icke genast. Han satt och funderade på om han skulle anförtro sin gamla moderliga vän, på vilka villkor hans ättenskap avslöjades.

Önskar Ni Bli Frisk och Stark

Försumma de icke att i TID vända er till Dr. L. K. Leigh, ty han har med omfattande framgång behandlat otaliga fall av alla sjukdomar hos män, och hans ärodda, innehållsrika medicin, är så lätt, att vilken som helst kan betala det. Tyngsten är och betalas praktiskt i behandling av framtida fall visar att Dr. Leigh är ett välförstått förtroende.

Behandlar pålitligt och framgångsfullt Mäns, Kvas och Blodsjukdomar, Emskastning och alla sjukdomar i bröst, lever, njurar, blåsa, magen och andra organ. Skriv till alla sjukdomar hos män behandlas med och betas säkert och varaktigt såväl det mest framflyttade och framgångsfulla behandlingsmetod och de bästa och verkligaste mediciner. All korrespondens på svenska och engelska språk. Mediciner skickas till Kanada per paketpost.

Värdefull Läkarebok Fritt Den berömda svenska bok som Dr. Leigh skrivit och som behandlar de flesta sjukdomar hos män och deras följder börde läsas av alla män. Boken, jämte framtida skickas således gratis och postfritt i något nummer till alla, som inlämnade namn och adress till

DR. L. K. LEIGH, 177 No. State St., B 14, Chicago, Ill.

Canada Tidningens Tryckeri

rekommenderas för utförande av allt slags tryck såsom

TIDNINGAR, BÖCKER, BROSHYRER, PRESKURANTER, LINJETRYCK m. m.

AFFÄRSTRYCK

i en eller flera färger.

Förstklassigt arbete. Billiga priser. Snabbt utförande.

Stort lager PAPPER, KARTONGER, KORTBLANKETTER, KUVERTER m. m.

325 Logan Ave. TEL. A9011